

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “เรื่องเก่าเล่าใหม่ 1: เกษาราพุนเซล”

โดย ตรีดาว อภัยวงศ์

พฤษจิกายน 2549

ສັນຖາເລກທີ PDG47H0009

รายงานວິຈัยฉบับສມບູຮົນ

ໂຄຮກການ “ເຮືອງເກ່າເລ່າໄໝ່ 1: ເກສາຮາພຸນເຊລ”

ຜູ້ວິຈัย
ຕຣິດາວ ອກັຍວົງສີ

ຊຸດໂຄຮກການ ເວທີວິຈີຍມະນຸ້ມຍຄາສຕຣີໄທຍ

ສນັບສຳນັກງານກອງທຸນສນັບສຳນັກງານວິຈີຍ (ສກວ.)
(ຄວາມເຫັນໃນຮາຍງານນີ້ແມ່ນຂອງຜູ້ວິຈัย ສກວ. ໄນຈະເປັນຕ້ອງເຫັນດ້ວຍເສັມອີປ)

รหัสโครงการ : PDG47H0009
 ชื่อโครงการ : เรื่องเก่าเล่าใหม่ ๑: เกศราพุนเซล
 ชื่อนักวิจัย : ตรีดาว อวัยวงศ์
 ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 E-mail Address : Threedow@yahoo.com
 ระยะเวลาโครงการ : ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ – ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ (ขยายเวลาถึง ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙)

โครงการวิจัย “เรื่องเก่าเล่าใหม่ ลำดับที่ ๑: เกศราพุนเซล” นี้ได้แบ่งการทำงานออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ ส่วนแรก คือ การพัฒนาและการสร้างบทละครเวที่เรื่อง เกศราพุนเซล ส่วนที่สอง คือ การกำกับการแสดง และการแก้ปัญหาในการกำกับการแสดง และการนำเสนอละครเวทที่เรื่อง เกศราพุนเซล และส่วนสุดท้าย คือ การจัดทำคู่มือการจัดสร้างละครฉบับสมบูรณ์ (Director's Workbook) และการทำรายงานวิจัยเรื่องการสร้างบทและการกำกับการแสดงละครเรื่อง เกศราพุนเซล ซึ่งรวมข้อมูลตั้งแต่การตั้งสมมุติฐาน กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหา การประเมิน และสรุปผล โดยพัฒนาเป็นบทละครเวทที่ตีความใหม่จากโครงเรื่องและแก่นความคิดเดิมของนิทานพื้นบ้านโบราณของเยอรมันเรื่อง ราพุนเซล ฉบับที่รวมโดยพื้นหลังคริมม์ (Grimm)

บทละครเรื่องใหม่นี้สร้างขึ้นจากการตีความนิทานเรื่อง ราพุนเซล ใหม่โดยเน้นที่ความคิดหลักในเรื่อง ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ และความคิดรองในเรื่อง อิสวภาพ นำมาผสานกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเรื่อง แม่ทดสอบทึ่งลูก โดยนำเสนอผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต เปลี่ยนตัวละครออกจากราพุนเซล เป็นแม่เมด เพื่อกратตุนให้คนดูคิดและรู้สึกเกลียดชังพฤติกรรมของแม่ที่เห็นแก่ตัว บทละครนี้ใช้วิธีการดำเนินเรื่องตามหลักการเขียนบทละครตะวันตก ที่เน้นการกระทำหลักของตัวละครออก และใช้การกำกับการแสดงละครสมัยใหม่ที่สามารถสื่อสารกับคนไทยร่วมสมัย การประเมินผลการวิจัยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามคนดู และข้อเสนอแนะจากการเสวนา

คำสำคัญ : การละครร่วมสมัย, เรื่องเก่าเล่าใหม่, ราพุนเซล, การเขียนบทละคร,
 การกำกับการแสดง, ละครเวท, บทละคร, การตีความใหม่

Project Code : PDG47H0009

Project Title : Legends Retold 1: Kesa Rapunzel

Researcher : Threedow Aphaiwongs, M.A. (Theatre Practice)

Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts,

Chulalongkorn University

E-mail Address : Threedow@yahoo.com

Project Duration : 15 March 2004 – 14 September 2006

The working process of this research “*Legends Retold 1: Kesa-Rapunzel*” is divided into 3 parts. The first part is the creation of the play *Kera-Rapunzel*. The second part deals with the play direction and solution of problems that arise during the rehearsal as well as response to the audience feedback after watching the shows. The last part is the making of the director’s workbook and the writing of the report of the whole project entitled “Making and Directing the Play *Kesa-Rapunzel*.” The report includes the hypothesis of the project, the working processes, problems and solutions, evaluation and conclusion of the project. This play is developed and reinterpreted from the original plot and theme of a German’s classic folk fairy tale *Rapunzel* compiled by the Grimm’s brothers.

Being the product of reinterpretation of the fairy tale *Rapunzel*, this new play has human selfishness as its main theme and freedom as its supporting theme, and at the same time presents “Mother abandons her child” problem, which is one of the social problems in the Thai society. All situations in the play are taking place in the future. The main character is changed from Rapunzel to the witch in order to provoke the audience’s reaction against the bad behaviour of selfish mothers. The western style and technique of playwriting, which emphasizes the action of the main character, is used in presenting this play. The directing techniques of contemporary theatre is also used to communicate with the contemporary Thai audience. The evaluation of this research project is done using the audience questionnaire and the suggestions from the seminar.

Keyword: Contemporary Theatre, Legends Retold, Rapunzel, Playwriting, Directing, Theatre Play, Reinterpretation

คำนำ

โครงการวิจัยเรื่อง “เรื่องเก่าเล่าใหม่ : ลำดับที่ 1 เกษาราพุนเซล” เป็นโครงการแรก ในโครงการวิจัยชุด “เรื่องเก่าเล่าใหม่” ในกลุ่มงานมนุษยศาสตร์ โดยคณาจารย์ในภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ สืบเนื่องมาจากภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ได้จัดทำละครเป็นประจำทุกภาคการศึกษาอยู่แล้ว แต่มิเคยรวมกระบวนการและขั้นตอนในการทำงานออกแบบเป็นงานเขียนทางวิชาการเนื่องจากคณาจารย์เห็นว่าการทำละครเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ ที่เปิดโอกาสให้ผู้แสดงเป็นผู้ใช้ประสบการณ์ในการรับรู้และเข้าใจด้วยตนเองมากกว่าการอ่านคู่มือ หรือการเข้าใจจากการอธิบายอย่างไรก็ได้ เมื่อคณาจารย์ในภาควิชาฯ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จึงมีแนวคิดที่จะนำงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ในภาควิชาฯ มารวมไว้ในเคราะห์และผลิตออกเป็นรูปเล่ม เพื่อผลิตเป็นงานวิชาการและเผยแพร่ต่อไป

อนึ่ง ต้องขอทำความเข้าใจไว้เสียแต่ตอนต้นนี้ว่าการทำละครกับการทำผลงานวิจัยนั้นเป็นกระบวนการคนละส่วนกัน งานสร้างสรรค์แบบคร่าวมีมักเกิดจากจินตนาการ ความคิด แรงบันดาลใจ และ/หรือสัญชาตญาณ ที่มากระทบความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ ณ ขณะนั้น ซึ่งหลายครั้งที่ผู้สร้างสรรค์มิสามารถอธิบายถึงเหตุผลได้ในทันทีทันใด หากต้องอาศัยการคิดและวิเคราะห์ตนเองซึ่งก็เป็นเรื่องที่ตัวผู้สร้างสรรค์นั้นต้องยอมลดทิฐิ กล้าที่จะยอมรับในความบกพร่อง และข้อผิดพลาดของตนเองให้ได้เสียก่อน จึงจะสามารถมองย้อนกลับมาวิพากษ์วิจารณ์ตนเองได้อย่างเป็นกลาง ซึ่งในทางปฏิบัติผู้สร้างสรรค์ส่วนใหญ่มักเปิดกว้างให้ผู้อื่นมองงานของตนและช่วยให้ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์มากกว่า

อย่างไรก็ได้ สำหรับตัวผู้สร้างสรรค์เองนั้นก็ใช่ว่าจะไม่สามารถเข้าใจ และวิเคราะห์งานของตนเองอย่างเป็นกลางได้ เวลาทำการผลิตงานเข้าแล้วเข้าอีกจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์เข้าใจ ตนเองและงานของตนเองมากขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตและประสบการณ์การทำงานของผู้สร้างสรรค์นั้นๆ เองด้วย ดังนั้นหากสร้างสรรค์งานละครกับผู้ผลิตงานวิจัยเป็นบุคคลเดียวกัน เมื่อกระบวนการสร้างบทละครและจัดแสดงละครได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จะเป็นต้องให้เวลาผู้สร้างสรรค์ได้สลับบทบาทจากผู้สร้างมาเป็นผู้มอง ผู้คิด และวิเคราะห์

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ	1 - 3
บทที่ 2 จากนิทานสู่บทละครเรื่อง	4 - 31
บทที่ 3 บทละครเรื่อง เกศราพุนเซล	32 - 78
บทที่ 4 กระบวนการในการสร้างละคร	79 - 126
บทที่ 5 การประเมินผลการแสดงสำหรับการสร้างบท และการกำกับการแสดงละครเรื่องเกศราพุนเซล	127 - 134
บทที่ 6 บทสรุป	135 - 140
ภาคผนวก ก.	141 - 149
ภาคผนวก ข.	150 - 166
ภาคผนวก ค.	167 - 209
ภาคผนวก ง.	210 - 213
ภาคผนวก จ.	214 - 218
บรรณานุกรม	219 - 221

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและความสำคัญของการวิจัย

เรื่อง ราพันเซล นี้เป็นหนึ่งในนิทานชุดโบราณของพี่น้องตระกูลกริมม์ (Grimm) เรื่องมีอยู่ว่า นานมาแล้ว มีสาวมีภารายคู่หนึ่งอาศัยอยู่ติดกับบ้านของแม่เมด ซึ่งมีสวนผักที่อุดมสมบูรณ์ยิ่งนัก วันหนึ่งขณะที่ภารยาแพ้ห้องอย่างหนักได้ขอร้องให้สามีไปโนยผักgaardพันธุ์ราพันเซลจากสวนของแม่เมด สามีถูกแม่เมดจับได้ เพื่อรักษาชีวิตจึงรับปากจะยกลูกที่จะเกิดให้กับแม่เมด ได้นำเด็กหญิงซึ่งได้ชื่อว่า ราพันเซล ตามพันธุ์ของผักgaardไปเลี้ยงดูและซึ่งไว้บนหอคอยที่ไม่มีประตู ทางเดียวที่จะขึ้นไปได้คือ การตะโgnร้องให้ราพันเซลหย่อนผอมเปียที่ยาว slavery ลงมาแทนบันไดเพื่อปีนขึ้นไป ราพันเซลมีเสียงที่ไพเราะมาก และเธอชอบร้องเพลงริมหน้าต่างเสมอ วันหนึ่งเจ้าชายผ่านมาได้ยินเสียงเพลงของเธอจึงอยากรีบหน้าเจ้าของเสียงนั้น เมื่อเดินทางตามเสียงจนได้พบกับหอคอยที่ราพันเซลถูกขังไว้ และได้เห็นวิธีการที่แม่เมดขึ้นไปหาเธอ เจ้าชายจึงแอบขึ้นไปพบราพันเซล และทั้งสองก็รักกัน แต่แล้วแม่เมดก็จับได้จึงได้ตัดผอมของราพันเซลทิ้งและนำเทสนาไป ครั้นเมื่อเจ้าชายมาถึง แม่เมดก็แกะลังไนผอมเปียลงไปให้เจ้าชายปีนขึ้นมาและคิดจะฆ่าเจ้าชายทิ้ง เจ้าชายกระโดดหนีลงมาถูกหามตามตัวบอด และร่อนเรือป่วนทั่ว แต่แล้ววันหนึ่งเจ้าชายก็ได้เดินทางมาถึงที่เลกรายแห่งหนึ่ง ทรงได้ยินเสียงเพลงอันไพเราะก็จำได้ว่าเป็นเสียงของราพันเซล จึงเดินตามเสียงนั้นจนทั้งคู่ได้พบกัน ราพันเซลลงสารเจ้าชายจับใจ น้ำตาของนางได้ไหลลงมาโดนตาของเจ้าชาย และทันใดนั้นเจ้าชายก็กลับนามของเห็นได้อีกครั้ง และทั้งคู่ก็ครองรักกันนิรันดร์

นิทานเรื่องนี้ได้มีผู้นำมาตีความในแนวทางต่างๆ ทั้งบทละคร บทภาพนิทรรศ บทกลอน นิทานและเรื่องเล่าในหลายฯ ประเทศ เช่น บทกลอนของ Anne Sexton ซึ่งตีความให้เป็นเรื่องของผู้หญิงรักกับผู้หญิง นิทานของฝรั่งเศส เรื่อง *The Maiden in the Tower* ซึ่งตีความคล้ายโครงเรื่องเดิมของกริมม์อย่างมาก มีเพียงรายละเอียดบางอย่างที่ต่างไป เช่น การขึ้นไปบนหอคอยของแม่เมด นั้นใช้ประ bicyclic ที่นางตะโgnเรียกราพันเซลเป็นรหัสลับเปิดประตูแทนการปีนขึ้นไปบนหอคอย หรือตอนจบที่เจ้าชายตาย ส่วนราพันเซลก็กลับไปอยู่กับแม่เมด และแต่งงานกับเศรษฐีในเมือง หรือนักเขียนอเมริกันที่ได้นำเรื่องนี้มาแต่งลอกเลียนถึงสังคมวัฒนธรรม Garner, J.F. ใน *Politically Correct Bedtime Stories* เมื่อเจ้าชายมาหลงใหลในเสียงร้องของเธอและหวังจะหาประโยชน์จากเสียงร้องนั้น ทำให้เธอทนไม่ได้และหนีไป นอกจากรู้สึกดีมีนักเขียนบทละครเวทีอย่าง Stephen Sondheim ที่เน้น

การตีความทางจิตวิทยาของตัวละครมากขึ้น มองว่าการกระทำของแม่เมดเกิดจากความรักและความหวังดีต่อลูก ต้องการปกป้องลูกจากโลกภายนอกที่โหดร้าย และเมื่อลูกละเมิดกฎหมายที่แม่ตั้งไว้จนตั้งครรภ์ ราพันเซลจึงถูกลงโทษ นอกจาก Sondheim แล้วยังมีผู้ให้คำอธิบายการกักขังของแม่เมดต่อราพันเซลว่า เป็นความริชยาของแม่ ซึ่งเห็นว่าลูกสาวของตนนั้นสวยและดีเลิศกว่าตน ส่วนราพันเซลที่ไม่เชื่อฟังนั้นเกิดจากความรู้สึกเกลียดชังของลูกสาวที่มีต่อแม่ที่ไม่ให้อิสระกับตน เช่น ในหนังสือเรื่อง *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales* โดย Bruno Bettelheim

อย่างไรก็ได้ ไม่ว่าในนานเรื่องนี้จะถูกนำไปใช้เป็นตีความทางใดก็ตาม แต่รูปแบบและเนื้อหา ยังคงไม่หลุดพ้นไปจากการเป็นเรื่องเล่าแบบนิทานเทพนิยาย ผู้วิจัยเห็นว่าดำเนินนานเรื่องนี้มาตัด แปลงใหม่ให้เข้ากับสังคมไทย โดยนำปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้นเข้ามาเชื่อมโยง และนำเสนอในรูป แบบของละครเวที่รวมสมัยที่ไม่หลงเหลือความเป็นนิทานเทพนิยายอีกต่อไป น่าจะทำให้นิทานเรื่องนี้นำเสนอมุมมองที่พัฒนาขึ้นใหม่ให้กับคนไทยร่วมสมัยได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาขบวนการสร้างบทและการกำกับการแสดงละครร่วมสมัยของไทย จากนิทานพื้นบ้านโบราณของเยอรมัน

1.2.2 เพื่อสร้างบท กำกับการแสดง และจัดแสดงละครที่เกิดจากข้อ 1.2.1 พร้อมจัดทำคู่มือการจัดแสดงละครดังกล่าวฉบับสมบูรณ์ (Director's Workbook) และรายงานวิจัย

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานร่วมกันของโครงการใหญ่ คือ เรื่องเล่า นิทาน ตำนานโบราณ และบทละคร คลาสสิก สามารถนำกลับมาสร้างใหม่เป็นละครที่สื่อสารสร่าวร่วมสมัยกับผู้ชมในปัจจุบันได้ และในส่วนของโครงการวิจัยเรื่องแรกนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานของโครงการไว้ 2 ประเด็น คือ

1.3.1 ค ความคิดหลักในนิทานมีความเป็นสากลที่สามารถสื่อสารได้กับทุกคนในเวลาที่เปลี่ยนไป และแม้จะนำความคิดนั้นมาใช้ในบทละครที่มีโครงเรื่องที่เปลี่ยนไปก็ยังสามารถสื่อสารความคิดนั้นๆ ให้กับคนได้

1.3.2 นิทานสามารถนำมาเล่าใหม่ในรูปแบบของบทละครที่สมัยใหม่ และใช้เทคนิคของละครร่วมสมัยได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกศึกษานิทานเรื่อง **ราพันเซล** (Rapunzel) ฉบับที่กริมม์รับรวมจากนิทานพื้นบ้านโบราณของเยอรมัน โดยนำความคิดหลักเรื่อง “ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์” ที่ปรากฏ

ในนิทานมาสร้างใหม่ในรูปของบทละครเวทีโดยการนำเสนอบนบทละครเวทีสมัยใหม่ และใช้เทคนิคของละครร่วมสมัยในการจัดแสดง

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

- 1.5.1 การค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวกับนิทานเรื่อง **ราพันเซล** (Rapunzel) และเรื่องทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟร็อยด์ (Sigmund Freud)
- 1.5.2 การพัฒนาและการสร้างบทเรื่อง **เกศาราพันเซล**
- 1.5.3 การกำกับการแสดงละครและการนำเสนอละครเวทีเรื่อง **เกศาราพันเซล**
- 1.5.4 การจัดทำคู่มือการจัดสร้างละครฉบับสมบูรณ์ (Director's Workbook) และรายงานวิจัยเรื่องการสร้างบทและการกำกับการแสดงละครเรื่อง **เกศาราพันเซล** ซึ่งรวมข้อมูลตั้งแต่การตั้งสมมุติฐาน กระบวนการการทำงาน ปัญหา การประเมินและสรุปผล

บทที่ 2

จากนิทานสู่บทละครเวที

ในการดัดแปลงนิทานเรื่องราพุนเชลมาสร้างเป็นบทละครเวทีเรื่อง **เกศาราพุนเชล** นั้น ผู้วิจัยตระหนักดีว่ารูปแบบที่แตกต่างกันระหว่างนิทานกับบทละครเวทีมีผลต่อการนำเสนอเรื่องราว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษา และทำความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของนิทาน การวิเคราะห์ เทพนิยาย การพัฒนาจากนิทานสู่บทละครเวที รวมทั้งองค์ประกอบของละครเวทีที่นำมาใช้ในการ อธิบายบทละครเวทีเรื่อง **เกศาราพุนเชล** เพื่อทำให้การนำนิทานเรื่อง **ราพุนเชล** กลับมาเล่าใหม่ได้กับคนร่วมสมัย

2.1 บทบาทและหน้าที่ของนิทาน

นิทานเป็นวรรณกรรมประเภทมุขป่าฐานที่ใช้เล่าขานสืบต่อกันมาแต่โบราณ บทบาท และ หน้าที่ของนิทานนั้นจำแนกออกเป็น 4 หน้าที่หลัก คือ

2.1.1. เพื่อความบันเทิง เนื้อหาของนิทานนั้นมีทั้งที่เป็นเรื่องราวของสัตว์ มนุษย์ และ อมนุษย์ที่นำมาว้อยเรียงต่อกันเป็นเรื่องราว สั้นบ้าง ยาวบ้าง แต่นิทานส่วนใหญ่มักจะจบลง ด้วยความสมหวัง แสดงให้เห็นความสุขของตัวละคร ที่ฝ่ายดีจะชนะฝ่ายร้ายเสมอ แค่ได้อ่านหรือ พงนิทานที่เป็นเรื่องราวนั้นแล้ว ซึ่งถือได้ว่านิทานได้ทำหน้าที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม โดยที่ผู้ชมจะนำ สิ่งที่เพิ่งได้รับรู้นั้นไปคิดหรือไม่เข้าอยู่กับกระบวนการรับรู้ของแต่ละบุคคล

2.1.2. เพื่อเหตุผลในแง่ของการสั่งสอน เพราะว่าผู้ที่เล่านิทานนั้นโดยมากก็จะเป็นผู้หลัก ผู้ใหญ่ของหมู่บ้านหรือว่าเป็นพ่อแม่หรือว่าเป็นพระสงฆ์ เช่น ถ้าแม่ต้องการจะสอนลูก ให้รู้จัก อดทน แทนที่จะบอกลูกให้อดทน แม่ก็ใช้นิทานเรื่องอีสปเรื่องเต่ากับกระต่ายเป็นเครื่องมือ เมื่อ เล่าจบแม่ก็จะสรุปว่านิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าถ้าเราอดทนอย่างเต่าแม่จะเริ่มต้นที่เสียเบรียบกว่า แต่สุดท้ายความอดทนก็ช่วยให้เราทำงานได้สำเร็จ เป็นต้น หรือนำเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ ประวัติของพระเยซูมาเล่าเป็นนิทาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความดีงาม อดทนของพระศาสดา

2.1.3. เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีของสังคมของชนชั้นให้กับคนในสังคม อย่างที่ ได้กล่าวไปแล้วว่าผู้เล่านิทานส่วนใหญ่จะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ หรือผู้นำชุมชน ดังนั้นบทบาทของ ผู้เล่าจึงเข้ามา มีอิทธิพลกับเรื่องราวของนิทาน ในเรื่องนี้ได้มีผู้วิจัยเรื่องบทบาทของผู้เล่านิทาน หรือ นักเล่านิทาน (sender หรือ storyteller) ว่ามีส่วนสำคัญในการกำหนดสไตล์และเนื้อหาของนิทาน ได้อย่างไร ผู้วิจัยขอสรุปความจากการเขียนของ ศิราพร ณ ถลาง ไว้ดังนี้

ในอดีตบทบาทของผู้เล่ามีความสำคัญมาก เพราะน้ำเสียง ท่าทางและการตีความของคนเล่าเป็นลิ่งช่วยให้นิทานเรื่องนั้นมีอรรถรส และสื่อสารความหมายได้ถ้าผู้เล่า ผู้ฟัง สถานที่เปลี่ยนไปจำนวนนิทานเรื่องนั้นก็จะต่างไปด้วย... ในขณะเดียวกันนิทานเรื่องเดิม แต่ว่าผู้เล่านักลายเป็นคนหนุ่มสาวกิกับทำให้นิทานเรื่องนั้นลายเป็นเรื่องธรรมชาติ ไป หรือผู้ฟังที่ต่างไปก็มีผลกับเรื่องที่ ผู้เล่าคนเดียวกันเล่าเข่นกัน เช่น การไปเล่าให้กับกลุ่มของชาวนา ชาวไร่ หรือเป็นกลุ่มคนที่เข้าคุ้นเคยพึงก็จะมีการสอดแทรกมุขตลกหรือเรื่องلامกเกี่ยวกับเพศเข้าไปรวมถึงมีการ irony สถานที่ในหมู่บ้านกับนิทาน ขณะที่ถ้าไปเล่าให้กับกลุ่มคนสำคัญระดับผู้นำเขาก็จะเล่าแบบเป็นทางการ มุขตลก และความเป็นกันเองก็จะลดน้อยลงไป¹

ด้วยความที่นิทานถือเป็นวรรณกรรมมุขป្លោះเนื้อหาของนิทานจึงเปลี่ยนแปลงไป ตามจุดประสงค์ของการเล่า เนื้อหาที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการเล่าในโอกาสที่ต่างกันด้วยนี้ ทำให้นิทานถูกนำมาเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แม้แต่เรื่อง ราพันเซล นั้น ที่จริงแล้วก็เป็นนิทานพื้นบ้านโบราณของเยอรมันซึ่งสองพี่น้องครุกเกอร์ม์ ได้นำมาเล่าใหม่ในรูปของนิทานเทพนิยาย (Fairy Tales)² โดยปรับแต่งภาษาและจำนวนให้เพราะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็ก นิทานเทพนิยายเป็นเรื่องในจินตนาการที่มีสิ่งวิเศษหรือผู้วิเศษต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องโดยมีเจ้าหนูและเจ้าชายเป็นตัวเอก เรื่องราวดูสนุกสนาน แสดงให้เห็นการกระทำที่กล้าหาญของตัวละคร ในกรณีต่อสู้เขานะอยู่ปลาร้าซึ่งเรื่องก็จะจบลงด้วยความสุข สมหวัง วิธีการเล่านั้นจะมีการแบ่งฝ่ายตัวละครออกเป็นฝ่ายดีและฝ่ายชั่วอย่างชัดเจน³ สิ่งหนึ่งที่ทำให้นิทานเทพนิยายถูกเรียกเช่นนี้ เพราะมีเนื้อเรื่องที่เต็มไปด้วยเรื่องของจินตนาการและอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ที่ช่วยสร้างให้นิทานมีความสนุกและน่าตื่นเต้น เช่น ถั่ววิเศษ พิณที่บรรลุ

¹ ศิราพร วิจิตราษฎร์ ณ กลาง. ในห้องถันมีนิทานและการเล่น, ศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ, มติชน: กรุงเทพ 2539. หน้า 76

² ในบางครั้งคำว่าเทพนิยายยังใช้แทนความหมายของ Myths ตามที่กุหลาบ มัลลิกามาสได้ให้ความหมายของคำว่าเทพนิยายเป็นเรื่องที่เล่าเกี่ยวกับธรรมชาติ เทพเจ้า และมีอภินิหารที่เกินจริง ซึ่งเป็นความหมายต่างไปจากคำว่า Fairy Tales ที่ใช้ในรายงานฉบับนี้

³ พลายเวช กต้อมจิตต์, หนังสือสำหรับเด็ก, บรรณาธิ: กรุงเทพ, 2534. หน้า 108 และ เชียงทอง ปราณี, วรรณกรรมสำหรับเด็ก, สุริยาสาสน์: กรุงเทพ. หน้า 71.

เองได้ หรือไม่ก็ท่องคำ จากเรื่อง **แจ็คผู้ช่วยักษา** หรือแม้แต่ในนิทานพื้นบ้านของไทย เช่น การที่มีเกาะแก้วพิสดาร ในเรื่อง **พระอภัยมณี** เป็นต้น

2.1.4. เพื่อลดความกดดันในจิตใจและเป็นทางออกสำหรับความขัดแย้งและกฎหมายที่ทางสังคม นักวิชาการในโลกตะวันตกได้ซึ่งให้เห็นบทบาทของนิทานเทพนิยายในด้านจิตวิทยา ดังที่ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) มองว่าตัวละครและของวิเศษในนิทานเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นจิตใต้สำนึกของมนุษย์ นิทานประภานี้สามารถเป็นทางออกและชดเชยความรู้สึกกดดันทางจิตใจเรื่องเพศ (sexual repression) เช่นเดียวกับอิริค ฟروم (Erich Fromm) นักจิตวิทยาอีกผู้หนึ่งที่เห็นสอดคล้องกับฟรอยด์มองว่าอนุภาค (motif) เกี่ยวกับไม้เท้า หรือมีดเป็นสัญลักษณ์ของเพศชาย และอนุภาคเกี่ยวกับถ้ำ ขาวด กล่อง เป็นสัญลักษณ์ของเพศหญิง⁴

นอกจากฟรอยด์และฟرومแล้ว ยังมีนักจิตวิเคราะห์อีกหลายคนที่สนับสนุนความคิดนี้ เช่น บรูโน บิทเทลไสม (Bruno Bettelheim) นักจิตวิทยาที่สนใจทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ได้นำทฤษฎีของเขามาวิเคราะห์จิตใต้สำนึกของเด็กๆ ผ่านนิทาน ในหนังสือเรื่อง *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales* เขากล่าวไว้ว่า “นิทานที่เตือนให้ความสนใจแสดงให้เห็นถึงภาวะในจิตใต้สำนึกของเด็กคนนั้นที่สะท้อนออกมากผ่านนิทาน เช่นเดียวกับนักจิตวิเคราะห์บางคนที่มองว่าความขัดแย้ง ในครอบครัวนั้นเกิดจากปมอิดีปุสก์คือการที่เด็กต้องการที่จะจากพ่อหรือแม่ที่พ่อเพื่อแย่งชิงความรักของแม่กับผู้เป็นพ่อในเทพนิยาย ก็ยังมีการสะท้อนให้เห็นปมอิดีปุสไว้ด้วย ดังเช่น เรื่อง **แจ็คผู้ช่วยักษา** ยักษ์เป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของพ่อนั่นเอง” นอกจากปมอิดีปุสแล้ว นักจิตวิเคราะห์ก็ยังมองเห็นประเด็นทางจิตวิทยาอื่นๆ แห่งอยู่ในนิทานเทพนิยายด้วย อาทิ เช่น ความต้องการของเด็กวัยรุ่นที่แสวงหาความเป็นตัวของเอง ด้วยความต้องการจะเป็นอิสระจากพ่อแม่ก็ยังพบเห็นได้ในนิทานเทพนิยายหลายๆ เรื่อง เช่น นิทานเรื่อง **แยนเซลและเกรเทล** เป็นเรื่องของเด็กที่ต้องการหนีพ่อแม่ ออกไปเผชิญโลกเอง **สนิไวน์** เป็นเรื่องของเด็กสาววัยรุ่นที่ต้องการ ประกาศความเป็นตัวของตัวเอง จึงพยายามหนีแม่เลี้ยงใจร้าย นิทานเรื่อง **ราพันเซล** ก็เป็นเรื่องของเด็กหูหนวกที่อิจฉาแม่และเกลียดแม่ที่พยายามกักขังเธอไว้ไม่ให้เป็นอิสระ⁵

⁴ ศิราพร สุตตะฐาน ณ สถาบัน นิทัศน์ มีนิทานและภาระเล่น, ศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ, มติชน: กรุงเทพ 2539. หน้า 14.

⁵ Ibid หน้า 14

ดังนั้น สำหรับบิทเทลไอกมแล้วในนิทานเทพนิยาย ยักษ์ แม่เลี้ยง แม่เมดจึงเป็นสัญลักษณ์ของพ่อแม่ในชีวิตจริง และในนิทาน ยักษ์ แม่เลี้ยง แม่เมดได้ร้ายมักจะเป็นผู้แพ้ บิทเทลไอกม จึงถือว่าการอ่านนิทานเทพนิยายจึงเป็นทางออกให้กับความกดดันที่มีอยู่ในจิตของเด็กทุกวัย ทั้งชายและหญิง โดยบิทเทลไอกมได้ยกกรณีของเทพนิยายเรื่อง **ราพูนเซล** ที่ช่วยเป็นทางออกให้กับความกดดันหรือปัญหาเรื่องความขัดแย้งทางจิตใจให้แก่เด็กหญิงคนหนึ่ง ดังนี้

เชอใช้นิทานเรื่อง **ราพูนเซล** มาเบรียบเทียบกับชีวิตของตนเองในวัยเด็ก ซึ่งสัญเสียงแม่เนื่องจากอุบัติเหตุร้ายนั้น พ่อซึ่งเป็นคนขับเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาก จนไม่สนใจแลลูกสาวอีกต่อไป ต่อมาเชอโตมากับพี่เลี้ยง และเมื่ออายุได้ 7 ปี พ่อก็แต่งงานใหม่ แน่นอนแม่เลี้ยงของเชอเบรียบเหมือนแม่เมด ในนิทานที่กักขังและไม่อยอมให้อิสรภาพแก่เชอเมื่อเทียบกับพี่เลี้ยงที่แม่จะไม่ได้สนใจเชอมากนัก แต่ก็ให้อิสรภาพเชอในระดับหนึ่ง เชอร์ลิกว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อของโซคชาตตา เช่นเดียวกับราพูนเซล ผู้ของราพูนเซลเป็นกุญแจสำคัญในชีวิตของเชอ เพราะเป็นสัญลักษณ์ของอิสรภาพและความสุข เชอจึงพยายามไว้ผมยาวแต่ก็ถูกแม่เลี้ยงจับตัด เมื่อเชอโตขึ้นเชอพบว่าเจ้าชายที่จะมาช่วยเหลือเชอคือพ่อของเชอนั่นเอง เรื่องราวในนิทานช่วยให้เชอมีความหวังว่าสักวันพ่อ กจะมาช่วยเชอเมื่อที่เจ้าชายมาช่วยราพูนเซล เพียงแต่ตอนนี้พ่ออยังatabodoyutheanen ทุกครั้งที่เชอพบกับความทุกข์ เชอ ก็จะjinตนาการว่าตัวเองเป็นราพูนเซล และเมื่อนิทานจบลงด้วยความสุข เชอ ก็เชื่อว่าชีวิตของเชอ กจะเป็นเช่นนั้น แม้ผมที่ถูกตัดจะสักแต่นังกิยาได้อีก และนั่นหมายความว่าความสุขกำลังรอคอยเชออยู่⁶

จากตัวอย่างนี้ได้แสดงให้เห็นว่าเรื่อง **ราพูนเซล** “ได้ทำหน้าที่ในการสร้างกำลังใจและความหวังให้กับเด็กคนนี้ด้วยความรู้สึกที่ว่าแม่ตนจะมีแม่เลี้ยงเช่นเดียวกับราพูนเซล แต่เมื่อเบรียบเทียบกันแล้วเชอยังโซคดีกว่าหลายเท่า เพราะแม่เลี้ยงของเชอยังใจดีกว่าแม่เมด พ่อเป็นเพียงเจ้าชายที่atabod แต่สุดท้ายก็จะกลับมาช่วยเหลือเชอ เมื่อที่เจ้าชายออกตามหาราพูนเซล การที่เด็กมินิทานเรื่องนี้เป็นที่พึงช่วยให้อย่างน้อยเด็กคนนี้ก็โตขึ้นมาด้วยความหวังและอดทน นิทานช่วยเป็นที่ยืดหนึ่นี่ทางใจให้กับเชอซึ่งทำให้เชอไม่ออกนอกกรอบทางหือตัดสินใจทำในสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชีวิต และทำลายอนาคตของตนเอง

⁶ Bettelheim, Bruno. *The Uses of Enchantment*, Vintage: New York, 1989, pp. 132-3.

2.2 เหตุผลในการนำนิทานมาสร้างเป็นบทละครเวที

นิทานจัดเป็นวรรณกรรมมุขบาก្សะที่ใช้เล่าเพื่อความบันเทิง และสั่งสอนมาแต่โบราณ เช่นเดียวกับละครที่มีกำเนิดจากการเล่าเพื่อความบันเทิงและสั่งสอนเช่นกัน เริ่มต้นจากความประณานาของมนุษย์เรื่องการสื้อสาร และสัญชาตญาณของการแสดงออก ทำให้มนุษย์เริ่มต้น การเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ของตน จากการใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาอ่างกาญปะกอบในกรณีที่ภาษาพูดยังไม่สมบูรณ์ จนพัฒนาไปสู่การแสดงในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่า จะเป็นการเห็นว่า ลีลาประกอบเพลง การแสดงประกอบพิธีกรรม หรือละคร

อย่างไรก็ได้แม้จะมีวัตถุประสงค์ที่คล้ายกัน แต่รูปแบบในการนำเสนอเรื่องนิทานกับละครนั้นมีความแตกต่างกัน นิทานส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้เล่าให้เด็กฟัง ทำให้นิทานสามารถนำมาเล่าได้โดยไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ การดำเนินเรื่องเป็นไปแบบตรงไปตรงมา ตัวละครก็มีลักษณะตายตัว (typed character) เพื่อช่วยในการใช้อ้อมสั่งสอนเด็ก แต่บทละครเวทีตามลักษณะละครสมัยใหม่นั้นเขียนไว้เพื่อจัดแสดงให้กับคนดูที่หลากหลายกว่า แม้จะมีบทละครสำหรับเด็กก็ตาม แต่วิธีการดำเนินเรื่องสำหรับละครเวทีนั้นมีลักษณะเฉพาะแบบ การสร้างตัวละครที่เป็นไปตามทฤษฎีการสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร (characterization) ที่กำหนดให้ตัวละครมีความลึกและมีหลายมิติ (well-rounded character) รวมถึงพัฒนาการของตัวละครด้วย

มีผู้นำนิทานทั้งตะวันตกและของไทยมาสร้างเป็นละครเวทีมากมาย ทั้งที่คงโครงเรื่องของนิทานนั้นไว้ หรือนำมาเล่าแบบตรงๆ แต่เพิ่มลักษณะเฉพาะในการเล่าให้เป็นแบบละคร เช่น สโนไวท์กับคนแคระทึ้งเจ็ด ชินเดอเรลล่า หนูน้อยหมวกแดง ฯลฯ หรือของไทยเอง จะเห็นได้จากการแสดงละครหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นลิเก ละครนก หรือละครในต่างกันนำเสนอเรื่องมาจากนิทานพื้นบ้านเช่นกัน เช่น ศรีชนัญชัย สังข์ทอง นางสิบสอง หรือ อิเหนา ดังนั้นการนำนิทาน (เรื่องเก่า) มาเล่าใหม่ในลักษณะของละครนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ เพียงแต่ว่าจะเล่าอย่างไร หรือว่าดึงประเดิมใหม่มาเล่าเท่านั้น

สำหรับการสร้างบทละคร และนำเสนอในรูปแบบของละครเวที่นั้น ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจทั้งจากการอ่านนิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ของสองพี่น้องครุกเกอร์ม์⁷ และจากการอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นข่าวการพบศพของเด็กทารกที่เกิดจากการทำแท้งบ้าง หรือจากการอ่านข่าวการพบรดีกทารกที่ถูกทิ้งตามถังขยะ ริมคลอง หรือข้างถนน ฯลฯ บางรายก็เป็นเพียงการกระทำของแม่ที่หวังผลักภาระ โดยให้คนอื่นเก็บลูกของตนไปเลี้ยง บางรายก็หวังจะ省่าเสียให้ตาย ซึ่งมีปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ผู้วิจัยเองเกิดความสงสัยว่าทำไมคนที่เป็น “แม่” จึงทำกับลูกได้เช่นนี้ ไม่มีความรักความผูกพันอยู่เลยหรือ เนื่องจากผู้วิจัยพยายามในสภาพแวดล้อมที่ไม่แต่ละครอบครัวมีแม่เป็นผู้แสดงออกให้ลูกรับรู้อยู่เสมอถึงความรัก ความห่วงใย และความเสียสละ อย่างหาที่สุดมิได้ ซึ่งผู้วิจัยรับรู้อยู่ตลอดเวลาว่าแม่กระทั้งชีวิตของแม่ แม่ก็พร้อมจะสละได้เพื่อปกป้องลูกของตนเอง สาเหตุนี้เองที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจและมีความอยากรับรู้ได้ว่า คนที่เป็นแม่ (ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่) จะมีจิตใจที่เลวทราม ต่ำช้า โหดเหี้ยม จนคิดทำร้ายชีวิตของคนที่เป็นลูกในสิ่งใดอย่างไร ความรู้สึกนี้เองที่ไปเชื่อมโยงกับนิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ซึ่งมีทั้งเรื่องราวของแม่ที่ทิ้งลูกและความสัมพันธ์ของแม่ (แม่เมด / แม่เลี้ยง)⁸ กับลูก (ราพุนเซล)

ความน่าสนใจของนิทานเรื่องนี้อยู่ที่การเลือกตีความคิดหลักของนิทานเรื่องนี้ การตีความที่ต่างกัน มีผลต่อการเปลี่ยนฝ่ายของตัวละครแต่ละตัว รวมถึงโгинของเรื่องด้วย กล่าวคือ ผู้วิจัยพบว่าในนิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ของคริมมนี้ถ้าอ่านอย่างตรงไปตรงมาจะเป็นนิทานที่ดูงมงาย สดใส มีคุณค่าทางศิลปะรวมและวรรณกรรม แต่ถ้าตีความให้ลึกลงไปแล้วนั้นจะพบความโหดร้ายและความรุนแรงซ่อนอยู่ในนิทานเรื่องนี้ คริมม์พยายามเชิดชูความรักในอุดมคติระหว่างเจ้าชายกับราพุนเซล ในทางตรงกันข้ามตัวละครอย่างแม่ดันถูกสร้างให้เป็นตัวแทนของตัวละครที่ปราศจากความรักและขาดความเป็นมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากที่คริมม์สร้างให้ตัวร้ายกลายเป็น

⁷ สองพี่น้องครุกเกอร์ม์ (Grimm) คือ Jacob Judwing Carl Grimm (1785-1863) และ Wilhelm Carl Grimm (1786-1859) ได้ร่วมกันนิทานจากการฟังนิทานพื้นบ้านของชาติต่างๆ และเนื่องจากความเป็นนักภาษาศาสตร์ทำให้นิทานที่พากษาชาวรามมีสำนวนที่ไพเราะและมีภาษาที่ได้มาตั้งฐาน นิทานของคริมม์พิมพ์หนังสือร่วมกันที่ชื่อ “Die Kinder-und Hausmärchen” ซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1812 ซึ่งสำนวนฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในปัจจุบันพิมพ์ขึ้น ค.ศ. 1814 ซึ่งรวมนิทานไว้ทั้งหมด 200 เรื่อง เรื่องซึ่งมีใหม่เพียงแต่นิทานเทพนิยายเท่านั้น แต่ยังมีนิทานเรื่องสัตว์ นิทานตลก นิทานแสดงความเชื่อทางศาสนาและตำนานด้วย แต่เป็นที่ยอมรับกันว่านิทานเทพนิยายของคริมม์นั้นเป็นเรื่องที่แพร่หลาย และวิมานรุ้งมากที่สุด เช่นเรื่องเจ้าชายกับเจ้าหญิงนิทรา สินไวน์ รวมถึงเรื่องราพุนเซลด้วย

⁸ สำหรับผู้วิจัย แม่ผู้ให้กำเนิดและแม่เลี้ยงมีความสำคัญเท่ากันและมีความหมายเหมือนกัน เพราะเป็นงานวิจัยที่อาศัยประสบการณ์ส่วนตัวที่อธิบายว่า ไม่ว่าจะเป็นแม่ผู้ให้กำเนิดหรือแม่ผู้เลี้ยงดู หากมีสามัญสำนึกของการเป็นแม่แล้ว ย่อมรักและเสียสละได้เช่นเดียวกัน

แม่เมดซึ่งเป็นตัวแทนของมนุษย์ ทั้งนี้เพราจะดูประสงค์หนึ่งในการร่วบรวมนิทานของกริมเมคือ การสร้างเอกลักษณ์ให้กับชาติเยอรมัน ซึ่งในขณะนั้นกำลังต่อสู้อยู่กับการเข้ามายึดครองของระบบ Napoleonic⁹ ในขณะเดียวกันก็เพื่อสร้างรสนิยมอันดีและสั่งสอนศีลธรรมให้กับเด็ก กริมเม จึงตัดตอนเรื่องที่เกี่ยวกับความรุนแรงหรือว่าเรื่องที่เกี่ยวกับเพศออก ทำให้นิทานนั้นดูเป็นเรื่องที่สดใสมากขึ้น ตัวละครไม่ดีจะถูกสร้างให้เป็นยกช์ แม่เมด หรือแม่เลี้ยง มากกว่าที่จะกล่าวหาพ่อแม่ที่แท้จริงของตัวเอก ซึ่งกริมเมเองก็ใช้เวลาในการขัดเกลา_ni_athanที่ตัวเองเขียนขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อให้ได้เนื้อหาที่เหมาะสม¹⁰ แต่ถึงอย่างไรก็ต้องสัญลักษณ์ต่างๆ ในนิทานของกริมเมยังมักถูกผู้อ่านนำมาตีความถึงความโนดร้ายรุนแรงที่กริมเมพยายามจะปิดซ่อนไว้อยู่เสมอ และราพุนเซล ก็เป็นนิทานอีกเรื่องที่มีผู้ตีความว่ามีเนื้อหาแห่งไปด้วยความโนดร้ายดำทะมึนซึ่งเป็นนิสัยด้านมืดของมนุษย์ที่ปรากฏให้เห็นตลอดเรื่อง

กล่าวโดยสรุปคือ ถ้ามองเรื่องนี้ตามเจตนาและวัตถุประสงค์ของกริมเมก็จะได้ความคิดหลักที่ว่า นิทานเรื่องนี้เป็นเรื่องของความรักที่เป็นคุณคติระหว่างชายหญิง ซึ่งสะท้อนผ่านตัวละครเจ้าชายและราพุนเซลที่เขานำความรักที่ต่อสู้กับตัวละครฝ่ายร้ายอย่างแม่นด การตีความในลักษณะนี้ เจ้าชายและราพุนเซลจะเป็นตัวละครฝ่ายดีที่ต่อสู้กับตัวละครฝ่ายร้ายอย่างแม่นด ซึ่งเปรียบเหมือนพลังความรักชาติของชาวเยอรมันจะเป็นพลังบริสุทธิ์ที่ทำให้ฝ่ายศัตรูพ่ายแพ้ไป หรือถ้าตีความนิทานเรื่องนี้จากมุมมองของตัวละครแม่ ความคิดหลักของเรื่องนี้จะพูดถึงความรักของแม่ที่ประธานาที่จะปกป้องลูกจากความต้องการทางเพศของผู้ชาย (love and protection) กับความประธานาทางเพศของผู้หญิง (sexual desire) ซึ่งเป็นธรรมชาติที่แม่ไม่อาจยับยั้งได้ ซึ่งสะท้อนผ่านตัวละครฝ่ายดีอย่างแม่นด และฝ่ายร้ายคือเจ้าชาย ที่เข้าห้องวิธีโจน ใส่ร้าย และลักพาตัว

แต่ถ้าตีความนิทานเรื่องนี้ในอีกมุมมองหนึ่ง โดยเฉพาะการมองผ่านพฤติกรรมอันน่ารังเกียจของตัวละครแต่ละตัว จะได้ความคิดหลักเรื่อง ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ซึ่งเป็นด้านมืดที่กริมเมได้พิยายามปกปิดซ่อนเร้นไว้ ความรุนแรง ความโนดร้าย และการเข่นฆ่า กลับปรากฏให้เห็นเด่นชัดสะท้อนผ่านตัวละครทุกตัวในเรื่องนี้และทำให้นิทานเรื่องนี้ดูไม่ค่อยสดใสมาก กลับเป็นนิทานเทพนิยายสักเท่าไร

อย่างไรก็ได้ การแบ่งแยกตัวละครออกเป็นฝ่ายดีและฝ่ายเลวอย่างชัดเจนนั้นทำให้มิติของเรื่องขาดหายไป ดังนั้นเมื่อนำนิทานเรื่องนี้มาสร้างเป็นบทละครเที่ย การสร้างลักษณะนิสัย

⁹ Tatar, Maria. *The Classic Fairy Tales*, Norton Critical editions: New York, 1999, p.335.

¹⁰ นิทานเรื่อง “ราพุนเซล” กริมเมปรับแก้รวมทั้งสิ้น 7 ครั้งตั้งแต่ปีค.ศ. 1812 ถึง ค.ศ. 1857 ในภาคผนวก ก

ตัวละคร (characterization) ให้มีมิติ (well-rounded character) นั้นจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องเพิ่มเข้าไปในบทละครเวที่เรื่องใหม่ด้วย รวมทั้งหากมองข้ามลักษณะของความสุขสมหวังในรูปแบบของเหตุนิยายออกไปแล้ว ประเด็นเรื่องความหลากหลายในเรื่องการตีความนิทานและประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกสาว น่าจะสามารถหยิบยกมาเชื่อมโยงกับสภาพปัญหาสังคมปัจจุบันที่ปรากฏเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ และสร้างออกมานเป็นบทละครที่น่าสนใจ และสะท้อนมุมมองใหม่ พร้อมทั้งตอบข้อสงสัยของผู้วิจัยได้ด้วยว่า คนที่เป็นแม่นั้นรักตนเองมากขนาดทำร้ายลูกของตนได้จริงหรือ ?

นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยยังคิดด้วยว่าบทละครเวที่เรื่องใหม่ที่จะสร้างขึ้นจากนิทานเรื่องนี้ น่าจะพิสูจน์ได้ว่าแม่เวลา เนื้อเรื่อง ลักษณะและรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวด้วยเปลี่ยนไป แต่ความคิดหลักของเรื่องเดิมยังคงสามารถสื่อสารกับคนร่วมสมัยได้

2.3 วิเคราะห์นิทานเรื่อง ราพันเซล

อย่างที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 ว่าความน่าสนใจของนิทานเรื่องนี้อยู่ที่การตีความนิทานซึ่งทำได้หลากหลาย และมีความคิดหลักที่น่าสนใจหลายประเด็น แต่ความคิดที่ผู้วิจัยสนใจมากที่สุด คือเรื่องความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ซึ่งจะนำมาเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกสาว จุดร่วมที่น่าสนใจของนิทานเรื่องนี้ คือ เรื่องความอยากร (desire) หรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความปรารถนาของตัวละคร ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าประเด็นนี้มีความเป็นสากลและเป็นสิ่งที่ปรากฏอย่างชัดเจนของคนในสังคมปัจจุบัน จะเห็นว่าในนิทานเรื่องนี้เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นก็ เพราะความอยากรหรือว่าความปรารถนาของตัวละครซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทั้งสิ้น เริ่มต้นจากพ่อและแม่ของราพันเซล ทั้งคู่มีความอยากร ประการแรก ก็คืออยากรจะมีลูก พากษาจึงทำทุกวิถีทางจน ได้ลูกมา เมื่อภรรยาห้องก์เกิดอยากรับประทานผักราพันเซล¹¹ ในสวนของแม่เมด ซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ความอยากรนี้อยู่ในระดับที่เรียกว่าอดทนไม่ได้ และมีมากขึ้นทวีความรุนแรงขึ้นถึงขนาดที่เรียกว่าถ้าไม่ได้รับประทานผักนี้แล้วจะต้องตายเลยที่เดียว ในนิทานบอกໄกว่า “นางชูบชีดถึงขั้นกินอาหารไม่ลง” สามีมีความรักต่อภรรยามาก จึงไม่อยากให้เธอตายจึงช่วยเหลือด้วยการตัดสินใจเข้าไปขโมยผักในสวนของแม่เมด เมื่อขโมยสำเร็จนำมาให้ภรรยารับประทาน ความอยากรของภรรยา ก็ยังไม่ลดลงอีก เพราะว่าอยามากขึ้นๆ ซึ่งนั้นก็เป็นเหตุผลที่ทำให้สามีต้องกลับเข้าไปขโมยผักของแม่เมดอีกครั้ง แต่การขโมยครั้งนี้ทำให้ตัวเองถูกจับได้ เมื่อแม่เมดจับได้ สิ่งที่สามีต้องการก็คือ อยากรีชีวิตรอดจึงรับปากยกลูกของตัวเองให้กับแม่เมดไป

¹¹ ผักราพันเซล ชื่อภาษาอังกฤษเรียน Rapunzel คือผักกาดชนิดหนึ่งที่ชาวเยอรมันนำมาใช้ทำสลัด

ความอยากรต่อมาเป็นส่วนของแม่เมด แม่เมดมีความอยากรเซ่นกัน นางอยากมีลูก นางอยากมีคนที่น่ารักและรักนาง ที่เป็นเข่นนั้น เพราะทุกคนรังเกียจแม่เมด ไม่คบหาสมาคมด้วย ทำให้ นางต้องใช้วิถีเพียงลำพังในสวนผักราพุนเซลของนาง สิ่งที่นางอยากรได้คืออยากรได้ความรักและ นางคิดว่าลูกคือคนที่จะให้ความรักแก่นาง แต่มื่อนางได้ลูกมาแล้ว เมื่อราพุนเซล อายุ 12 ปี เธอเริ่มที่จะเห็นคนอื่น เริ่มที่จะตัดสินใจได้เองในระดับหนึ่ง แม่เมดก็ไม่อยากให้ราพุนเซลไปรัก คนอื่นหรือไม่อยากที่จะให้คนอื่นมารักราพุนเซล ความอยากรที่จะครอบครองเธอเพียงคนเดียว เป็นสาเหตุที่ทำให้แม่เมดนำเธอไปปักไว้บนหอคอย และเมื่อนางรู้ว่าสิ่งที่นางต้องการครอบครองนั้น กำลังจะถูกพวกไป เมื่อราพุนเซลได้พบรักกับเจ้าชาย ความอยากรที่จะทำร้ายและทำลาย จึงเกิดขึ้น และนั่นก็นำมาสู่การเนรเทศราพุนเซล และวางแผนฆ่าเจ้าชาย

ส่วนเจ้าชายก็มีความอยากรเซ่นกัน เริ่มจากการอยากรู้ว่าเจ้าของเสียงเพลงอันไพเราะนั้น คือใคร จึงมาแอบดูแล้วก็ปืนขึ้นบ้านคนอื่น (หอคอย) และเมื่อปืนขึ้นไปแล้วพบราพุนเซล ก็เกิดอยากร ได้ผู้หญิงคนนี้เป็นของตนเอง จึงวางแผนจะพาราพุนเซลหนีไป และเมื่อรู้ว่าถูกแม่เมดหลอกให้ปืน ขึ้นหอคอยจึงกระโดดลงไปถูกหามกหลากบทบาทอด ความอยากรที่จะได้พนังอันเป็นที่รัก พาให้เดินตามเสียงเพลงไป และในที่สุดก็ได้พบและครอบครองรักกัน

สุดท้ายเป็นความอยากรของราพุนเซล แม่ร่าดูเผินๆ เหมือนเธอจะเป็นคนที่มีความอยากร น้อยที่สุด เพราะว่าแบบจะไม่ทำอะไร ได้แต่รอให้คนอื่นช่วย แต่ราพุนเซลก็มี ความอยากรเซ่นกัน อย่างน้อยก็คือความประณานทางเพศ (sexual desire) เพราะเมื่อเห็นเจ้าชายแล้ว ก็รู้สึกถึง เสน่ห์ของเพศตรงข้าม ซึ่งแรงประณานี้ทำให้เธอคิดหนีออกจากหอคอยที่แม่เมดกักขังเธอไว้ แต่ความอยากรู้อยากรเห็นทำให้ตั้งคำถามกับแม่เมดว่า “ทำไม่เวลาดึงแม่เมดขึ้นมาถึงยกกว่าดึง เจ้าชายที่มาทุกวัน” ซึ่งนำมาสู่ความหายนะของตัวเอง ดังนั้นเมื่อถูกตัวละครทั้งหมดใน เรื่องนี้แล้วความอยากรหรือความประณาน เป็นประเด็นร่วมกันของตัวละครที่จะนำมาใช้เป็นแกน ในการสร้างบทละคร

2.4 จากเทพนิยายสู่บทละคร

ในสังคมตะวันตกหรือตะวันออก บทละครส่วนมากมักนำัวตถุดิบในการเล่ามาจากนิทาน หรือตำนาน บทละครเริ่มที่ของชาวกรีก¹² ส่วนใหญ่นำมาจากตำนานมหาภารพย์ อิเลียด (Iliad) และ

¹² ตามประวัติการละครบตะวันตก เรื่องว่าจุดกำเนิดของละครอย่างเป็นทางการเกิดขึ้นในงาน City Dionysia ของชาวกรีก ซึ่งมีพิธี การประกวดบทละครครั้งแรกในปี 534 ก่อนคริสต์กาล

โอดิเซีย (Odyssey) อันเป็นเรื่องราวกี๊วยกับสังคมความกรุณาอย แม้กระหั้นในบทละครสมัยใหม่ ก็ยังมีการสร้างเรื่องโดยนำมาจากนิทาน เช่น บทมิวสิคเคิลเรื่อง *ไฟร์พันลีก (Into the Woods)* ของ Stephen Sondheim ที่นำตัวละครจากในนิทานเทพนิยายต่างๆ มาผูกเป็นเรื่องไม่ว่าจะเป็น ตัวละครจากนิทานเรื่อง ราพูนเซล ชินเดอเรลล่า หนูน้อยหมาแಡง หรือ แจ็คผู้ช่วยกษัตริย์ ฯลฯ ไม่ว่ามาร ถึงบทภาคพยัคฆ์ร้าย ซึ่งได้นำเรื่องราวนิทานมาปรับสร้างมากมาย โดยเฉพาะจากบริษัท Walt Disney ซึ่งทุกครั้งที่ภาคพยัคฆ์ร้ายก้มก จะได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างสม่ำเสมอ ส่วนในสังคมไทยจะเห็นว่าคนไทยนั้นชอบดูละครในเรื่องที่ตนเองรู้อยู่แล้ว ซึ่งหลายๆ เรื่องมีที่มา จากนิทานพื้นบ้าน เช่น สุวรรณศิลป์ ศรีชนัญชัย นางสิบสอง ฯลฯ ความสนุกของการดูละครที่รู้เรื่องแล้วไม่ได้อ่ายุ่่ที่การติดตามว่าเรื่องราวดำเนินต่อไปอย่างไร แต่อ่ายุ่่ที่วิธีการนำเสนอ หรือการตีความละครเรื่องใหม่อย่างไรมากกว่า ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการนำเสนอเรื่องใหม่ดังต่อไปนี้

2.4.1 การเล่าเรื่องใหม่โดยการใช้ลักษณะของแบบเรื่อง(tale type)¹³ หรืออนุภาคน (motif)¹⁴

นิทานเรื่อง ราพูนเซล นั้นได้รับการนำมาเล่าซ้ำหลายครั้ง บางเรื่องแม้ไม่ได้มีการดัดแปลงจากเรื่อง ราพูนเซล โดยตรงแต่สามารถเทียบเคียงกับเรื่อง ราพูนเซล ได้โดยยึดลักษณะของแบบเรื่อง (tale type) หรืออนุภาคน (motif) บางประการของนิทานเรื่อง ราพูนเซล ไว้ เช่นในกรณีของเรื่อง “The Girl on the Island”¹⁵ ของอินเดียนนั้นสามารถเทียบได้กับนิทานเรื่อง ราพูนเซล ของกริมม์ โดยใช้ออนุภาคน (motif) ตามระบบของ Aarne-Thompson motif-based classification system เนื้อเรื่องของ The Girl on the Island มีอยู่ว่า วันหนึ่งขณะที่ Gauriviti ลูกชายของ Sakti กำลังล่าสัตว์อยู่ Tarksya Suparna ซึ่งเป็นกบินฝ่านมหาโพธิ์ Gauriviti จึงเส้งธูปไปที่ Tarksya Suparna Suparna ได้ร้องขอชีวิตไว้ โดยบอกว่าจะให้ในทุกสิ่งที่ Gauriviti

¹³ แบบเรื่องนิทาน หมายถึงโครงเรื่องของนิทานที่ทำให้นิทานแต่ละเรื่องมีลักษณะเฉพาะต่างจากนิทาน เรื่องอื่นๆ สดิธ ธรรมบัลลัน (1977 : 415) ได้อธิบายว่า แบบเรื่องนิทานแต่ละแบบคำร้องอยู่อย่างอิสระใน ลักษณะของเรื่องเล่าที่สมบูรณ์ในตัวเอง นิทานแต่ละแบบเรื่องอาจจะประกอบด้วยอนุภาคนเดียว หรือหลายอนุภาคนก็ได้ แบบเรื่องของนิทานมุขลอก นิทานเรื่องสัตว์อาจมีอนุภาคลักษณะเพียงอนุภาคนเดียว ส่วนนิทานมหัศจรรย์มักประกอบด้วยหลายอนุภาคน รวมความว่าเมื่อพูดถึงแบบเรื่องนิทาน จะทำให้นึกถึง อนุภาคนที่มีลักษณะเด่นของนิทานเรื่องนั้นๆ หรือลำดับของอนุภาคนที่ประกอบกันเป็นนิทานเรื่องนั้นๆ (ศิราพร ณ ถลาง 2548, ทฤษฎีคิชนวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:66-67)

¹⁴ อนุภาคน หมายถึง หน่วยย่อยในนิทานที่ได้รับการสืบทอดและดำเนินอยู่ในสังคมหนึ่งๆ และเหตุที่ได้รับการสืบทอดก็ เพราะมีความ “เมื่อรอมด้า” มีความน่าสนใจทางความคิดและจินตนาการ อนุภาคนอาจเป็นตัวละครวัตถุสิ่งของพุทธกรรมของตัวละครหรือเหตุการณ์ในนิทาน เช่น แมงมุมสร้างโลก ม้าเหาะได้ น้ำเต้าวิเศษที่มีเมล็ดข้าวเลี้ยงคนได้ ทารกที่เกิดมาแล้วพูดได้เลย แม่เม่าที่กินดอกกุหลาบแล้วตั้งครรภ์ ฯลฯ (ศิราพร ณ ถลาง 2548, ทฤษฎีคิชนวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:36)

¹⁵ ภาคผนวก ๑

ปราทนาก ลิงที่ Gauriviti ปราทนากคือลูกสาวของ Asita Dhamnya ผู้ถูกกักขังไว้บนปราสาทกลางเดือนเมืองจาก Asita Dhamnya ผู้เป็นพ่อมีความรู้สึกหงเหนลูกสาว ในที่สุด Suparna ก็พา Gaurivit ไปพบ กับนางและทั้งคู่ก็รักกันจนนางตั้งครรภ์และคลอดลูกชายออกมาแต่ปีศาจได้อิจิกร่วงของทารกผู้นั้น ออกเป็นชื่นๆ และร้องว่าเด็กผู้นี้เกิดมาอย่างผิดวิสัย Gauriviti ได้สวัสดิ์ภารนาขอให้ลูกชายของตนพื้นคืนชีพ และในที่สุดเขาก็ทำสำเร็จ เขาได้ลูกชายกลับคืนมา เรื่องนี้เทียบได้กับนิทานเรื่อง ราพุนเซล ที่ 4 อนุภาคหลัก คือ 1. เรื่องของการกักขัง (R41) 2. การปกป้องลูกสาว ให้บริสุทธิ์จากเพศชาย (T381) 3. เรื่องของการทำร้ายร่างกาย(S165) และ 4. เรื่องการชูบชีวิต หรือการหายจากบาดเจ็บ (F952)¹⁶

ผู้วิจัยนำหลักข้างต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างโครงเรื่องใหม่ให้กับนิทานเรื่อง ราพุนเซล โดยผู้วิจัยเลือกที่จะยึดลักษณะร่วมบางประการไว้เท่านั้น ดังเช่นที่เรื่องเล่าในยุคปัจจุบันหลายเรื่องที่มีลักษณะร่วมบางประการที่สอดคล้องกับนิทานพื้นบ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อนุภาคของนิทานพื้นบ้านนั้นมีอิทธิพลต่อการสร้างเรื่องเล่าในยุคต่อๆ มา ยกตัวอย่างเช่น แบบเรื่องของ ชินเดอเรลลา คือ เรื่องของนางเอกที่ถูกแม่เลี้ยงใจร้ายกลั้นแกลัง นางเอกได้รับความช่วยเหลือจากนางฟ้า ได้พบเจ้าชาย ต้องพิสูจน์ตัวเอง และได้แต่งงานกับเจ้าชาย เพราะฉะนั้นไม่ว่าเราจะดูภาพนิตรเรื่อง Ever After ที่เป็นภาพนิตรสมจริงเกี่ยวกับเจ้าหญิงเจ้าชาย ก็ดี หรือ A Confession of an Ugly Sister ที่ให้น้ำหนักของตัวเอก เป็นพี่สาวลูกติดแม่เลี้ยงก็ดี หรือ Maid in Manhattan ที่พูดถึงหญิงทำความสะอาดในโรงแรมที่พบรักกับมหาเศรษฐีหนุ่ม หรือแม้กระทั่งภาพนิตรรักโรแมนติกอย่าง Pretty Woman ที่เป็นเรื่องราวของผู้หญิงขายตัว กับมหาเศรษฐีก็ดี แม้จะไม่มีเรื่องของเทพมนตร์ คาดตามแบบเทพนิยาย ด้วยการใช้นางฟ้าเข้ามาช่วยเหลือ แต่เรื่องราวด่างๆ ล้วนยังคงทำให้เราสนใจนิทานเรื่อง ชินเดอเรลลา เพราะเรื่องทั้งหมดต่างมีลักษณะร่วมของแบบเรื่อง หรือ อนุภาคของนิทานเรื่อง ชินเดอเรลลา ประกอบอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับนิทานเรื่อง ราพุนเซล แล้ว ผู้วิจัยยอมรับว่าการจะหาลักษณะร่วมบางประการที่จะทำให้คนส่วนใหญ่จำนิทานเรื่องนี้ได้นั้นค่อนข้างลำบาก เพราะนิทานเรื่อง ราพุนเซล ไม่ได้แพร่หลายและทำให้ทุกคนรู้จักได้ด้วยตัวเอง นิทานเรื่อง ชินเดอเรลลา

ลิงที่คุณส่วนใหญ่จำได้จากนิทานเรื่องนี้ คือ ภาพของเจ้าหญิงผอมယวที่อยู่บัน惚 ค้อยสูงมากกว่าที่จะจำเรื่องราวของนิทาน ดังนั้น “ภาพของหอค้อยกับผอม” จึงเป็นลิงที่จำเป็นต้องพิจารณาในลำดับแรก อย่างไรก็ได้มีคำอธิบายขึ้นมาอีกว่าถ้าเราทำละครเป็นเรื่องสมจริง (realistic)

¹⁶ O' Flaherty, Wendy D. Tale of Sex and Violence. Chicago: University of Chicago Press, 1985.

เป็นไปได้หรือไม่ที่ผู้หญิงคนหนึ่งอายุไม่เกิน 17 ปีจะมีผู้ชายมากขนาดนั้น เมื่อไปดูภาพยนตร์ การ์ตูนเรื่อง *Barbie Rapunzel* ก็พบว่า ในเรื่องนั้นราธีสีกิได้ว่าเป็นเรื่องของราพันเซล โดยไม่มีภาพ ราพันเซลที่ทิ้งผู้ชายลงมาให้แม่เมดเป็นขึ้นไปอย่างในนิทานของกริมม์ แต่ลักษณะร่วมที่ภาพยนตร์ นำมาใช้คือเรื่องของผู้หญิงที่ถูกขังอยู่บนหอคอยโดยแม่เมดเพียงเท่านั้น ส่วนเรื่องราวที่เหลือ ก็ไม่ได้ดำเนินตามนิทานแม้แต่น้อย เพราะเจ้าชายไม่ใช่คนที่ช่วยราพันเซลให้หนีออกจาก หอคอย แต่เป็นตัวเชือกับมังกรน้อยเพื่อนยกที่อาชนาความกลัวและตัดสินใจหนี ออกมานั้นเรื่องของผู้ชายที่ใช้เป็นบันไดก็ไม่จำเป็นเสมอไปที่จะทำให้คนจำได้ว่าเป็นเรื่อง ราพันเซล แต่สำหรับหอคอยนั้นผู้วิจัยคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคงไว้ แต่จะนำเสนอในรูปแบบไหนจึงจะ เหมาะสมกับเรื่องเป็นลิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไป ด้วยเจตนาที่จะเล่านิทานเรื่องนี้ใหม่ให้เรื่องราว เกิดขึ้นในอนาคต ผู้วิจัยคิดว่าภาพหอคอยแบบใหม่ที่ดูให้ความรู้สึกเดียวกันได้กับหอคอยในนิทาน น่าจะเป็นตึกทรงสูงดูทันสมัย เช่น ตึก Petronas Twin Towers ในมาเลเซีย ตึก Empire State ในมหานครนิวยอร์ก หรือ ตึก Space Needle ในเมือง Seattle สหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ตารางแสดงแบบเรื่องหรืออนุภาคในนิทานซึ่งผู้วิจัยเลือกนำมาใช้ในการสร้างโครงเรื่อง ของบทละครเวทีเรื่อง เกศราพันเซล

แบบเรื่องนิทาน (tale typed)	อนุภาค (motif)	โครงเรื่องบทละคร
เรื่องของแม่เลี้ยงที่ขังลูกไว้ บนหอคอย สุดท้ายมีเจ้าชาย มาช่วยและพาลูกสาวเลี้ยงหนี แต่ถูกแม่เลี้ยงจับได้ จึงใช้แผนล่อให้เจ้าชายมาติดกับ และฆ่า แต่สุดท้ายความดี ทำให้เรื่องราวจบลงด้วย ความสุข	1. แม่ขังลูก 2. ผู้หญิงที่มีผู้เป็น ลักษณะเด่น 3. การแก้แค้น 4. ความดีชนาความชั่ว	แม่เลี้ยงผู้ต้องการจะพิสูจน์ว่าเธอ มีความ สามารถและเป็นที่ยอมรับของทุกคน จึงนำเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษ ต่างจากคนอื่นมาขังไว้เพื่อใช้ทดลอง แต่ แล้วแม่ผู้ให้กำเนิดของเธอและชายหนุ่ม ฝ่ายตรงข้ามได้เข้ามาชัดช่อง โดยจะ พลิกผู้ให้ช่วยหนุ่มมาติดกับและฆ่า แต่ สุดท้ายแม่เชือจะเป็นผู้ชั่วนางในทางปฏิบัติ แต่ความสุขที่แท้จริงกลับเป็นของตัว ละครที่เหลือทั้ง 3 คน

2.4.2 การเล่าเรื่องใหม่โดยตัดลักษณะบางประการของนิทานประเภทเทพนิยาย

ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของนิทานเทพนิยาย คือ การมีตัวเอกเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ซึ่งในนิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ก็มีตัวละครเช่นนี้ หากว่าในบท lokale เที่ยวที่เรื่องใหม่ที่ผู้วิจัย มุ่งนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก การให้น้ำหนัก และความสำคัญที่ความรักกันเป็นอุดมคติระหว่างชายหญิง อาจทำให้สารของผู้วิจัยปรากฏออกมาไม่ชัดเจน อย่างไรก็ได้ผู้วิจัยเอง ก็ยังกล่าวถึงในบท lokale เที่ยวที่เรื่องใหม่นี้ไม่มีเรื่องราวของความรักระหว่างชายหญิงแล้ว จะทำให้คนดูสามารถเบรียบเทียบแบบ lokale เที่ยวที่เรื่องใหม่นี้กับนิทานเรื่องเก่าได้หรือไม่ แต่หลังจากที่ผู้วิจัยได้ค้นพบนิทานเรื่อง *Maiden in the Tower*¹⁷ ซึ่งเรื่องราวในนิทานเล่าถึงเจ้าหญิงผู้ใดในเม้มดงข้างไร่บันหอคอย และมีเจ้าชายมาช่วยพาหนีออกไป แต่สุดท้ายเจ้าชายและเจ้าหญิงก็ไม่ได้ออยู่ด้วยกัน เจ้าชายตายและเจ้าหญิงกลับไปอยู่กับแม่ตามเดิม ผู้วิจัยพบว่าในนิทานเรื่องนี้แม่ว่าตัวเอกจะเป็นราพุนเซล แต่ไม่มีบทพิสูจน์ความรักอุดมคติระหว่างเจ้าหญิงและเจ้าชาย เช่นกัน หากแต่เนื้อหาของเรื่องกลับเน้นที่เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ซึ่งการเล่าเรื่องแบบนี้ก็สามารถ ทำให้เราเข้าใจได้เช่นกันว่านิทานเรื่องนี้คงแบบเรื่องตามนิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ของกริมม์ ผู้วิจัยจึงสรุปว่าในบท lokale เที่ยวใหม่นี้ ถ้าไม่มีเรื่องราวของความรักระหว่างชายหญิงก็ไม่สามารถทำให้คนดูเทียบ เคียง lokale กับนิทานได้เช่นกัน

2.4.3 การเล่าเรื่องใหม่ด้วยเจตนาให้ผู้เสพเกิดความรู้สึกที่ตรงกันข้ามกับนิทาน

แม่ผู้วิจัยจะได้รับแรงบันดาลใจและโครงเรื่องจากนิทานก็ตาม แต่ว่าตุณประสงค์ในการนำเสนอละครเวที่เรื่องใหม่นี้แตกต่างกับตุณประสงค์ของนิทาน จะเห็นว่าเมื่ออ่านหรือฟังนิทานเทพนิยายนั้น ตอนจบผู้เสพมักจะได้รับความรู้สึกที่ประทับใจในความรักระหว่างชายและหญิง หรือได้รับความปลาบปลื้มในการเห็นตัวละครฝ่ายดีมีชัยเหนือตัวละครฝ่ายร้าย หรือพูดง่ายๆ ว่านิทานมีตอนจบแบบ Happy Ending ซึ่งทำให้ผู้เสพมีความสุขตามตัวละครออกไปด้วยแต่สำหรับตุณประสงค์ของการนำเสนอละครเวที่เรื่องใหม่นี้ ผู้วิจัยประนันที่จะทำให้ผู้เสพรู้สึกเกลียดชังตัวละครอย่างรุนแรง และตั้งใจตักบตัวเองว่าถ้าตนได้ประสบพบเจอกับสถานการณ์ เช่นเดียวกับตัวละคร จะไม่มีวันทำเช่นตัวละครเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงจะสร้างสถานการณ์และลักษณะนิสัยของตัวละครทุกตัวให้เลวร้าย รุนแรง เห็นแก่ตัว ลุแก่อำนาจ เพื่อเป็นตัวอย่างของบุคคลที่ไม่ควรเอาอย่างแก่ผู้เสพทุกคน

¹⁷ อ่านเรื่องทั้งหมดได้ที่ภาคผนวก ๔

2.4.4 การสร้างเรื่องใหม่โดยเปลี่ยนตัวเอกสารจากрапูนเซลเป็นแม่เมด

แน่นอนที่สุดอย่างที่กล่าวมาแล้วว่า ผู้วิจัยต้องการเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก โดยมุ่งใจมีพฤติกรรมอันเลวร้ายของแม่ที่ทิ้งลูกและ/หรือทำร้ายลูก และการพยายามที่จะเข้าใจ ความคิดที่ไว้ความรับผิดชอบของผู้บุคคลเป็นแม่ บทลักษณะที่เรื่องใหม่นี้จึงเปลี่ยนตัวละครเอกสารจาก ราพูนเซลผู้เป็นเจ้าหญิงแสนดีในนิทาน เป็นเอลิกาแม่เลี้ยงผู้ให้ความรักที่มุ่งแต่ประโยชน์ของตนเอง สรุปว่าบทลักษณะที่เรื่องใหม่มีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงเรื่อง

- 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก การตัดสินใจเลือกระหว่างตนเองกับลูก
- 1.2 ตัวละครเด็กคือแม่ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นการกระทำของผู้บุคคลเป็นแม่เลี้ยงกับ แม่ผู้ให้กำเนิดว่าไม่ว่าจะเป็นแม่ประเภทไหน ถ้ารักตนเองมากจนเกินไป และไม่มีความรับผิดชอบที่เพียงพอ ผลร้ายก็ตกลอยู่ที่ลูกนั่นเอง
- 1.3 กำหนดให้เรื่องราวเกิดขึ้นในอนาคต และเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เพราะเนื้อหาในบทลักษณะเป็นสิ่งที่ต้องใช้จินตนาการเช่นเดียวกับเรื่อง ปาฏิหารย์ในนิทาน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการจะพิสูจน์ว่าความเห็นอุบัติ แห่งหนึ่งสามารถช่วยให้ด้วยความล้ำคุณของเวลา และเทคโนโลยี สิ่งที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ในปัจจุบันอาจเป็นไปได้ ในอนาคต

2. ดึงลักษณะร่วมบางภาระของนิทานมาใช้ ได้แก่

- 2.1. เรื่องของแม่เลี้ยงที่ซังลูกไว้ในห้องทดลองชั้นกึ่งคือหอค้อยในนิทาน แต่ เมื่อเรื่องราวเปลี่ยนไป สถานที่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องปรับให้เข้ากันด้วย
- 2.2. เรื่องของผู้หญิงที่มีผอมเป็นลักษณะเด่น แม้ว่าจะไม่มีเรื่องราวของผู้หญิง ผอมยาก็สามารถเทียบเคียงเรื่องได้กับนิทานเรื่อง ราพูนเซล หากมีแบบ เรื่องหรืออนุภาคอื่น แต่สำหรับคนไทยเมื่อพูดถึงนิทานเรื่องนี้มีลักษณะ ร่วมเพียงแค่ 3 ประการเท่านั้นที่คนไทยจำได้ คือ หอค้อย เจ้าหญิงผอมยาก และแม่เมดที่กักขังลูกเลี้ยง เรื่องของผอมจึงเป็นอนุภาคอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัย จำเป็นต้องนำมาใช้ โดยกำหนดให้มีผู้หญิงเพียงคนเดียวในเรื่องใหม่ที่จะมี ผอมได้ และ เพราะเธอ มีผอมนี้เองจึงเป็นสาเหตุให้เธอถูกกักขัง และถูกใช้เป็น เครื่องมือเพื่อสนองความต้องการของผู้บุคคลเป็นแม่
- 2.3. เรื่องของการแก้แค้นหลอกล่อให้หลงกล ซึ่งในบทลักษณะเรื่องใหม่จะมีการ

กระทำในลักษณะนี้ปรากฏ เช่นกัน แต่รายละเอียดจะมีความแตกต่างกัน
ไปตามความเหมาะสมของเรื่องที่เปลี่ยนไป

- 2.4. เรื่องของความดีชนาความชั่วในนิทานความรักอันเป็นอุดมคติระหว่างชาย
หญิงคือสิ่งที่ทำให้ตัวเอกหักสองคนได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข น้ำตา
ของราพุนเซลกล้ายเป็นยาบริเตษรักษาตาที่บอดของเจ้าชายได้ แต่ในบท
ละครเรื่องใหม่ความดีที่ปรากฏคือการสำนึกรัก และการเสียสละ ในตอน
สุดท้ายแม้ว่าจะสายเกินไป แต่ก็ทำให้ตัวละครทั้ง 3 ชี้ng ได้แก่ แม่ผู้ให้กำเนิด
(กติกาหรือกฤติกา¹⁸) เจ้าชาย (อิสระ) ราพุนเซล (เกศินี) ได้ไปใช้ชีวิต
ร่วมกันอีกครั้งในโลกที่เหนือขึ้นไป ในขณะที่ตัวละครอย่างเม่มด (เอลิกา)
ต้องทนทุกข์ทรมานกับความว้าวุ่นและโดดเดี่ยวท่ามกลางซื่อเสียงอันด้อม
ปลอมที่ไม่ยั่งยืน
3. การสร้างลักษณะนิสัยตัวละครให้มีมิติตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ פרויארד เพื่อทำให้ตัว
ละครแบบตายตัว (typed character) ของนิทานมีความสมจริง เป็นเหตุเป็นผลและ
ลึกซึ้งขึ้น (well-rounded character)
4. เน้นความคิดหลักเรื่อง ความเห็นแก่ตัว ชี้ng ชอบซ่อนอยู่ในนิทานนำมาย้ายให้ชัดขึ้น
5. นำบทบาทและหน้าที่ของนิทานเรื่องการช่วยลดความกดดันทางจิตใจมาใช้กับตัวละคร
ในบทละครเวที่เรื่องใหม่
6. แนวทางการนำเสนอที่มุ่งเน้นให้คนเกลียดและประนามพฤติกรรมของแม่ และไม่นำมา
ปฏิบัติตาม

2.5 องค์ประกอบของบทละครเวที่เรื่อง เกศราพุนเซล

เมื่อจะสร้างบทละครเวที่เรื่อง เกศราพุนเซล ขึ้นใหม่ การทำความเข้าใจละครตาม
องค์ประกอบของบทละครเป็นสิ่งสำคัญ เพราะลักษณะของบทละครเวทนั้นมีความแตกต่างจาก
วรรณกรรมประเภทอื่นๆ อุปารถที่บทละครนั้นมิได้มีไว้เพื่ออ่านแม้ว่าจะมีการให้ແย়েংจากผู้ที่เรียน
ด้านวรรณคดีการอ่านบทละครเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาวรรณกรรม แต่อย่างไรก็ดี ต้องยอมรับ
ว่าการอ่านบทละครนั้นไม่เรียกได้ว่าเป็นการศึกษาบทละครเรื่องนั้นๆ อย่างสมบูรณ์¹⁹ ทั้งนี้เพราะ

¹⁸ ใช้ชื่อกติกา ในบทร่างแรก และเปลี่ยนเป็น กฤติกา ต่อมา เพื่อให้ง่ายในการออกเสียง

¹⁹ ปณิธิ หุนศาราสตร์. ตะวันตกนิพนธ์, คณะกรรมการศิลปะฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพ 2532, หน้า 65

บทละครคือวรรณกรรมสำหรับนำไปใช้แสดง สิ่งที่ปรากฏอยู่ในบทละครจึงประกอบไปด้วยบทพูดบทสนทนา บทกำกับเวที (Stage Direction) แม้จะมีคำบรรยายลักษณะตัวละครลักษณะของจาก ความหมายของบทหรือการกระทำบางตอนบ้าง แต่ก็ไม่มีการพรรณนาให้รู้ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครอย่างในวรรณกรรมรูปแบบอื่น นอกจากการเล่าเรื่องผ่านการกระทำของตัวละครแล้วบทละครยังคำนึงถึงภาพและเสียงที่จะปรากฏขึ้นในเวลาที่แสดงจริงด้วย เหตุนี้องค์ประกอบที่ใช้ในการสร้างความหมายของบทละครจึงประกอบไปด้วยส่วนสำคัญต่อไปนี้

- 2.5.1. โครงเรื่อง
- 2.5.2. ตัวละคร
- 2.5.3. ความคิด
- 2.5.4. ภาษา
- 2.5.5. เสียง
- 2.5.6. ภาพ

2.5.1 โครงเรื่อง

โครงเรื่องของบทละคร คือ เรื่องราวที่บอกว่าใคร ทำอะไร กับใครในรูปปูรุษที่หนึ่ง และบุรุษที่สอง และเหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันต่อหน้าผู้ชมเสมอ²⁰ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าละครจะดำเนินไปตามการกระทำของตัวละครในเรื่อง การกระทำในละครนี้ไม่ใช่แค่การขยายร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวเท่านั้นแต่หมายถึงสิ่งที่ตัวละครทำทั้งหมดไม่ว่าจะพูด หรือกระทำ เพื่อให้ได้สิ่งที่ตัวเองต้องการ (Objective) หรือเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดที่ตัวเอง ต้องการ (Goal) ซึ่งการกระทำนี้จะมีพื้นฐานมาจากความขัดแย้ง (Conflict) ความขัดแย้งนี้จะเป็นความขัดแย้งในใจตัวละครเองหรือจะเป็นความขัดแย้งของตัวละครนั้นกับคนอื่น ความขัดแย้งของตัวละครนั้นกับสังคม ความขัดแย้งของตัวละครนั้นกับชุมชนหรือว่าโซไซตี้ได้ แต่ทั้งหมดนี้เป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การต่อสู้ของตัวละคร เรื่องราวจะดำเนินขึ้นเมื่อตัวละครนั้นจะต้องต่อสู้กับปัญหา (Obstacle) หรือว่าความขัดแย้งนั้น ซึ่งความขัดแย้งก็จะพัฒนาสูงขึ้น เป็นขั้นขั้น มากขึ้นจนถึงจุดๆ หนึ่งที่เรียกว่าจุดวิกฤต (Crisis) จนทำให้ตัวละครต้องเลือกหรือว่าตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งขั้นนำไปสู่จุดสูงสุด (Climax) ของเรื่องและจากนั้นเรื่องก็จะคลี่คลาย (Resolution)

²⁰ นพมาศ ศิริกายะ. การวิเคราะห์บทละคร. คุรุสภา: กรุงเทพฯ, หน้า 4

และละครก็จะจบลง ดังนั้นลักษณะที่กล่าวมาจึงเป็นสิ่งที่ทำให้บทละครมีความแตกต่างจากการเขียนหรือว่าวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ หรือแม้กระทั่งนิทานด้วยกันเอง

ในกระบวนการสร้างโครงเรื่องของบทละครนั้น หากพิจารณาตามคำอธิบายที่อリストเตล (Aristotle)²¹ กล่าวไว้ว่า โครงเรื่องที่ดีมักมีการเริ่มเรื่องที่ซ้ำมาก คือใกล้จะถึงจุดวิกฤต แล้วจากนั้น เรื่องก็พัฒนาไปจนถึงจุดสูงสุดของเรื่องแล้วจะคลี่คลาย โดยโครงเรื่องของบทครรจะไม่ใช่การเล่าเรื่องตั้งแต่เกิดจนตายของตัวละคร แต่จะเป็นการเล่าเรื่องเพียงแค่ช่วงเวลาใดช่วงเวลานั่นของชีวิตของตัวละครที่คนเขียนบทหยิบขึ้นมาเพื่อที่จะเน้นหรือสื่อสารประเด็นนั่นๆ แต่โครงเรื่องของนิทานเรื่อง ราพุนเซล ของกริมม์นั้นมีความแตกต่างกันมาก โครงเรื่องของนิทานจะเริ่มต้นที่สามีภรรยาคู่หนึ่งที่อยากมีลูกมาก และเมื่อภรรยาตั้งครรภ์ก็เกิดอยากรับประทานผักราพุนเซลในสวนของแม่เมดเพื่อนบ้านถึงขั้นกินไม่ได้นอนไม่หลับ จนสามีต้องแอบไปขโมยผักมาให้รับประทานแต่แล้วนางก็อยากรับประทานมากขึ้น จนทำให้สามีต้องไปขโมยแล้วขโมยอีก จนกระทั่งครั้งสุดท้ายจึงถูกแม่เมดจับได้ นางไว้ชีวิตสามี โดยมีข้อแลกเปลี่ยนกับการขอลูกในท้องมาเลี้ยง เมื่อนางได้เดือนน้อยมากตั้งซื้อตามผักว่า ราพุนเซล เมื่อราพุนเซลอายุได้ 12 ปี นางก็เอาราพุนเซลไปเก็บไว้บนหอคอยสูงที่มีเพียงหน้าต่างบานเล็กๆ บานเดียว เวลาจะปีนขึ้นไปทางจะร้องเรียกให้ราพุนเซลปล่อยผอมที่ถักเป็นเปียยาวทั้งลงมา และนางก็จะปีนขึ้นไป ทำเช่นนี้เป็นประจำ จนกระทั่งวันหนึ่งเจ้าชายเมืองข้างๆ ผ่านมาเห็นแล้วเกิดหลงรักราพุนเซล จึงแอบใช้วิธีที่แม่เมดทำปีนขึ้นไปหน้างห้องครุกกำลังและนัดที่จะหนีกันไป แต่แม่เมดจับได้ก่อน เพราะราพุนเซลผลอไปถูกแม่เมดว่า “ทำไม่เวลาดึงแม่ขึ้นมาถึงยากกว่าดึงเจ้าชายที่มหาสนุกกวัน” แม่เมดจึงลงโทษนางด้วยการตัดผมเปลี่ยนเคราให้ไปอยู่กลางทะเลทราย จากนั้นนางแม่เมดก็ปลอมตัวเป็นราพุนเซลหลอกให้เจ้าชายขึ้นมาเพื่อจะฟื้น เจ้าชายซึ่งกระโดดหนีลงมาเสียก่อน แต่โชคด้วยที่เจ้าชายกระโดดลงมาตรงกอกุหลาบ ตาของเจ้าชายจึงถูกหนามกุหลาบแทงบอด เจ้าชายออกตามหาราพุนเซลกับลูกในท้องโดยอาศัยเดินตามเสียงเพลงที่ราพุนเซลร้องจนเจอ ด้วยความรักที่หงคุมีต่อกันน้ำตาของราพุนเซลได้ช่วยทำให้ตาที่บอดสนิทของเจ้าชายกลับสามารถเห็นได้อีกครั้ง และหงคุมีครองรักกันกับลูก配偶อย่างมีความสุข

จากเรื่องที่เล่าพบว่า หากใช้หลักโครงเรื่องของนิทานนั้นไม่เอื้อแก่การนำมารเล่า เป็นละครเพาะเหตุการณ์ในนิทานไม่แสดงการตัดสินของตัวละคร อันนำไปสู่จุดสูงสุดของเรื่องการเล่าเรื่อง

²¹ นักการละครที่ได้เขียนอธิบายลักษณะของบทครรไว้ในหนังสือเรื่อง The Poetic ซึ่งกล่าวเป็นคำว่าที่นักการละครรุ่นหลังใช้ศึกษา กัน โดย Aristotle ได้ยกย่องบทครรเรื่อง Oedipus ของ Sophocles ว่าเป็นตัวอย่าง ของบทครรที่ดี

ข้อนี้ไปในอดีตคำนึงเรื่องมานานปัจจุบัน

ซึ่งการพัฒนาเรื่องก็ไม่ได้เป็นไปตามหลักของการกระทำในลักษณะที่เกิดจากความต้องการของตัวละครโดยมีพื้นฐานมาจากความขัดแย้งต่างๆ เมื่อวิเคราะห์ตามเนื้อเรื่องในนิทาน บทบาทของแม่ดูเหมือนจะมีความสำคัญมากกว่า เริ่มต้นจากการชั่ง权ของตนเองไว้ จะด้วยเหตุผลของการครอบครองหรือปกป้องก็ตาม ขึ้นอยู่กับการตีความที่ต่างกันไป แต่มีเจ้าชายเป็นอุปสรรคเข้ามาขัดขวางและพาราพูนเซลหนีไป ส่วนราพูนเซลถ้าพิจารณาจากการกระทำแบบจะไม่เห็นการกระทำที่ active แต่อย่างใด มีเพียงการตัดสินใจที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น เช่น ถูกขังกักยอมอยู่ในห้องขัง รอคอยให้คนอื่นมาช่วย แต่ไม่คิดจะช่วยตนเอง ดังนั้นถ้าจะสร้างบทละครที่มีการกระทำการหลักที่ชัดเจนและสร้างบทที่เข้มข้นที่มีการกระทำอันเกิดจากพื้นฐานความขัดแย้งของตัวละครแล้วสามารถทำได้ 2 กรณี คือ

1. ถ้าราพูนเซลเป็นตัวละครหลัก ต้องหาความต้องการ (objective/ goal) ที่รุนแรง ชัดเจน และมีแรงผลักดัน (motivation) ที่มีสนับสนุนการกระทำนั้นให้กับราพูนเซลเสียใหม่ เช่น ราพูนเซลมีความต้องการที่จะเป็นอิสระอย่างมาก โดยมีความรู้สึกเกลียดกลัวการกระทำการของแม่เป็นแรงผลักดันให้อยากหนีออกจากไป เป็นต้น

2. ถ้าแม่เป็นตัวละครหลัก เรื่องความต้องการที่จะกักขังลูกไว้นั้นเห็นชัดมากแล้ว ดังที่ปรากฏในนิทาน แต่ต้องหาเหตุผลเบื้องหลังการกระทำนั้นๆ มาอธิบายเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางของตัวละคร

แต่สำหรับผู้วิจัย ดังที่เคยกล่าวมาแล้วข้างต้น การกำหนดให้แม่เป็นตัวละครหลักนั้น มีความน่าสนใจมากกว่าในกรณีที่ 1 เนื่องจากความตั้งใจที่จะเสนอถึงความเชื่อมโยงระหว่างแม่กับลูกโดยเน้นที่ตัวละคร “แม่” เป็นสำคัญ ดังนั้น ในการสร้างโครงเรื่องของบทละครเรื่อง **เกรศราพูนเซล** ผู้วิจัยจึงกำหนดให้เหตุการณ์หลักของเรื่องเกิดจากการกระทำการของเอลิกา ซึ่งถูกออกแบบมาจากตัวละครแม่ในนิทานเรื่อง **ราพูนเซล** ที่ต้องการชั่ง权ของตนเองไว้เพื่อประโยชน์ของตน โดยผู้วิจัยเลือกตีความการกักขังในนิทานว่า เกิดจากความประณานในการครอบครอง เป็นเจ้าข้าวเจ้าของเพื่อที่จะให้ลูกวิภัติเดียวเพียงคนเดียวและตอบสนองสิ่งที่ตนต้องการ ซึ่งก็คือการทำเพื่อประโยชน์ของตนเองนั่นเอง

โครงเรื่องของบทละครเริ่มต้นที่การกระทำการของเอลิกา (แม่ในนิทาน) ซึ่งกำลังจะผลักดันให้คงการเกรศราพูนเซล (Rebirning ในร่างต่อมๆ) เสร็จสมบูรณ์ โครงการนี้เป็นโครงการที่เรืออ้างว่าถ้าทำสำเร็จ จะช่วยแก้ปัญหาระบบทุกข์ของคนในประเทศ จะช่วยให้เด็กที่เกิดมาใหม่มีคราวโมซิมคูที่ผลิตฐานะของคนอีกครั้ง โดยมีเป้าหมายหลักคือ การนำเด็กมากักขังและทดลอง

ซึ่งเด็กคนนั้นคือ เกศินี (ราพุนเซลในนิทาน) แต่เอลิกาถูกขัดขวางจากอิสระ (เจ้าชายในนิทาน) ที่ต้องการจะมาช่วยให้เกศินีหลุดพ้นจากการตอกเป็นเหี้ยของเอลิกา ความขัดแย้งระหว่างเอลิกากับอิสระยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น เมื่ออิสระบอกความจริงแก่เกศินีว่า ที่จริงแล้วเอลิกาไม่ใช่แม่แท้ๆ ของเธอและเอลิกานั้น หลอกให้เธอเป็นเครื่องทดลองให้แก่โครงการของตนเองเท่านั้น เอลิกาไม่พอใจที่อิสระล่วงรู้ถึง แผนการของตนและพยายามขัดขวางไม่ให้โครงการของตนประสบความสำเร็จ เอลิกาต้องเลือกระหว่างความสำเร็จของตนเองกับชีวิตของเกศินี และสุดท้ายเธอ ก็เลือกตนเองอันนำมาซึ่งชีวิตของตัวละครที่เหลืออีกทั้ง 3 คน

อย่างไรก็ดี แม้ในบทละครผู้วิจัยจะเลือกให้ตัวละครอื่นๆ ต้องตายทั้งหมด แต่ผู้วิจัยก็มิได้ลืมที่จะนำเรื่องความสุขสมหวังในนิทานประเทวนิยายมาปรับใช้ในบทละคร กล่าวคือ แม้ตัวละครทั้ง 3 จะจบชีวิตลง แต่จากสุดท้ายของเรื่อง ผู้วิจัยตั้งใจจะนำเสนอความสุขของชีวิตหลังความตายที่ตัวละครทั้ง 3 จะได้ไปอยู่ด้วยกัน และมีชีวิตอย่างมีความสุข บนโลกที่สวยงามบาริสุทธิ์ และนำอยู่กว่าโลกมนุษย์นั้นเอง

2.5.2. ตัวละคร

ในส่วนขององค์ประกอบด้านตัวละครนั้น นพมาศ ศิริกายะได้อธิบายความหมายของตัวละครที่อริสโตเติลได้กล่าวเอาไว้ว่า การศึกษาตัวละครนั้นสามารถพิจารณาได้ใน 4 ระดับ กล่าวคือ

ระดับแรกคือทางลักษณะภายนอกซึ่งก็หมายถึงรูปร่างหน้าตา เพศ อายุ ความสูง ตำแหน่ง บางครั้นนักเขียนก็ไม่ได้บ่งบอกชัดเจนถึงลักษณะภายนอกนี้ เพราเวว่า ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญแต่ลักษณะภายนอกของตัวละครจะปรากฏชัด เมื่อนำลักษณะมาแสดง และนักแสดงต้องทำให้ตัวละครเป็นตัวของตัวเองและก็เคลื่อนไหวได้ขึ้นมา ระดับที่ 2 คือทางสังคมซึ่งหมายถึงฐานะ อาชีพ ศาสนา ความเกี่ยวพันในครอบครัว และทุกสิ่งทุกอย่างในด้านสภาพแวดล้อม ระดับที่ 3 คือทางจิตวิทยาซึ่งรวมทั้งนิสัย ใจคุณ ทัศนคติ ความมุ่งมานะป่าวรณา ความชอบความเกลียดซึ่งเป็นลักษณะของจิตใจทั้งทางด้านอารมณ์และก็ทางปัญญา ลักษณะของตัวละครในด้านจิตวิทยานี้เป็นการสร้างตัวละครสำคัญที่สุด เพราะความรู้สึกนึกคิดมักจะมีผลต่อการกระทำ และแสดงลักษณะของตัวละครได้ชัดเจนกว่าระดับอื่นๆ ระดับที่ 4 ก็คือทางคุณธรรม มีบุคลากร เพียงบางเรื่องเท่านั้นที่ทำให้เห็นตัวละครในด้านคุณธรรม โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งจะเป็นละครที่มากกว่าอย่างอื่น เพราะเป็นละครที่เห็นความสำคัญของจริยธรรมของมนุษย์อย่างมากแล้ว²²

จากคำอธิบายข้างต้น ดูเหมือนว่าคำบรรยายในนิทานจะให้รายละเอียดในการพิจารณาลักษณะสัญของตัวละครไว้อย่างมาก จะมีก็เพียงแต่ลักษณะรูปร่างเพียงคร่าวๆ คำพูดบางประโยคเท่านั้นที่จำเป็น การจะวิเคราะห์ตัวละครในนิทานนั้น ต้องอาศัยจินตนาการและการตีความของผู้อ่านอยู่มาก ซึ่งนั่นหมายความว่าถ้าจะนำนิทานมาสร้างเป็นบทละคร นักเขียนบทต้องสร้างลักษณะสัญตัวละครขึ้นใหม่อย่างน่าเชื่อและสมเหตุสมผล

การนำเสนอเรื่อง ราพุนเซล มาเล่าใหม่นี้จะเป็นจะต้องเริ่มกำหนดตัวละครเอกขึ้นมาก่อน เนื่องจากในนิทานไม่มีตัวเอก (Main Character/ Central Character) ที่ชัดเจน ถึงแม่ชื่อของนิทานจะเป็นชื่อของราพุนเซล แต่เมื่อพิจารณาตัวละครจากการกระทำหลัก (Main Action) ก็กลับไม่เห็นว่าราพุนเซล มีความประณาน่าเชื่อไว และกระทำอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนประณานาในขณะที่ตัวละครอย่างแม่นดหรือแม่แต่เจ้าชายกลับมีความประณานและการกระทำที่ชัดเจนกว่าอย่างไรก็ได้ จุดเดียวข้อนี้ของนิทานเรื่อง ราพุนเซล กลับกลายเป็นจุดแข็งที่เอื้อให้ผู้วิจัยสามารถตีความความต้องการและการกระทำการของตัวละครแต่ละตัวได้ใหม่ ให้สอดคล้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการจะนำเสนอ

ลำดับ	นิทานเรื่อง ราพุนเซล		บทละครเรื่อง เกศราพุนเซล	
	ตัวละคร	ลักษณะโดยรวม	ตัวละคร	ลักษณะโดยรวม
2.5.2.1	แม่นด	- น่าเกลียด ทุกคนรังเกียจ - มีอำนาจเวทมนตร์	โอลิกา	- ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งไม่มีคนรัก - เป็นรัชสมันต์รี
2.5.2.2	ราพุนเซล	- ผิวขาว ผอมยวานเข็ง แรง บริสุทธิ์ - กล้าแม่ลงโทชา (ทำร้าย)	เกศินี	- ผิวหนังแข็งแรง มีเส้นผมสวยงาม (คนเดียวเท่านั้น) - กล้าแม่ลงโทชา (ไม่รัก)
2.5.2.3	เจ้าชาย	- รูปงาม มีฐานะ เก่ง	อิสรร	- นักการเมืองหนุ่ม ไฟแรง มาจากครอบครัวมีฐานะ
2.5.2.4	แม่ของ ราพุนเซล	- หญิงชาวบ้าน ใจกล้า ไร้การศึกษา	กฤติกา	- เพื่อนสนิทกับโอลิกา ไม่กล้าตัดสินใจ ทำตามความรู้สึกมากกว่าความคิด

²² นพมาส ศิริกายะ. การวิเคราะห์บทละคร, , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักพิมพ์คุรุสภา, กรุงเทพฯ: หน้า 30.

ตารางข้างต้นนี้ คือ ตารางเปรียบเทียบตัวละครในนิทานเรื่องราพุนเซลกับตัวละครในบทละครเวทเรือง เกศราพุนเซล อย่างคร่าวๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนบุคลิกและลักษณะของตัวละคร ซึ่งได้สร้างลักษณะนิสัยให้ตัวละครโดยคำนึงถึงลักษณะของตัวละครในระดับต่างๆ โดยผู้วิจัยได้นำใช้ทฤษฎี จิตวิเคราะห์ ของฟรอยด์มาอธิบายประกอบด้วย²³

การสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร

2.5.2.1 เอลิกา : โสด อายุ 40 ปี เป็นคนเนี้ยบ (Perfectionist) คือ รับผิดชอบสูง และเป็นตัวของตัวเอง ทำงานหนักและมักจะทำแล้วทำอีกเพื่อกันพลาด มีมาตรฐานสูง เกรวิง เอาจังกับชีวิต หงุดหงิดง่าย เข้มงวด และมักตัดสินคนด้วยความคิดที่ว่าดีหรือถูกต้องกับผิด หรือไม่ถูกเสมอ ถ้าใครใจร้ายหรือทำให้เสียตั้งใจทำจะมีความรู้สึกที่รุนแรงในการตัดสิน ตัวเองเสมอ พยายามทำงานทุกอย่างให้ดีที่สุด เพราะต้องการคำชื่นชม ใบหน้าที่เฉียบคมเต็มไป ด้วยความรู้สึกเครวะหมองและเดียวดาย สิ่งที่เธอเกลียดและทนไม่ได้ที่สุดคือ ความไม่มีอัลติเมต์และ ความอยุติธรรม เนื่องจากเธอเชื่อในการทำงานหนักเพื่อให้ได้ผลตอบแทนตามแรงกาญแจที่ ทุ่มเทไป เอลิกาจะกรอดทันทีที่มีความปรับเปลี่ยนແળงานที่เธอได้วางไว้อีกอย่างซัดเจน ยกเว้นแต่ จะมีเหตุผลที่ดีที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ความสุขของเธออยู่ที่การทำงานหนักและการ แก้ปัญหา เพราะนั้นเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้เธอรู้สึกว่าตัวเองมีค่า

ชีวิตในวัยเด็กของเอลิกาไม่เคยได้รับการยกย่องว่าดีครับถ้าวน เพราะเป็นลูกคนเดียวที่พ่อแม่คาดหวังแต่ก็ไม่มีเวลามาเฝี่ยวเข็ญ เวลาส่วนใหญ่พ่อแม่จะปล่อยให้เชือขวนข่วยหาความรู้เอง เนื่องจากพ่อแม่เป็นนักวิทยาศาสตร์ระดับประเทศที่ตั่มเทแรงกายและใจให้กับการวิจัย เอลิกาจึงถูกเลี้ยงมาในห้องทดลองที่พ่อแม่ทิ้งๆ ข้างๆ ไม่ได้ให้เวลาและความสนใจนัก เชือจึงกลایเป็นเด็กหมากมุนและเก็บกด เพราะรู้สึกว่าความรักและความพยายามของเชือไม่มีค่า อย่างไรก็ตาม เชือกพยายามอย่างที่สุดที่จะทำทุกอย่างให้ออกมาดีในสายตาของพ่อแม่และทุกคน ความเจ็บปวดของเชืออยู่ที่การถูกตำหนิว่าทำไม่ดีหรือผิด ดังนั้นเชือจึงพยายามทำทุกอย่างตามกฎเกณฑ์ที่พ่อเม่ง่าวงไว้เพื่อไม่ให้ต้องโดนทำโทษจากความผิดพลาดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการหามางเมินที่พ่อแม่มีต่อเชือ ทุกครั้งที่เอลิกาโกรธ จะแผลเดี้ยงหรืออาละวาดจนมักจะถูกตำหนิ ดังนั้นเชือจึงเรียนรู้ที่จะเก็บกอดรวมมือและความรู้สึกไว โดยหากเหตุผลมาอธิบายความรู้สึกที่

²³ ຖុក្រវីជិតិវិគរាល់ខ្លួនអារម្មណ៍ស្ថាបន្ទាន់បានរាយការណ៍រាជការ ភាគចន្ទកម្ម ទាំងអស់

เกิดขึ้น บางครั้งการโทรศัพท์คุณอื่นก็ทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น ความโกรธที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดคือ ความรู้สึกโกรธตัวเองที่ยังทำไม่ได้ใจจนกระทั่งได้รับการยอมรับ

ชีวิตในวัยรุ่นเป็นไปตามกฎระเบียบ ตั้งใจเรียนและประพฤตินเป็นบุคคลตัวอย่าง เป็นนักเรียนดีเด่น แต่ไม่ค่อยมีเพื่อน เพื่อนคนเดียวที่มีอยู่คือ ภูติภา ที่มักจะคุยกันตามและขอความช่วยเหลืออยู่เสมอ

ความรักกับเพศตรงข้ามเคยมีครั้งหนึ่งแต่ก็เป็นช่วงสั้นๆ ที่ทำให้เธอรู้สึกเจ็บปวดและทำให้ความรู้สึกเรื่องคุณค่าของตนเงยลดลง เพราะความรักที่ไม่สมหวังเนื่องจากฝ่ายชายหนอยู่กับนิสัยซึ่งแหงและหาดระวังเล็กๆ ของเธอไม่ได้ รวมทั้งการตั้งความหวังกับความสัมพันธ์อันแนบแน่นและมั่นคงดูจะเป็นการผูกมัดและกดดันฝ่ายชายเกินไป

ความต้องการสูงสุดในชีวิตคือ การได้รับการยอมรับและชื่นชมจากคนที่รักไป (แท้ที่จริงแล้วอย่างได้ความรู้สึกนี้จากพ่อและแม่ที่จากไปแล้วมากกว่า)

2.5.2.2 เกศินี : อายุ 15 ปี แต่มีการแสดงออกเหมือนเด็กที่อายุน้อยกว่านั้น เคร่งขึ้นบ้างครั้ง และต้องการทำให้แม่รัก เป็นคนรับผิดชอบ เชื่อฟังและอยู่ในกฎระเบียบ เก็บกด เพราะถูกบังคับไม่ให้แสดงความรู้สึกโดยอิสระเสมอ ข้อลักษณะทุกครั้งที่ตัดสินใจทำอะไรหรือร้องอยากได้อะไร จะถูกดูและลงโทษจากอิสระ ทำให้เธอรู้สึกว่าไม่ว่าจะขออะไรถ้าไม่จำเป็นซ่างคิดและตรองก่อนตัดสินใจทำอะไร

ตั้งแต่เกิดมา มีเพียงอิสระคนเดียวเท่านั้นที่เธอรู้จัก และมักจะถูกตั้งไว้คนเดียวในห้องทดลองเสมอ ทำให้ผันร้ายและพาอยู่เป็นประจำ แต่ทุกครั้งที่ตื่นขึ้นมาและร้องให้ก็จะไม่พบใครจึงต้องหยุดร้องไปเอง เกศินีเรียนรู้เพียงว่าต้องนอนและให้ยาเพราะไม่สบาย ถ้าอยากรู้แม่รักต้องทำตามที่แม่บอกเท่านั้น

ความต้องการสูงสุดคือ การได้ออกไปข้างนอกและได้รับความรักจากแม่

2.5.2.3 อิสระ : sis อายุประมาณ 20 ปลายๆ เพิ่งเข้ามาทำงานด้านการเมืองเป็นสมัยแรก ชื่อสัตย์และจริงรักภักดี ทำงานหนักและเป็นที่พึงให้กับคนอื่น สามารถยอมเสียเงินรายเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสและถูกเอารัดเอาเปรียบได้ เขายังไม่ค่อยวางแผนใจพากผู้นำที่มีอำนาจมากนักและพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกคนเหล่านั้นบังคับบัญชา โดยลึกๆ แล้วเขายังหวังว่าสักวันหนึ่งเขาจะกำช้ำไปเป็นผู้นำที่นำเสนอต่อไป เขายังทำงานได้เฉพาะกับผู้นำที่น่า

ເຫຼືອດືບແລະນຳພາເຂົາໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ອີສະວະໄມ່ໄຊ໌ຄົນນີ້ກັລວແຕ່ເປັນຄົນທີ່ຕ້ອງຕຽກຕວອງຍ່າງໜັກກ່ອນທຳ
ອະໄໄ ເຂົມກຈະມອງໂລກໃນແຮ້າຍໄວ້ກ່ອນເພື່ອຄວາມປລອດກັຍແລະຮມມະດະວັງ ພາກຄວາມກັລວປຣາກງູ
ຂຶ້ນໃນໃຈເຂາເມື່ອໄດ ເຂົຈະເປົ່າຍົນຄວາມກັລວນັ້ນໄປເປັນກາຮຸ້ຫົວໜີ ໂດຍປັກຕິເຂົຈະມີຄວາມສຸກັບ
ການໄດ້ຮູ້ສຶກກັລວບ້າງເພວະຄວາມກັລວເປັນພັ້ນໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົ ແມ່ເຂົຈະເປັນຄົນທີ່ໃໝ່ຄວາມມີດ
ມາກກວ່າກຳລັງ ແຕ່ຖ້າສຖານກາຮົນຄັບຂັ້ນຫົວໝູ້ໃນກາວະທີ່ເຂົຈົດວ່າໄມ້ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນອົງຮມຍ່າງ
ແນ່ນອນແລ້ວ ເຂົກສາມາຮັຈຈະກລາຍເປັນຄົນທີ່ໃໝ່ຄວາມຮູ້ແຮງໃນການຕັດສິນປົ້ນຫາໄດ້ເຊັ່ນກັນ ເຂົອບ
ວາງແຜນແລະເປັນຄົນທີ່ຈຳລາດຮອບຄອບມາກ ເພວະະນັ້ນເຂົມກຈະຈຳຄຸນທີ່ໄມ້ຕັດສິນໃຈແລະຄົນ
ທີ່ຕ້າມຄວາມມີດຂອງເຂົໄໜ່ທັນ ແລະເຂົກມັກຈະຫຼັກນັ້ນຄົນທີ່ມີຄວາມມີດຫົວໝູ້ແຜນການບາງຍ່າງທີ່ໜ້ອນ
ເຂົໄວ້ກັຍໃຕ້ໜ້າກາກທີ່ສ່ວຍງາມເສນອ ສິ່ງເຂົາເອງພ້ອມຕລອດເວລາທີ່ຈະຈຶກໜ້າກາກຂອງ ດນພວກນັ້ນ
ຂົວໃນວ່າຍເດັກຂອງເຂົາຕົບໂຕມາໃນຄຣອບຄຣວ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຮືອງຮາວຂອງຄວາມນ່າຕະຮະນົກ
ອກສັ່ນຂວັງຫຍາ ໄມວ່າຈະເປັນກາທີ່ພ້ອເຂົເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ກ່ອກກາປະກຳທຳວ່າ ແລະໂຄ່ນລໍມວັງສູບາລທີ່
ແຜດີຈາກ ກາວຫລບໜີທ່ານທີ່ຕ້າມລ່າ ຕລອດຈນກາຮົມແມ່ທີ່ຕິດເຫັນ ທຳໃຫ້ເຂົເທັ້ນເວີຍນິ້ງຫຼືຈະທຳໃຫ້
ຕົວເອງໝູ້ໃນສກວະທີ່ປລອດກັຍ ເຂົຈຶກກລາຍເປັນຄົນທີ່ຕ້ອງຕຽກສອບທຸກສິ່ງເສມວ່າມີອັນຕຽຍ ຫົວໝູ້ໄໝ
ໂຫຼດີທີ່ເຂົເວີຍແກ່ ເປັນນັກເວີຍທຸນທຸກປີ ແລະຄຣອບຄຣວຂອງເຂົກກັບມາມີສຖານະທາງສັງຄມ
ອີກຄຣັງໜັງຈາກໜົມດຸກຜູ້ນໍາແຜດີຈາກຮູ້ດັ່ງໄປແລ້ວ ແຕ່ເຂົກທີ່ຕ້ອງເສີຍພ້ອແລະແມ່ໄປ ຈາກອຸປະຕິເຫດ
ຮອຍນົດຕອນທີ່ເຂົາຍຸດໄດ້ 20 ປີພອດີ

ความต้องการสูงสุดของเขาก็คือ การได้เป็นผู้นำที่น่าพึ่งพาสังคมให้มีความเท่าเทียมกัน

2.5.2.4 ภูมิทิศ : หญิงม่าย อายุ 40 ปี เป็นคนอ่อนไหวทำงานความรู้สึก และอุดมคติ ถ้ารักใครแล้วเชือพร้อมจะทุ่มกายถวายชีวิตให้อย่างไม่คิด เป็นคนกล้าบ้าบินในบางครั้งแต่ภาวะเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้น้อยมากเฉพาะในยามคับขันจริงๆ เพราะปกติเป็นคนยึดกักลังเลและไม่กล้าตัดสินใจ ผลักไสหรืออุดดึงได้กับคนที่ไม่สนใจ เชือสามารถระเบิดอารมณ์ออกมากได้ทันที ถ้ามีใครพวยยามมาด้านความรู้สึกของเชือด้วยการใช้เหตุผลในยามที่เชือเกิดวิกฤตทางอารมณ์ ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อระดับข้อร้อง泣ในร่างกายทำงานผิดปกติ เป็นมากซึ่งก่อนมีประจำเดือนแต่ก็เป็นคนที่เห็นอกเห็นใจคนอื่นได้อย่างจริงแท้และลึกซึ้ง สามารถสละความทุกข์ของตนทั้งไปก่อน เพื่อหันมาประคับประคองความรู้สึกของคนอื่น โดยเฉพาะถ้ารู้สึกว่าคนนั้นประสบภัยความทุกข์ที่หนักหนาสาหัสกว่าตน เชือจึงเป็นเพื่อนที่ดีของเหลือลึกมาก เพราะรู้สึกว่าเหลือลึกนั้นน่าเห็นใจและเต็มไปด้วยความปวดร้าวในใจ

ชีวิตในวัยเด็กเชื่อมีแม่เพียงคนเดียว และแม่ก็ไม่มีเวลาให้กับเชือมากนัก เพราะเป็นนักดนตรีที่ต้องออกไปหาเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงห้องครอบครัว ภูติกาจึงเติบโตมาในครอบครัวที่ประพฤติต่อโลกอย่างไม่เคร่งครัดนัก เชือมักถูกปล่อยให้ทำตามสิ่งที่ปรากฏ แต่ลึกๆ แล้วเชือรู้สึกว่าเชือก็ใหญ่หากความรักอยู่ เช่นกัน โดยเฉพาะความรักจากพ่อซึ่งเชือไม่เคยรู้จัก เรื่องการเรียน เชือไม่ชอบเรียนหนังสือเลย มักโടดเรียนไปนั่งดูเด็กผู้ชายตะฟุตบอลเป็นประจำ สาเหตุนี้เองทำให้ตระกะของเชือไม่เป็นเหตุเป็นผล แยกแยะประเด็นไม่ค่อยได้ มักจะตีความตามความรู้สึกของตนเองมากกว่าการใช้เหตุผล

ชีวิตรักของเชือมีผู้ชายผ่านเข้ามาอยู่เรื่อยๆ มักพบหากับผู้ชายที่อายุมากกว่า แต่สุดท้ายก็ลงเอยที่การทะเลาะและเลิกกันไป เชือแต่งานกับวิศวกรคนหนึ่งตอนอายุ 20 ปี ชีวิตดูดีและมีความสุขมาก จนกระทั่งตั้งครรภ์โดยธรรมชาติซึ่งผิดกฎหมายของประเทศไทย และเมื่อใกล้กำหนดวันคลอดสามีของเชือก็หายตัวไป

ความต้องการสูงสุดในชีวิตคือ การที่ลูกให้อภัยที่ในอดีตเชือเคยทอดทิ้งลูกไปและได้อยู่กับลูก

ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิหลังให้ตัวละคร เพราะผู้วิจัยต้องการทำให้ตัวละครจากนิทานเรื่อง ราพูนเซล มีมิติยิ่งขึ้น ในนิทาน ราพูนเซล ของกริมม์นั้น ตัวละครต่างๆ ถูกถ่ายทอดให้เป็นตัวละครที่ขาดความลึกและซับซ้อน จนทำให้ตัวละครถูกแบ่งเป็นตัวละครฝ่ายดีและฝ่ายเลวตามลักษณะของนิทานเทพนิยาย โดยเฉพาะตัวละครแม่เมดในเรื่องนี้นั้น ถูกถอดแบบมาจากตัวละครแม่เลี้ยง ซึ่งถือว่าเป็นตัวละครแบบฉบับ (stereotype) เพราะไม่ว่าตัวละครในลักษณะนี้จะไปปรากฏในวรรณกรรมเรื่องใด ภาพลักษณ์ของแม่เลี้ยงและแม่เมดก็จะถูกมองว่า เป็นตัวละครหญิงใจร้ายอยู่เสมอ แม้เจตนาของผู้วิจัยจะสร้างบทลักษณะที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกเกลียดชังตัวละครแม่ทั้ง 2 ตัว แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าตัวละครที่นำรังเกียจนั้นสามารถสร้างให้ลึกซึ้งและมีมิติได้ด้วยการหาสร้างลักษณะนี้สัก และการหาเหตุผลเบื้องหลังการกระทำนั้นฯ ของตัวละคร ดังที่ได้อธิบายไปข้างต้น

2.5.3. ความคิดหลักของเรื่อง

เมื่อพิจารณาในประเด็นเรื่องความคิด คือ แก่นเรื่องหรือความหมายของการนำเสนอเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นนิทานหรือทัศนัน ความคิดในเรื่องอาจมีหลายอย่างก็ได้ขึ้นกับ

ประสบการณ์และการตีความของคนอ่าน แต่ถ้าคำน้ำสร้างเป็นละครแล้วความคิดจะสามารถถูกตีความได้ทั้งจากคนอ่านบทละคร คนดูละคร และผู้กำกับการแสดง ซึ่งผู้กำกับการแสดงจะเป็นคนสืบสารความคิดนี้ผ่านmanyang การกำกับการแสดงของตนเอง บางครั้งคนดูก็อาจจะได้หรือไม่ได้รับความคิดเช่นเดียวกันเสมอไป เรื่องความคิดของเรื่องนี้ เมื่อน้ำสร้างเป็นบทละคร ก็คงสุดแท้แต่ว่าคนเขียนบทแต่ละคนอาจจะเห็นประเดิมที่ต่างกัน เช่น บทมิวสิคิลเรื่อง *Into the Woods* จับตัวละครจากนิทานหล่ายฯ เรื่องมาผสมกันเป็นบทละคร ไม่ว่าจะเป็นหนุน้อยหมากแดง แจ็คผู้ช่วยักช์ ราพุนเซล ชินเดอเรลลา แม่เมด หรือยักช์ โดยนำเสนอความคิดที่ว่าคนเราต้องทำให้มีกัน หากอยู่ด้วยกันด้วยความรักและความเข้าใจ โลกเราจะสงบสันติ เพราะฉะนั้นอย่าไปตัดสินคนอื่นว่าชัวร์หรือเลวเพียง เพราะเขาแต่ก็ต่างจากเรา เช่น เพราเจาเป็นยักช์ เรายังจะได้ เพราะเขาเป็นแม่เมด เรายังรังเกียจและรังแก ทั้งที่เราเองนั้นมีพฤติกรรมที่เลวร้ายกว่ายักช์ หรือแม่เมดเสียอีก แจ็คขโมยแม่ไก่ทองคำของยักช์และโคนดันถัว ทำให้ลูกยักช์ที่ปืนตามลงมาต้องตกลงมาตาย หรือ หนุน้อยหมากแดงที่ขโมยกินขนมของคุณยายจนหมด หรือตัวละครอย่างคนทำขนมปัง ผู้ซึ่งโกรกกว่าจะให้ลูกกับแม่เมดข้างบ้านแต่ก็ไม่ทำตาม เป็นต้น

ความคิดหลักที่ผู้วิจัยสนใจและได้หยิบยกขึ้นมาขยาย เพื่อน้ำสร้างเป็นบทละครเรื่อง **เกรศราพุนเซล** คือ ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์โดยเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ในที่นี้ไม่ใช่เพียงหมายถึงแม่ผู้ให้กำเนิดกับลูกเท่านั้น แต่หมายรวมถึงแม่เลี้ยง กับลูกเลี้ยงด้วยและความคิดรองที่มีปรากฏว่ามีด้วย คือ เรื่องอิสรภาพ

เรื่องความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ที่เน้นระหว่างความสัมพันธ์ของแม่กับลูกนั้น จากการวิเคราะห์นิทานเรื่อง **ราพุนเซล** ที่ผู้วิจัยนำเสนอเรื่องของความอยาก หรือ ความปราถนาของตัวละครนั้น ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าในมนุษย์นั้นมีนิสัยพื้นฐานเรื่องของความเห็นแก่ตัวอยู่แต่ความเห็นแก่ตัวนี้จะถูกลดความสำคัญลงหากเรามีความรัก ความเห็นใจในคนอื่นมากขึ้น ซึ่งในนิทานกวีมีได้ใส่ความสอดซึ้งและความหวังให้กับคนอ่าน โดยให้ตัวละครอย่างเจ้าชายและราพุนเซลยอมเสียสละเพื่อรักแท้ แต่ในบทละครเรื่องใหม่นี้ “ความรัก” จะเป็นสิ่งที่ถูกลืมแต่ถูกนำมาใช้เป็นข้ออ้างของตัวละคร สิ่งที่ปรากฏจะมีเพียง “ความเห็นแก่ตัว” ของคนแต่ละประเภทโดยเฉพาะคนที่เป็นแม่ซึ่งผลของการกระทำนั้นได้นำมาซึ่งความทุกข์ทรมาน และชีวิตของลูก

การแสดงความคิดเรื่องความเห็นแก่ตัวนี้จะถูกนำเสนอผ่านตัวละคร 2 ตัวหลัก คือ เอลิกา (แม่เลี้ยง/แม่เมด) และ กติกาหรือกฤติกา (แม่ผู้ให้กำเนิด) เพื่อเปรียบเทียบว่า ทั้งคู่ต่างก็มี

สัญชาตญาณของความเป็นแม่และความเห็นแก่ตัวเป็นพื้นฐานเช่นกัน เอลิการรักลูกเลี้ยง แต่รักตนของมากกว่า จึงยอมเลือกที่จะนำลูกดีกว่าเสียงงานของตนเอง ในขณะที่กุตติกากอห้างว่ารักลูกเหมือนกัน แต่ความรักตัวเองก็มีมากทำให้เลือกที่จะเอาลูกของตนเองไปฝากคนอื่นไว้ แทนที่จะปักป้องดูแลเอง ผสมกับความรักตัวลัวตาอยู่ไม่ถ้วนที่จะช่วยพาลูกตัวเองหนีอกไปในตอนแรก จึงทำให้สุดท้ายแม่จะกล้าตัดสินใจเลือก แต่ก็ทำให้ตนเองและลูกต้องตายเช่นกัน

ประเด็นเกี่ยวกับความเห็นแก่ตัวนี้ ทำให้ตัวละครอย่างอิสรภาพและเกศินไม่ได้เป็นตัวแทนของความรักในคุณมคติดังเช่นความรักของเจ้าชายและราพุนเซลในนิทาน ในทางตรงกันข้าม อิสรภาพเหลือเกศินเพียงเพื่อใช้เกศินเป็นเครื่องพิสูจน์คุณมคติภารณ์ทางการเมืองของตน เมื่อเป็นเช่นนี้การกระทำของอิสรักษ์ไม่ต่างไปจากการกระทำการของเอลิกา ที่ต้องการใช้เกศินเป็นเครื่องมือเรียกร้องอำนาจทางการเมืองให้แก่ตนเอง

ในบทละครเรื่อง **เกศาราพุนเซล** ได้แสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวที่แอบแฝงอยู่กับความรัก ไม่เว้นแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกที่ควรจะเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ดังเช่นในกรณีของกุตติกาเรือนำความรักของความเป็นแม่มาอ้างเพื่อให้กำเนิดเกศินตามธรรมชาติทั้งๆ ที่ก็รู้ว่าหากเกศินเกิดมาจะต้องเผชิญกับความยากลำบาก เพราะถือเป็นมนุษย์ที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากเธอถือกำเนิดขึ้นโดยการปฏิสนธิตามธรรมชาติ หรือเอลิกาที่ใช้ความรักมากักขังเกศิน โดยทำให้เชื่อว่าการสิงที่เธอทำอยู่นั้นก็เพื่อช่วยเกศิน ซึ่งการใช้ความรักมากักขังนี้เป็นประเด็นที่บุคลากรได้นำมาตีแผ่ให้เห็น เพื่อกระตุนให้คนดูได้คิดหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

ความคิดของ เรื่องอิสรภาพ ผู้วิจัยมองเรื่องนี้แยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ อิสรภาพทางกาย และอิสรภาพทางใจ แนะนำการเข้าหามายถึงการจำกัดอิสรภาพทางกาย แต่ราพุนเซลในนิทานไม่ได้ถูกขังแต่เฉพาะว่างกายเท่านั้น เธอถูกแม่กักขังจิตใจเอาไว้ด้วย กล่าวคือถ้าราพุนเซลคิดจะหนีอกไปจากหอคอย เชอน่าจะทำได้แต่ไม่ใช่เรื่องยากหากราพุนเซลต้องการ แต่ไม่มี幌幌ในนิทานเลยว่าเธอ้มีความคิดเช่นนั้น สิ่งที่เห็นคือการรอคอย รออย่างมีความหวังว่าสักวันจะมีคนมาช่วย ซึ่งผู้วิจัยนำเรื่องนี้มาตีความใหม่ในบทละครว่า การที่ราพุนเซลไม่คิดหนีไปไหนไม่ใช่เพราะเธอไม่อยากไป แต่เป็นเพราะความรู้สึกทางใจที่หน่วงเหนี่ยวเธอไว้ เธอกลัวที่จะทำผิดและถูกลงโทษจากแม่ ยิ่งถ้าแม่เป็นคนเดียวที่เธอรักแล้วด้วย ความรู้สึกกลัวแม่ไม่รักย่อมทวีความรุนแรงมากกว่าสิ่งใด ดังนั้นอิสรภาพในบทละครเรื่องนี้จึงให้ความสำคัญ ทั้งการถูกกักขังอิสรภาพทั้งทางกายและทางจิตใจ ซึ่งการถูกขังทางใจอาจจะเป็นเชื่อรวนที่ผูกผันแปรคนนี้ไว้

ແນ່ນໜາເສີຍຢືນກວ່າກາຣຖຸກກັບຂັ້ງທາງຮ່າງກາຍດ້ວຍຫຼຬ້ມ
ແຕ່ເຮົອກຈະໄມ່ໄປຈຸນກວ່າເອລິກາ (ຝູ້ເປັນແມ່ທີ່ຮັກ) ຈະຍອມອນຸມາດໃຫ້ເຮົອໄປ

ນອກຈານນັ້ນແລ້ວ ຜູ້ວິຈີຍໄດ້ຂໍ້າຍຄວາມຄິດເຮືອງອີສຽມພັນໃນອົກມືດີ່ນີ້ ດ້ວຍກາຮັກຫຼັດໃໝ່
ສະຖາກວັນໃນເຮືອງ ຕ້ວລະຄຣຕ່າງໆ ຖຸກຈຳກັດອີສຽມພັນດ້ວຍຫາຕິກຳເນີດ ກົງໝາຍ ແລະສະພາບ
ແວດລ້ອມ ອັນນຳມາຊື່ຄວາມກຸ່ນວາຍ ກາຮປະທ່ວງ ປ່າຍປ່າມ ຂ່າຟັນໃນສັງຄມ ເມື່ອມຸ່ນໜີ່
ທົນອຸ່ງກາຍໃຫ້ກວະທີ່ເກີບດົດແລະກົດດັນໄມ່ໄໝ

2.5.4. ຝາ່າ

ການນໍາອົງຄໍປະກອບເຮືອງ ຝາ່າ ຂອງບທລະຄຣໄປຄຶກໜານີທານນັ້ນ ພອຈະໃຫ້ເຫັນ
ເຄີຍໄດ້ ດືກ ຝາ່າໃນບທລະຄຣເປັນສິ່ງທີ່ນັກເຂົ້າໃນກາລັເຮືອງຮາວແລະໃຊ້ອົບາຍຄວາມຄິດຂອງ
ຕ້ວລະຄຣ ຝາ່ານັ້ນສາມາດທຳໃຫ້ເກີດຮສບາງອຍ່າງແກ້ຜູ້ພັງໄດ້ດ້ວຍ²⁴ ຊຶ່ງຄົງໄມ່ຕ່າງຈາກການໃຊ້ພາຫ
ຂອງນີທານຫຼືວຽກຄວາມປະເທດອື່ນນັກ ເພີ່ງແຕ່ພາຫທີ່ປ່າກົງໃນບທລະຄຣສ່ວນມາກັນນີ້ ບທ
ສົນທານຂອງຕ້ວລະຄຣ ໃນການເຂົ້າໃນບທລະຄຣເຮືອງ **ເກສາຮາພູນເຊລ** ຜູ້ວິຈີຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃນບທ
ສົນທານທີ່ສັ້ນກະຮັບໃຫ້ຕ້ວລະຄຣພູດນ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະໄມ່ໃຫ້ຕ້ວລະຄຣອົບາຍຄວາມຄິດຂອງຕະໂອກມາ
ທາງຄຳພູດເທິ່ງໃດນັກ ຕລອດເຮືອງຜູ້ວິຈີຍຕ້ອງການເພີ່ງໃຫ້ຄຸນດູນ້ຳຈົ່ງແລະມອງການເຄີ່ອນໄຫວເລີກໆ
ນ້ອຍໆ ທາງສື່ນ້າແລະທ່າທາງຂອງຕ້ວລະຄຣ ຊຶ່ງການເຄີ່ອນໄຫວຕ່າງໆ ນີ້ ຜູ້ວິຈີຍເອງກີໄມ່ໄດ້ກຳຫັດລົງໄປ
ໃນບທລະຄຣດ້ວຍ ເນື່ອຈາກຕ້ອງການໃຫ້ທຸກການເຄີ່ອນໄຫວເກີດຂຶ້ນຈາກຈິນຕາກາຮັກຂອງນັກແສດງເອງ
ກາລືອກໃຊ້ພາຫາແລະວິທີກາລັເຮືອງດ້ວຍພາຫແບນນີ້ ເພວະຜູ້ວິຈີຍຄາດຫວັງໃຫ້ນັກແສດງໄດ້ໃຫ້
ຄວາມຄິດແລະຄວາມຮູ້ສຶກໃນການຕີການລະຄຣເຮືອງນີ້ອອກມາເອງທັງໝາດ ເຊັ່ນເດືອກກັບການຕີການຄິດ
ແລະກາຮັກທຳຂອງຕ້ວລະຄຣໃນນີທານ

2.5.5. ເສີ່ງ

ເສີ່ງໃນລະຄຣນັ້ນເປັນລັກໜະນະເຂພາະ ທີ່ທຳໃຫ້ບທລະຄຣຕ່າງຈາກວຽກຄວາມປະເທດ
ອື່ນ ເພວະເສີ່ງໃນລະຄຣ ດືກ ສິ່ງທີ່ຄູນດູຈະໄດ້ຢືນໃນລະຄຣຊື່ອາຈະເປັນເສີ່ງພູດຂອງຕ້ວລະຄຣ ພ້ອມວ່າ
ເສີ່ງເພັນ ເສີ່ງດົນຕົວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຢ່ອເສີ່ງຂອງຄວາມເນີຍທີ່ເກີດຈາກການເວັ້ນວຽກຫຼືອໝູດພູດ
ໝູດທຳຂອງຕ້ວລະຄຣ ແລະຮວມເລີ່ມເສີ່ງປະກອບຕ່າງໆ ທີ່ອູ້ໃນບທລະຄຣນັ້ນດ້ວຍ ຊຶ່ງດີ່ອໄດ້ວ່າເປັນ
ສ່ວນປະກອບສຳຄັນອີກປະກາທີ່ຫ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າໃຈເຮືອງ ແລະຄວາມໝາຍຂອງລະຄຣ ເຊັ່ນ ໃນບທ
ລະຄຣອາຈໄມ່ຄຳປວຍເສີ່ງປະຕູ ແຕ່ມີເພີ່ງ Stage direction ທີ່ບໍ່ອກວ່າຕ້ວລະຄຣ ເປີດປະຕູ

²⁴ ນພມາສ ຕົກກາຍະ. ກາຮວິເຄະຫັບທຸລະຄຣ. ຈຸ່າລັງກວດມົນນາວິທາລັບ, ສຳນັກພິມພຸດສະກາ, ກວຸງເທິງ: ໜ້າ 41.

ซึ่งจังหวะของเรื่องหรือการแสดง ณ จุดนั้นจะเป็นตัวกำหนดให้เราได้ยินเสียง ของประตูเอง เรื่องนี้จึงเป็นลักษณะเฉพาะในองค์ประกอบของบทละครที่เพิ่มไปจากนิทาน ความสำคัญของเสียงนี้ จะไปปรากฏชัดเจนเมื่อบทละครได้ถูกนำไปผ่านการตีความจากนักแสดง และฝ่ายเทคนิคต่างๆ ต่อไป สำหรับเสียงในบทละครเรื่อง **เกศราพุนเซล** นี้ จะมีแต่เฉพาะเสียงเปิดปิดประตู และเสียงที่จำเป็นที่จะทำให้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นท่านั้น ไม่มีเสียงเพลงที่นำมาใส่เพื่อปลุกเร้าความรู้สึกของคนดู หรือเพื่อสร้างบรรยากาศแต่อย่างใด ผู้วิจัยต้องการสร้างให้เกิดความเงียบมากที่สุด เพื่อให้คนดูรู้สึกอึดอัดกับสภาพแวดล้อมนี้ และถ้าจะมีเสียงดังขึ้นมาก็จะเป็นเสียงที่หดหู่ หมายความ ให้รู้สึกถึงความไม่น่าอยู่ของโลกในละคร

2.5.6. ภาพ

ภาพ หมายถึงสิ่งที่เราเห็นในละครไม่ว่าจะเป็นฉาก แสง สี การแต่งหน้าแต่งตัว เครื่องประดับจาก หรือว่าท่าทางต่างๆ ที่นักแสดงทำ ซึ่งต้องอาศัยตั้งแต่ความสามารถของคนเขียนบท ตลอดจนผู้กำกับการแสดงและก็ทีมงานฝ่ายต่างๆ ช่วยกันสร้างสิ่งที่ปรากฏในบทละครให้สะท้อนออกมายเป็นภาพที่ปรากฏบนเวที ภาพที่ปรากฏบนเวทีนั้นถูกกำหนดไว้จากหลายประดุจกับแสงและการแสดงของนักแสดงที่จะช่วยสื่อความหมายสำหรับในบทละครเรื่องนี้ ภาพที่เกิดขึ้นจะเกิดจากหลาย แสง และการแต่งกายของนักแสดงเป็นส่วนใหญ่ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ส่วนประกอบทั้งสามสอดประสานกัน เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกของโลกที่ต่างไปจากปัจจุบัน เมื่อ่อนหลุดเข้าไปในโลกจินตนาการแบบในนิทาน แต่โลกในละครนี้เป็นโลกในอนาคตที่มีความเปลแปลงหลากหลายและผิดปกติ โดยอาจจะเป็นห้องโล่งๆ กว้างๆ ดูขาวนวล สะอาดตา ดูทันสมัยน่าอยู่ แต่เมื่อเรื่องดำเนินไปสภาวะ ความสวยงามและน่าอยู่ของชาติค่อยๆ หายไป กลายเป็นความอึดอัด และน่าขยะแขยง ซึ่งสิ่งที่ช่วยให้ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นนอกจากจากแสงแล้ว คือแสงที่ต้องเปลี่ยนไป Black Light ซึ่งเป็นแสงสะท้อนวัตถุสีขาวให้เรื่องสว่างมากกว่าสีอื่น ความสกปรกใส่คราบที่พื้นผิวจะถูกปิดซ่อนไว้ในตอนแรก และแสงแห่งความจริงจะค่อยๆ เมยให้คนดูเห็นความสกปรกของโลกใบนี้ นอกจานนักการใช้แสง Black Light ทำให้สดและส่องของสะท้อนเฉพาะบางส่วน ออกมาน่าท่านั้น ทำให้มีลักษณะรูปร่าง หน้าตาดูพิลึกแปลกตา สำหรับความรู้สึกของคนที่อยู่ในแสงนี้ เมื่อแรกเห็นจะรู้สึกสวยงาม สดใส แต่เมื่ออยู่ในแสงประเภทนี้นานๆ จะรู้สึกปวดตา อึดอัด และคลื่นไส้ อย่างไรก็ต้องทนรับความทรมานนี้ จะไม่มีปรากฏเป็นคำอธิบายในบทละครเลย เนื่องจากต้องการให้หน้าที่ในการสร้างภาพสำหรับละครเรื่องนี้จะเป็นจินตนาการของผู้อุทิศแบบด้านต่างๆ ที่ต้องทำงานประสานไปกับผู้กำกับการแสดง

บทที่ 3

บทลัศจรรง เกศราพุนเซล

หลังจากจบกระบวนการข้อมูล การวิเคราะห์ และรวมความคิดแล้ว ผู้วิจัยได้เริ่มเขียนบทลัศจรรง เกศราพุนเซล ซึ่งใช้เวลาทั้งหมด 2 เดือนเต็ม (ระหว่างเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม 2547) ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทลัศจรรที่ได้ไปปรึกษากับบุคลากรทางศิริ อยู่ 2 ครั้ง ซึ่งคุณอาจารยาได้ให้คำแนะนำเฉพาะส่วนของความสมเหตุสมผลของบทลัศจรร ดังนี้ ในครั้งแรก คุณอาจารยาได้ให้คำแนะนำเรื่อง การปรับภาษาในบางช่วงที่ไม่เข้ากับยุคสมัย ในบทลัศจรร การใช้คำฟุ่มเฟือย และคำพูดที่กำกวມ รวมทั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม²⁵ ผู้วิจัยก็ได้นำมาปรับปรุงแก้ไข และได้นำไปปรึกษาคุณอาจารยาอีกครั้ง จนได้ข้อสรุปเป็นบทลัศจรรที่นำมาใช้ในการจัดแสดง ดังนี้

²⁵ ภาคผนวก ค

ເກສາຮາພຸນເໜລ

ຈາກ 1 ເມື່ອມ່ານເປີດຈະເຫັນດຣ.ເຂລິກາ ຍືນຍູ້ ເບື່ອງໜັງເປັນຈອກພາບຂາດໃຫຍ່

ເຂລິກາ ແຈ້ວຕະຫຼາດ
ຮັສຸມນັດວິກະທຽບພິທັກໝໍມນຸ່ຫຍໍ່ຂອງຮາຍງານພລງານທີ່ຜ່ານມາຂອງກະທຽບທີ່ຕ່ອງກ່າວສ
ມາຊີກຜູ້ທຽບເກີຍຕິຄະ (ອອກໄປ)

ພາບບນຈອກຂາດໃຫຍ່ພ້ອມຄຳບວຮຍາຍ (ພາບເອົນເມື່ອນ)

ຄຳບວຮຍາຍ ພລກະທບຈາກສົງຄຣາມນິວເຄລີຢີ່ໃນປີ ພ.ສ. 2585
ທຳໃໝ່ຈຳນວນປະກາງລົດລົງຈາກ 1.3 ພັນລ້ານຄນ ເໜື້ອເພີ່ງ 16,900,000
ຄນທຳໂລກ ລົດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມນາອິກຄົມມນຸ່ຫຍໍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໜັງປີ ພ.ສ. 2585
ມີລັກຂະນະຂອງຜິວໜັງທີ່ໜັງທີ່ເຮີຍບັດງແຕ່ຕີຮະຈຽດປລາຍເທົ່າ ມັມຫົ່ວ້ອຂນ ຖູ້ມູນຂນ
(Hairs and Hair Follicles) ແລະຕ່ອມໄຂມັນ (Sebaceous Glands)
ຊື່ເປັນອວຍວະປກຕິທີ່ກຳເນີດຈາກຜິວໜັງ (Skin Derivatives) ໄດ້ໜ່າຍໄປ
ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວພລກະທບຂອງນິວເຄລີຢີ່ຍັງທຳໄອໂຟນໃນຫັນບວຮຍາກາສຄູກທຳລາຍ
ອອກຫຼືເຈັນໃນຄາກສລດນ້ອຍລົງ
ຮັສຸບາລທີ່ອ່ານີ້ບໍ່ປະມານຈຳນວນໜາສາລເຂົ້າແກ້ໄຂ
ດ້ວຍກາຮສ້າງເຄື່ອງພລິຕອອອກຫຼືເຈັນຂາດໃຫຍ່ແລະໂດມກະຈົກຄວບທັງປະເທດ
ເພື່ອຮັກຫາວິທີຂອງປະກາກທີ່ເໜື້ອຍູ້ 20 ປີຕ່ອນມາ
ສປາປະກາຊານແໜ່ງຫາຕິໄດ້ມື່ມຕິໃຫ້ໃໝ່ໂຍບາຍກາຮຸມກຳເນີດແລະຈຳກັດກາຮເກີດ
ພ.ສ. 2600
ໂດຍກຳຫັດໃຫ້ເດັກທຸກຄນທີ່ຈະເກີດມາຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸນຸມາຕກກາຮເກີດຈາກຮັສຸບາລ
ແລະໄໝອຸນຸມາຕກໃຫ້ປະກາຊານມີເພີ້ມສັນພັນຂຶ້ນຈະກອໃຫ້ກາຮປົກສິນອົດຕາມອຽມຫາຕິ
ທັງນີ້ທັງນັ້ນເພື່ອໃຫ້ປະກາຊານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍວິທີກາຮທາງວິທີຍາສາສຕ່ວົງ
ມນຸ່ຫຍໍ່ທີ່ມີສັກຍພາບສູງໃນກາຮດໍາຮັງວິທີບນໂລກ ມນຸ່ຫຍໍ່ທີ່ເກີດກ່ອນປີ ພ.ສ. 2600
ໃຫ້ຈັດເປັນປະກາກຫັນສອງທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິທິຈຳກັດ

ภาพบนจอยหาดใหญ่เป้ เห็น เอกลิกา ยืนตระหง่าน

เอกลิกา ตามกฎหมายพ.ศ. 2600
 กระทรวงพิทักษ์มนุษย์ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการลงโทษประชากริมฟาร์ม
 กฎหมายด้วยการให้กำเนิดเด็กที่เกิดจากการปฏิสนธิตามธรรมชาติ
 ทั้งยังได้รับอนุญาตให้กำจัดเด็กที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
 และมีหน้าที่ต้องจัดการดูแลประชาชนชั้นสองที่ยังมีชีวิต
 ซึ่งมักจะเป็นบุคคลที่ด้อยสมรรถภาพ
 และเป็นภาระของรัฐบาลให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย
 นอกจากนั้นแล้วกระทรวงนี้ยังมีหน้าที่ดูแลการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของ
 มนุษย์อีกด้วย
 ขณะนี้กระทรวงสามารถควบคุมให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายอย่าง
 เคร่งครัด ในช่วง 4 - 5 ปี จำนวนผู้กระทำผิดได้ลดลงร้อยละ 70
 และกำจัดเด็กที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติได้ถึง 99 เปอร์เซ็นต์
 ผลสำรวจความพอใจของประชาชนอยู่ในอันดับ 85.46 เปอร์เซ็นต์
 และผลงานที่ผ่านมาของสถาบันวิจัยทางรองรับของมนุษย์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า
 เราได้ใช้บประมาณของรัฐบาลอย่างคุ้มค่า
 ในปีนี้รัฐบาลยังคงมีแผนงานที่จะพัฒนากระทรวงให้มีศักยภาพในการดูแลและค
 บคุณประชาชนที่เพิ่มขึ้น ระหว่างบประมาณ 2 ใน 3
 ของกระทรวงสำหรับการควบคุมและปราบปรามผู้กระทำผิด และ 1 ใน 3
 สำหรับการทดลองในศูนย์วิจัยทางรองรับของมนุษย์ (เอกลิกาหยุด
 มองไปทางที่นั่งของสมาชิก)

อิสรภาพกฎตัวขึ้นจากด้านข้างเวที

อิสรภาพ พมนาษัย อิสรภาพ ว่าทະ สมาชิกสภาประชาชนมณฑล 16 พรุบทางเลือก
 ผมขอใช้สิทธิ์หารือท่านประธานครับ จากรายงานของกระทรวงพิทักษ์มนุษย์
 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าประชาชนส่วนใหญ่ได้ทำตามนโยบายของรัฐบาล

99% ที่ท่านรู้สึกว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้บประมาณจำนวน
ขึ้นอีก ผลกระทบเห็นว่าเราไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บประมาณจำนวน
มหาศาลกับกระทรวงนี้อีก 1 ใน 4 ของบประมาณแผ่นดินประจำปี
กับกระทรวงนี้ ท่านคิดว่าเจ้าหนี้จะเพิ่มเงินให้กับกระทรวงนี้ เพื่อให้เอาไปใช้ซ่อม
คนที่เกิดเองหรือครับ ผลงานที่ชัดเจนที่สุดของกระทรวงนี้คือการฟื้นฟูคน
เราะฟื้นฟูไปมากแล้วนะครับ (เสียงเอื้อดังกึกก้อง) ท่านสามารถทุกท่านครับ
คิดให้ดีนะครับ อย่าคิดถึงแต่ชีวิตของคนส่วนใหญ่ แต่คิดถึงทุกชีวิตที่เกิดขึ้น
ศิครับ พากษาทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเกิด และมีชีวิตครอบบนโลกใบหนึ่นนะครับ
เลิกใช้เงินโดยง่ายจำกัดพันธุกรรม และให้โอกาสคนได้เกิดอย่างอิสระตาม
สัญชาตญาณของมนุษย์เลือกครับ นโยบายแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย
โลกไหน หรือว่ามีค่าไหนครับ (เสียงเอื้อดังขึ้นอีก อิสระหยุด)

เอกสารกำลังถูกดึงออกนอกราชีนค่ะ
เรากำลังหารือกันเรื่องการเพิ่มบประมาณสนับสนุนให้กับกระทรวงนี้
ไม่ใช่การหารือเพื่อแก้ไขกฎหมายหรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย
ท่านสามารถโปรดพิจารณาให้ต่อไปได้นะคะ

อิสระ เป็นประเต็นเดียวกันครับ
กระผมอยากรู้ว่าคิดทบทวนกฎหมายของประเทศไทยอีกครั้ง
การคุมกำเนิดเพื่อควบคุมจำนวนประชากร กระผมเข้าใจได้
การแจกใบสุขภาพบิดามารดาเก่อนให้กำเนิด กระผมก็รับได้
แต่การตรวจสอบรายเพื่อผู้คนที่เกิดลงตามธรรมชาติเป็นลิงที่หมอยอมรับ
และเข้าใจไม่ได้ เราเป็นประเทศไทย
แต่หากลับไปให้เสรีกับธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์ได้อย่างไรครับ

เอกสารที่ ๑๔
แบบประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาฯ

เอกสารนี้ ยังคงใช้ได้จนกว่าจะมีการแก้ไข หรือยกเลิก

และถ้าเรายกเลิกกฎหมายการจำกัดการเกิด
เราจะต้องเลี้ยงทรัพยากรให้กับพวกไว้สมรรถภาพซึ่งเป็นภาคของพวกเรา
ที่สำคัญอาจทำให้ลักษณะชาติพันธุ์ของเราเสียด้วย
อิสระ ไม่ใช่พวกเขารักษาไว้สมรรถภาพแต่พวกเขากูกตตดีนว่าไว้สมรรถภาพและไม่ได้
โอกาสตั้งแต่ต้นต่างหาก ท่านประธาน (อิสระหยุด มองที่ประธาน) ครับ (นั่งลง)
เอลิกา (พยักหน้ารับกับประธาน) ขอบคุณค่ะ ท่านนาย
ตอนนี้เรารออยู่ในภาวะพิจารณาเพิ่มบประมาณค่า นอกจากเหตุผลข้างต้น
ที่ได้ยินได้เสนอไปแล้ว
เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ได้ยินอย่างให้สถาบันพิจารณาสนับสนุนกระทรวง
พิทักษ์มนุษย์ต่อไป คือ โครงการของศูนย์วิจัยทางครอบครัวของมนุษย์ รหัส 004
โครงการเกษตรพันธุ์ โปรดเช็คในจดหมายของพวกท่านค่ะ (หยุดรอสักครู่)
ถ้าเราทำสำเร็จปัญหาเรื่องสุขภาพของประชาชนจะหายไป
เราจะกลับมาภารกิจและผนตามธรรมชาติอีกครั้งค่ะ

(ทั้งคู่เงียบไปสักครู่ใหญ่ ต่างลุ้นคำตอบจากสถาบัน)

อิสระ (กับเอลิกา) เลิกเห็นแก่ตัว คิดถึงคนอื่นบ้าง
เอลิกา (นิ่ง กับประธาน) ว่ายังไงคะ
อิสระ ท่านประธานโปรดพิจารณาข้อโต้แย้งของผมด้วยครับ
เอลิกา (ยิ้ม) ขอบคุณค่ะ ที่สถาบันไว้วางใจรับฟังฉันนี้
ดิฉันรับรองว่าจะไม่ทำให้พวกท่านผิดหวัง
ทั้งยังทำให้ประเทศของเราอยู่ในญี่ปุ่นและก้าวไกกล่าวว่าประเทศอื่นในภูมิภาค
(หันมาพูดกับอิสระ) ทำไม่ได้ยอมเลิกซักที รู้ทั้งรู้ว่าไม่มีทางชนะ
เดียงให้ตายผลให้ต้องออกมาก็แพ้อยู่ดี เอาเวลาามาช่วยกันทำงานดีกว่า
อย่ามัวแต่มาโน้มั่งจับผิดกันเลย
อิสระ ผมไม่เข้าใจ ทำไมท่านต้องรังเกียจคนที่เกิดเองตามธรรมชาติด้วย
อยู่ด้วยกันไม่ได้หรือ

เอลิกา	<p>ฉันก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไม่เอามาได้เข้าใจ ประเด็นคือเราต้องเลือกทางที่ดีที่สุด ให้กับคนที่พร้อมที่สุด ถ้าเราจะทำให้ประเทศอยู่รอดได้เราต้องมีประชากรที่มีศักยภาพ เพื่อให้คุ้มกับเงินทุนที่เราลงไป</p>
อิสระ	<p>ก็ เพราะคุณคิดถึงแต่เรื่องกำไรมากทุน คิดถึงแต่ผลประโยชน์ของตัวเอง ความเป็นคนมั่นถึงไม่เหลืออยู่ในประเทศไทยนี้แล้ว ยังไงผู้คนจะสู้กับพวกคุณให้ถึงที่สุด เพราะผู้คนยังเป็นคนอยู่ (ออกไป)</p>
เอลิกา	<p>(มองตาม อิส) (ไฟดับ)</p>
จาก 2	<p>บนจอภาพ ปรากฏภาพโนนิเมชั่นโฆษณาการปลูกดอกกุหลาบ ที่ปลูกให้ขึ้นเองตามธรรมชาติ ดอกออกมาสีไม่สด ต้นเล็ก อ่อนแอบ ไม่ได้มาตรฐาน และถูกทำลาย คนปลูกคอตอก แต่อีกต้นมีการเลือกพันธุ์ เพาะเมล็ด โดยมีมาตรฐาน แข็งแรง หลากหลายสี ได้รับการรับรองจาก World Standard 2077 ส่งไปต่างประเทศ คนปลูกร่าเริง ปรากฏภาพ ดร. เอลิกา และสัญลักษณ์กระทรวงพิทักษ์มนุษย์</p>
เอลิกา	<p>(อย่างเป็นมิตร) อย่างให้ลูกคุณเป็นอย่างกุหลาบต้นไหน คุณเท่านั้นที่มีสิทธิเลือก แจ้งเบ้าะและผู้กระทำผิดและศึกษาข้อมูลการกำหนดลักษณะบุตรได้ทุกที่ที่คุณ เห็นสัญลักษณ์กระทรวงพิทักษ์มนุษย์</p>
จาก 3	<p>ภายในห้องทดลองซึ่งเป็นห้องโล่ง ๆ ประตูทางเข้าอยู่ตรงกลาง จอภาพ ถูกเก็บขึ้นไป ด้านขวาเห็นอุปกรณ์ทางเคมีและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านซ้ายเป็นตู้ กระจายทรงกระบอกด้านใน เห็นเกศินกึ่งนั่งกึ่งยืน ผู้ชายหลายโดดเด่น ในหน้าอิมเบิบ แม้จะหลับมีสายระโยงระยาง เอลิกาเข้ามาทางประตูกลาง ในตู้กระจาก เสียงคนวิงอย่าง รีบร้อน และเสียงเปิดประตูอีเล็กทรอนิกส์ กติกาเข้ามาอย่างระวัง เอลิกาเข้ามาจากด้านขวาของเวที กติกาหาที่หลบ เกศินเริ่มขยายตัว เหมือนกำลังผันร้าย วิงหนีอะไรบางอย่างเอลิกาเดินเข้าไปดู</p>

เอกลิกา	เป็นอะไรลูก (เดินไปหยิบเข็มฉีดยาามาฉีดที่คอเกคินี เกคินีสงบลง) ไม่เป็นไรแล้ว ทุกอย่างเรียบร้อย หายใจเข้าลึก ๆ แค่พื้นนั่น
กติกาป่วยภูตัวขึ้น	
เอกลิกา	กติกา!! เครอเข้ามาได้อย่างไร
กติกา	ทำไม่ชั้นจะเข้ามาไม่ได้ในเมื่อชั้นเคยมาที่นี่แล้ว เครอประมาทเองที่ไม่เปลี่ยนรหัส
เอกลิกา	(นึง) พันโนไซและเรอ หรือว่าหนีออกมา
กติกา	แกหักหลังจัน ทำแบบนี้กับจันได้อย่างไร
เอกลิกา	จันทำตามหน้าที่
กติกา	ไหนแกรับปากว่าจะช่วยจัน แต่หลังจากที่แกได้ลูกจันไป ก็มีคนมาจับจัน
เอกลิกา	จันก็ช่วย จันไม่ได้บอกให้ครอไปจับเครอแต่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมีตั้งเยอะ และสิ่งที่เครอทำก็ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ ที่จะปิดกันได้
	หมอยที่เครอไปหากเป็นคนของกระทรวง เป็นไปไม่ได้ที่เครอจะรอด
กติกา	แต่เครอวับปากว่าจะช่วยจัน ทำแบบนี้ไม่เห็นช่วยอะไรเลย
เอกลิกา	ช่วยสิ พอนั้นรู้เครองจันก็ขอขัยเครอไปอยู่เรือนจำพิเศษทันที จันทำได้เท่านั้น
กติกา	ถ้าคิดจะทำจริง ๆ ต้องมีทางสิ
เอกลิกา	กติกา ถ้าเราเป็นผู้พิทักษ์กฎหมายไม่ว่าจะดีไม่ว่าจะร้าย ก็มีกฎไว้ทำไม่ จันจะปกรองคนอย่างไรจันมีมูลทิน แค่จันทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นเรื่องเครอ จันว่ามันก็มากพอแล้ว จันทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้แล้วละ
กติกา	(นึง) ทำไม่แม่กับผัวจันถึงตาย ทำไม่ (จ้องเอกลิกาเพื่อให้ตอบความจริง)
เอกลิกา	อย่ามองจันแบบนั้น จันไม่ได้เป็นคนทำ แม่เครอขาดอากาศตาย ส่วนกิตติเข้าเป็นพวกรต่อต้านรัฐบาล ถูกยิงตาย
กติกา	ไม่จริง เครอยัดข้อหาให้เข้า
เอกลิกา	จะดูหลักฐานใหม่ มีทั้งสองคนเลย จะดูของใครก่อนล่ะ กิตติเป็นแก่นนำคนสำคัญของพวกรต่อต้าน เขาก็ยิงตอนนั้นข้าดعاหการทำงานของกระทรวง
กติกา	ศพพวกรเขาล่ะ
เอกลิกา	ทำลายแล้ว ไม่มีที่เก็บหรอก
กติกา	บ้าชิบ!

เอกลิกา	ເຮືອເປັບລື່ມໃປມາກນະ ດູແກຈົງຂຶ້ນເຍຂະ
กติกາ	ຄ້າໄມ້ເອົດກີ້ຕາຍສີ ໂດນແລ່ນງານທຸກວັນ
เอกลิกາ	ພວກນັກໂທະດ້ວຍກັນແຮວ
กติกາ	ທັກໜົມດລະ ທັກຜູ້ຄຸມທັກນັກໂທະ ເຮືອໄມ້ເຄຍໄພລ່ວ່າມາເລຍນະ
เอกลิกາ	ຈັນຢູ່ ເວລານອນຍັງແຫບໄມ່ມີ
กติกາ	ລື່ມໄປ ເຮືອໄມ້ໃຊ້ຄົນຮ່ວມດາ ເປັນທ່ານວິຊົມນົດວິ
เอกลิกາ	(ຍອມຮັບ) ຈັນຝຶດທີ່ໄມ້ມີເວລາໄປເຢີມ ໄນໄດ້ດູແກເຮອຍ່າງທີ່ຄວາ ພອໄຈເຈົ້າຢັງ (ກົດການິ່ງນານ ເຄລິກາຄິດ) ຈະໃຫ້ຈັນທຳມາຍ່າງໄຣ ເຮືອຄື່ງຈະພອໃຈ
ກຕິກາ	(ນຶ່ງ) ຈັນໄມ້ຮູ້ ຈັນໄມ້ຮູ້ ໃນນັ້ນມັນຍຶ່ງກວ່ານຮກ ຈັນໄມ້ຮູ້ຈັນທັນອຸ່ນໃນນັ້ນໄດ້ຢັງໄ່ ຕອນນີ້ຈັນກີ່ໄມ້ຮູ້ຈະໄປໆແໜ ຈັນໄມ້ມີໂຄຮ່ອງແລ້ວ ແມ່ຍັງມີແຕ່ຄົນຕາມລ່າຈັນ
เอกลิกາ	(ເຂົ້າໄປປະລອບ) ຕອນນີ້ເຮືອປລອດວັນແລ້ວ
ກຕິກາ	ເຄລິກາ ຈັນຂອງຮອງ ຜ່າຍຈັນອີກສັກຮັງນະ ຂອຈັນອຸ່ນດ້ວຍ ຄ້າຈັນອຸ່ນທີ່ນີ້ຕ້ອງໄມ້ມີໂຄຮາມຈັບຈັນກລັບໄປໄດ້ອີກ ນະ ສົງສາຮັນເດອະ
ເຄລິກາ	ແຕ່ມັນຝຶດ ເຮືອຄວາຈະຕ້ອງຮັບໂທະທີ່ເຮືອທຳໄວ້ ອີກໄມ່ກີ່ປີເອງ ເຮືອນີ້ອອກມາແບບນີ້ໂທະເຮືອຈະເພີ່ມຂຶ້ນນະ
ກຕິກາ	ເຮືອຈະໄມ້ໜ່ວຍຈັນໃໝ່ໄໝ (ເຄລິການິ່ງ) ໄහນເຮົບອກວ່າຈະທຳອະໄຮກໄດ້ໃຫ້ຈັນພອໃຈໄ່
ເຄລິກາ	(ນຶ່ງຄິດ) ແຕ່ຄໍາໄມ້ໂຄຮັບເຮືອ ຈັນຄົງໜ່ວຍໄໝໄດ້
ກຕິກາ	ຮັບຮອງຈັນຈະໄມ້ອອກໄປໆແໜແຍ ຈັນຈະອຸ່ນແຕ່ໃນນີ້
ເຄລິກາ	(ພັກໜ້າ)
ກຕິກາ	(ເຂົ້າໄປໄກລ໌) ຂອບໃຈ (ເດີນໄປທີ່ຕູ້ຂອງເກສີນີ້ໜຸດມອງຄິດ)
ເຄລິກາ	ເກສີນີ້ ຈັນໜ່ວຍເຂາດາມທີ່ສັນນາ
ກຕິກາ	ເກສີນີ້ ລູກຈັນເຂາ...ເຂາຍັງໄມ່ຕາຍ ເຂາຍັງໄມ່ຕາຍຈົງ ຈະ ດ້ວຍ (ມອງເກສີນີ້ອ່າງພິນິຈ) ທຳໄມ...ເຮືອທຳອະໄໄເຂາ ທຳໄມເຂາເປັນແບບນີ້
ເຄລິກາ	ເຂາອຸ່ນໃນໂຄຮງກາຣລັບຂອງສຕາບັນວິຈັຍທາງຮອດມຸນຸ່ຍ ເປັນວິທີທີ່ຈັນໃໝ່ເພື່ອໜ່ວຍໃຫ້ເຂາຮອດ ດື່ອ
ກຕິກາ	ຈັນໃໝ່ເກສີນີ້ເປັນຕົ້ນແບບກວິຈັຍສ້າງເຈນແນວເຮັ້ນຕ່ອໄປໄທກລັບມາມີຜົນແລະຂັນອີກຮັງ ໄມ້ໄດ້ ເຮືອທຳກັບເຂາແບບນີ້ໄມ້ໄດ້ ເຮືອໃໝ່ເຂາເປັນໜຸ້ທົດລອງໄມ້ໄດ້ ເອເຂາອອກມາ

เอกลิกา	เข้าไม่เป็นอะไร ฉันไม่ได้ทัดลองอะไรกับเข้า เพียงแค่ชุดล็อกของเข้าไปเป็นตัวอย่างเท่านั้น
กติกา	แล้วทำไมต้องให้เข้าอยู่ในตู้แบบนี้ ให้เขามีชีวิตปกติไม่ได้หรือ
เอกลิกา	ไม่ได้ เข้าไม่เข้าใจว่าทำไมต้องอยู่แต่ในห้องนี้ ทุกครั้งที่ฉันผลอเข้าต้องหาทางที่จะหนีออกไป เชอร์รี่ใหม่ถ้าเกศินีออกไปข้างนอกจะเกิดอะไรขึ้น เขาร้ายแย่ ๆ
	คนของฉันม่าเข้าแน่ เด็กที่เกิดมาจากการปฏิสัมพันธ์ตามธรรมชาติทุกคนถูกฆ่าหมด ยิ่งเกศินีมีสิ่งที่แตกต่างซัดเจนขนาดนี้แค่ก้าวพ้นประตูไปเขาก็ตายแล้วล่ะ ฉันถึงต้องทำกับเข้าแบบนี้
กติกา	แล้วครอบครองเขารึเปล่าร้าวถ้าเข้าออกไปเขาจะตาย
เอกลิกา	เขารู้ทุกอย่าง
กติกา	แต่ก็ยังอยากรู้ว่าออกไปปั้นเหรอ
เอกลิกา	ฉันถึงต้องทำแบบนี้ นี่เป็นทางเดียวที่จะควบคุมเข้าได้ (นิ่งคิดอยู่นาน) เขายังไงนี่สิ เชอร์รี่ให้เข้าได้ใช้ชีวิตปกติกับฉัน ฉันจะดูแลเข้าเอง รับรองว่าเขานี้ไปไหนไม่ได้แน่
เอกลิกา	ไม่มีทางครอบครอง ฉันรู้จักเข้าดี ความอยากรู้ว่าจะออกไปของเขามีมากเกินกว่าที่เชอร์รี่ ทำตามวิธีของฉันนี่ละ ถ้าครอบครองให้เขามีชีวิตอยู่กับเชอนาน ๆ
กติกา	(คิด) แล้วฉันจะได้คุยกับเข้าใหม่ แล้วเมื่อไรฉันจะบอกเข้าได้ว่าฉันเป็นแม่เข้า
เอกลิกา	คงอีกสักพักกละ
กติกา	ทำไม่
เอกลิกา	เขากิดว่าเข้าเป็นลูกฉัน ฉันไม่รู้จะบอกเขายังไงเลยบอกไปแบบนั้น
กติกา	ทำไม่ไม่บอกความจริง
เอกลิกา	บอกแบบนี้ยังไงกว่า
กติกา	แล้วยากตรงไหนที่จะบอกเขาว่าแม่เขากลายในคุก พ่อหายหัวไปตอนเขากิด
เอกลิกา	ฉันไม่มีเวลา mannang สารยายเรื่องราวของพากເຂອຫວາກ
กติกา	ครอบครองอะไรเขาก็ได้ กองหกกะไรก็ได้ แต่ไม่ใช่บอกเขาว่าเชอเป็นแม่
เอกลิกา	จะเดียงกันไปก็เท่านั้น มันผ่านมาแล้ว ฉันทำลงไปแล้ว
กติกา	เอาลูกฉันคืนมา เอาลูกฉันคืนมา

เอกลิกา	จะตะโกนหาอะไร มีเหตุผลหน่อยสิ
กติกา	เหตุผล เหตุผลอะไร จะให้ฉันเอาเหตุผลอะไรมาพูด มีเหตุผลแล้วช่วยอะไรได้ไหม เชอไม่เข้าใจหรอก ไม่เข้าใจว่าคนที่อยู่ในคุกมาสิบกว่าปี สิ่งเดียวที่ทำให้อยู่ได้คือความหวัง ความหวังว่าจะได้ออกมาเจอลูกเจอครอบครัว ตอนนี้ไม่มีใครเลย ไม่มีเหลือเลย จะไปไหนก็ไม่ได้ จะทำอะไรก็ไม่ได้ เชอจะให้ฉันอยู่เฉย สงบเยือกเย็นแบบเชองั้นหรือ น้ำรีเปล่า
เอกลิกา	ฉันผิดหรือที่ช่วยเชอ ฉันผิดหรือที่เชอดันมีลูก ความผิดฉันหรือ ที่ต้องมาโดนเชอด่า ฉันกำลังเอาหน้าที่อาอนาคตฉันมาเสี่ยงกับเชอนะ หยุดโดยวิาย แล้วคิดบ้าง
กติกา	เสียงอะไร เชอเสียงอะไร เชอมีทุกอย่าง แต่ฉันไม่มี แล้วเรออย่างมาอาลูกฉันไปอีก
เอกลิกา	ถ้าอยากอยู่กับลูก หุบปาก แล้วทำการที่ฉันบอก ไม่งั้นเชอก็ออกไปพร้อมกับลูกของเชอ จะไปตายที่ไหนก็ไป ไปเลย
กติกา	(คิด) เชอก็รู้ว่าเป็นไปไม่ได้ ถ้าฉันพาเกศินีออกไป มีแต่ตายกับตาย
เอกลิกา	ตกลงจะทำการที่ฉันบอกใช่ไหม (กติกาพยักหน้า เกศินีส่งหลอดยาให้กติกา) ให้yanี่เข้าทุก 4 ชั่วโมง 3 ครั้ง แล้วพัก 3 ชั่วโมงแล้วให้อีก
กติกา	ยาอะไร
เอกลิกา	เหมือนยาคลายกล้ามเนื้อ ควบคุมการทำงานของสมอง เชอต้องให้ยาเข้าทุกวัน (พากติกามาที่เครื่องให้ยาที่ติดอยู่กับตัวเกศินี) เครื่องนี้จะทำงานอัตโนมัติตามที่ตั้งเวลาไว้ เรายาทั้งหมดเทลงไปแล้วตั้งเวลา จำไว้ว่าบางครั้งยาอาจจะไม่ได้ผลหรือหมดฤทธิ์สมองจะทำงานอิสระ เข้าจะตื่นขึ้นมา (หยิบหลอดยาพร้อมที่ฉีดขึ้นมา) ให้ฉัน yanี่ให้เข้าแทน (นิ่งคิดอยู่นาน)
เอกลิกา	คิดให้ดี ถ้าเขามีสติเขาก็จะคิดหนีออกไปอีก และถ้าเขานี่ออกไปได้ ผลที่ตามมาก็คือความรับผิดชอบของเชอ

เอกลิกาออกไปทางประตูกลาง กติกา มอง เกศินี อย่างใช้ความคิด
เดียงออดและไฟเตือนว่ามีคนที่ประตู กติกาดูจากจกภาพเห็นเป็นอิสระ

อิสระ	คุณกติกา เปิดประดูเร็ว ผมเอง อิสระ (หันข้ายาวเพื่อดูตรวจดูว่าไม่มีใครเห็น) เร็วครับ
กติกา	กติกา กดประดูเปิด รีบไปหาอิสระ
อิสระ	อิสระ มาทำไม่กลับไปก่อนเดี้ยวนี้ครึ่งเห้าเป็นเรื่องแน่
อิสระ	ไม่ต้องห่วงครับ ดร.ออกไปแล้ว ผมให้คนดูลาดเลาอยู่ด้านหน้า
กติกา	แล้วพากทหารข้างนอกนั้น
อิสระ	ผมอาศัยตอนจังหวะพวกเขายัดแย้ง
กติกา	(ถอนใจ) มีอะไร
อิสระ	ผมอยากรู้ว่าคุณเป็นอย่างไรบ้าง หลังจากที่คุณของผมพาคุณหนีออกจากคุกได้แล้ว คุณหนีออกมานี่ ตีที่ผมเห็นเข้าเลยตามมา ไม่คิดว่าคุณจะมาที่นี่
กติกา	ขอโทษที่ทำอะไรไม่บอก ฉันมีเรื่องที่ต้องสะสางกับเอลิกา มันค้างคาใจ
อิสระ	เสียงมากนักครับที่กลับมาเจอกัน
กติกา	ตอนนั้นฉันไม่ทันคิดอะไร ในหัวมีแต่คำรามที่ต้องให้อภิการตอบ...แต่ก็โชคดีนะที่เขายอมให้ฉันอยู่ด้วย
อิสระ	แปลก คนอย่างดร.เอลิกา ไม่น่าปล่อยให้นักโทษหลบอยู่ในบ้าน
กติกา	เขาก็คงมีความรู้สึกอยู่บ้าง ฉันกับเขารามาด้วยกัน ถ้าไม่ช่วยกันบ้างก็เรียกว่าใจดำเกินไปแล้วล่ะ
อิสระ	อย่างวางใจนะครับ ผมว่าดร.เอลิกาไม่มีหัวใจ เขาทำทุกอย่างได้เพื่อตัวเอง
กติกา	ไม่ขนาดนั้นหรอก เขายากำจัดคนที่เป็นภัยแต่ไม่ลึกลับไม่มีหัวใจหรอกนะ ที่จริง เอลิกาเป็นคนน่าสงสาร เขายากำจัดคนเดียว ไม่เคยรู้จักคำว่ารัก พ่อแม่ทำแต่งาน เขายากำจัดจากความตั้งใจในห้องทดลองของพ่อแม่ เพื่อสืบทอดความคลาด เขายากำจัดสมใจพ่อแม่
อิสระ	ถ้าฉลาดทำไม่ถึงคิดไม่ได้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำอยู่นั้นไม่ถูก
กติกา	เพราะเขาฉลาดในแบบของเขายา examong คนลับมุกกับเรา พวกเรามันบ้าความรู้สึกเขายากำจัดคนที่และภูมิคุ้นที่คิดว่าควรทำ เหมือนหุ่นยนต์ที่ทำงานตามโปรแกรมที่มีคิดตั้งไว้

อิสระ	เคร้าครับ ที่ประเทศเรามีคณแบบนี้ปกครอง...(มองไปรอบ ๆ เห็นเกศินี) นีอะไรมาก็...
กติกา	เกศินี... ลูกฉัน... เข้ายังไม่ตาย
อิสระ	จริงเหรอครับ ผมดีใจด้วยจริงๆ (มองที่ผมของเกศินี) สายจัง ผมไม่เคยเห็นผมแบบนี้มาก่อน ทำได้อย่างไร
กติกา	ที่เธอเห็นเป็นผมจริง ๆ
อิสระ	ผมจริง ๆ (คิด) เขาไม่ได้อย่างไร
กติกา	ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน เป็นแบบนี้ตั้งแต่เข้าเกิดแล้ว อิสระขอถามหน่อย กิตติเป็นพวกรต่อต้านรัฐบาลเหรอ
อิสระ	ครับ
กติกา	ทำไม่เข้าถึงไม่บอกฉัน
อิสระ	คงไม่อยากให้คุณลำบากใจเพราะรู้ว่าคุณสนิทกับดร.
กติกา	ทัง ๆ ที่รู้ว่าสนิทกันแต่ก็ยังมาสูงด้วย ฉันซักไม่แหนใจแล้วว่าเขารักฉันจริง ๆ
อิสระ	อย่าสงสัยเลยครับ ผมว่าคุณกิตติรักษ์คุณมากจริงๆ ถึงยอมเสียเงินอัญไกล์ ดร.ขนาดนั้น
กติกา	แล้วไง แล้วก็ทิ้งกันไป ปล่อยให้ฉันต้องรับกรรมคนเดียวจังเลยหรือ
อิสระ	คงไม่ใช่แบบนั้น คุณกิตติคงไม่ตั้งใจทิ้งไปแบบนั้นหรือครับ เหตุการณ์ตอนนั้นคับขึ้นมากจากคุณกิตติແທบจะไปไหนไม่ได้ แต่ก็ต้องมาเสียชีวิตก่อนที่จะได้กลับไปพบคุณและลูก ผมพูดเขาก่อนตายครับ
กติกา	เข้าทรมานรีเปล่า
อิสระ	ครับ หลายແผลเลย ที่ร้ายแรงที่สุดคือกระสุนฝังที่ตับ แต่ที่แย่กว่านั้นคือหมอยังไม่อยากช่วยพวกรต่อต้าน
กติกา	เข้าพุดอะไรถึงฉันบ้าง
อิสระ	คุณกิตติฝ่ากให้ผมช่วยคุณออกจากคุกครับ แล้วก็บอกด้วยว่า คุณกิตติรักษ์คุณมากแล้วก็ขอโทษที่ไม่เคยบอกความจริงเรื่องงานแล้วก็กำเนิด ตัวเอง
กติกา	กำเนิดตัวเอง
อิสระ	(จับมือกติกาอย่างปลอบโยน) คุณกิตติเป็นเด็กที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ตามธรรมชาติครับ

กติกา	(นิ่งอยู่นาน) อ้อ เพิงเข้าใจวันนี้เอง ทำไม ทำไม่กิตติสิ่งอย่างมีลูกของ ทำไม่เข้าถึงมีความรักมาก many ที่อยากจะมอบให้คนอื่น ทำไม่เข้าถึงเชื่อในพลังธรรมชาติ (นิ่ง) เสียดาย เสียดาย ที่เขาไม่ได้เห็นธรรมชาติที่สวยงามในตัวลูกเขา
อิสระ	ผมว่าคุณกิตติคงจะรับรู้ได้ครับ อยู่ข้างบนนั้น ฉันนี่เงียบๆ เป็นไปได้อย่างไรที่ไม่เคยสัญเลยตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกัน
กติกา	ผมว่าบางครั้งเรามีจำเป็นต้องรู้ทุกอย่างหรือกันนะครับ ถ้าความมุ่นนั้นจะทำให้เราเกิดทุกชีวิต
อิสระ	คุณกิตติคงคิดดีแล้วที่ไม่อยากให้คุณต้องมารับรู้เรื่องนี้ คงจริง เขาคงรู้จักฉันดี บ้านแตกແน้ถ้าฉันรู้ ฉันคงคลังเพราะความกลัว (ยิ้ม)
กติกา	อิสระ ฉันสงสัยว่าคุณเป็นหั้นนักการเมืองและผู้ต่อต้านในเวลาเดียวกันได้อย่างไร ผมทำไม่ได้หรือครับ ผมไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกต่อต้านเลย
อิสระ	ผมเชื่อในการต่อสู้ด้วยกฎหมายมากกว่า แต่บางครั้งผมก็เข้าใจว่า สู้ด้วยกฎหมาย ไม่ได้ การใช้กำลังก็จำเป็นและเห็นผลเร็วกว่า ความจริงแล้วผม ไม่อยากให้มีการใช้กำลังเกิดขึ้นหรือครับ เท่านี้ก็ตายกันแน่ทุกวันแล้ว
กติกา	แล้วรู้จักกิตติได้อย่างไร
อิสระ	เข้าช่วยชีวิตผมไว้ และทำให้ผมมีทุกวันนี้ ผมเป็นเด็กที่เกิดตามธรรมชาติครับ
กติกา	ตายจริง
อิสระ	ผมอยู่ด้วย identity ของคนอื่นครับ ดูสิผมแข็งแรง ไม่ผิดปกติอะไรเลย ผมถึงไม่เชื่อในทฤษฎีที่ว่าเด็กที่เกิดเองจะอยู่บนโลกใบนี้ไม่ได้ (นิ่ง) เรื่องนี้เป็นความลับระหว่างเรานะครับ
กติกา	ฉะ
อิสระ	คุณกิติกาครับ ผมมีเรื่องอยากรอว่า ผมรู้ว่าอาจทำให้คุณลำบากใจ แต่ถ้าคุณช่วยผมเรื่องนี้ ไม่เพียงแต่เพื่อตัวคุณเองและลูก แต่ยังได้ช่วยให้ความฝันของคุณกิตติเป็นจริง ช่วยให้คนอีกหลายร้อยคนได้มีชีวิตเทียบเท่ากับคนอื่นๆ ช่วยให้เด็กที่เกิดจากความรักของพ่อแม่ได้มีชีวิตบนโลกนี้ สืบเรื่องโครงการเศษราพุนเซลให้ผมເດືອນຄວບ

กติกา	ทำไม่ดี
อิสระ	<p>ผิดคิดว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเกศินี คือ</p> <p>ดร.เอลิการายงานกับสภาว่ากำลังทำการทดลองเพื่อสร้างครามโขมคู่ที่สร้างต่อมนในไก่ตัวเด็กที่จะเกิดขึ้นใหม่ แต่ไม่ได้ระบุว่ามีคนเข้ามาเกี่ยวข้อง</p> <p>ถ้าเราได้หลักฐานว่าดร. เอาชีวิตคนโดยเฉพาะคนที่เกิดขึ้นจากการปฏิสนธิตามธรรมชาติ ซึ่งก็คือ เกศินี เข้ามาเกี่ยวข้องกับการทดลองนี้</p> <p>ผมว่าจะเป็นประโยชน์กับเรานะครับ</p>
กติกา	<p>คุณทำของคุณเองไม่ได้หรอ</p> <p>อย่าให้ฉันต้องไปเกี่ยวข้องด้วยเลย</p> <p>ฉันได้อ่านในนั้นก็พอใจแล้ว ไม่อยากหาเรื่องหารواะไรอีก</p>
อิสระ	<p>แล้วคุณพอใจกับชีวิตแบบนี้หรือครับ คุณไม่อยากมีชีวิตจริง ๆ ได้อยู่กับลูกจริง ๆ</p> <p>ไม่ใช่นั่งเฝ้าเข้าแบบนี้หรือครับ</p>
กติกา	<p>ก็อย่างนั้น แต่ไม่เห็นทางเลย ฉันว่ามันเสียเงินไป</p> <p>เชื่อฉันเถอะ</p>
อิสระ	<p>แค่สืบเท่านั้นเอง ผมไม่ได้ให้คุณไปปลดล็อกที่ไหน ถ้าผมทำให้สภาราชีวิตรู้ได้ กว่าหมายหั้งหมายจะถูกกลั่น คุณก็ไม่ต้องหลบฯ ซ่อนฯ</p> <p>ลูกคุณก็จะปลดภัยนิชีวิตปกติ ไม่อยากได้หรือครับ (กติกานิ่งคิด)</p> <p>ถ้าไม่คิดถึงตัวเองก็คิดถึงลูกบ้างสิครับ อยากให้เขารู้แบบนั้นตลอดไปหรือ</p>
กติกา	(มองที่เกศินี) ขอฉันคิดดูก่อน
ไฟและสัญญาณที่ประดูเตือน	
กติกา	ไปก่อน รีบออกไป
อิสระ	คิดดูให้ดีนะครับ (วิ่งออกไป)
จาก 4	<p>เวลาผ่านไป ห้องทดลองของเอลิกา กติกานั่งมองเกศินีที่เริ่มขยายตัว และลีมตาขึ้นกติกาถือหลอดยาในมือจะเอาไปใส่ในเครื่อง</p> <p>แต่เปลี่ยนใจวางลง และค่อย ๆ ไปเปิดประตูตู้เก็บเกศินี</p>

กติกา	เกศินี เกศินี (ตะโgn) เอกิกา เอกิกา (ไม่มีเสียงตอบจากเอกิกา จึงหันกับมหาเกศินี) เป็นไร้ลูก เป็นอย่างไรบ้าง
เกศินี	(เข้ากอด ร้องขอความช่วยเหลือ)
กติกา	เป็นอะไร โถ สันไปหมดเลย
เกศินี	(สงบนง) แม่ แม่
กติกา	แม่! (ลูบหลังเบา ๆ) ไม่เป็นไรแล้ว ไม่เป็นไร แม่อยู่ตรงนี้ แค่ผ่าน
เกศินี	(หลับ)
กติกา	โถ... ลูก (วางแผนไว้ที่เดิม) แม่รู้ว่าหนูทราบ ทนหน่อยนะลูก ทนอีกหน่อย (นิ่งคิด) ขอโทษนะลูกที่ทำให้ต้องเป็นแบบนี้ แต่แม่ไม่เสียใจเลยที่เลือกมีหนูแบบนี้ พอกับแม่รักหนูนั่น เกศินี (กระซิบข้างหูเกศินี) แม่รักหนู แม่รักหนู (ถอนใจ) หนูไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีแม่คนนี้อยู่ บ้าที่สุด เกศินี แม่ควรทำอย่างไรดี แม่ควรช่วยอิสรไห姆 ควรตอบแทนที่เข้าช่วยแม่ให้หมด แต่คราวใช่ให้เข้าช่วยแม่อุกมาล่ะ ถ้าปล่อยแม่ไว้ในนั้นอุกมาแม่ก็ไม่ต้องรับรู้เรื่องบ้า ๆ พวgnี้ คงได้มีชีวิตปกติที่ไหนสักแห่ง แต่เราคงไม่ได้เจอกัน แม่คงนึกว่าลูกตายไปแล้ว จะทำอย่างไรดี ช่วยหรือไม่ช่วยดีถ้าช่วยแล้วพลาด เราตายแน่ แต่ถ้าไม่ช่วยเราคงไม่มีโอกาสได้เป็นอิสรกัน อุญช้างไหนดีลูก ข้างไหนดีที่เราจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข (มองเกศินี) ตายล่ะ แล้วเมื่อไรหนูจะจำแม่ได้ เมื่อไรหนูจะรู้ว่าแม่เป็นใคร
เกศินี	(ร้องขอความช่วยเหลือ)

เอกิกาในล่ออุกมาจากด้านข้างเวที

กติกา	(เข้าไปใกล้) เกศินี
เกศินี	(ผลัก) ออกไป ไปนะ ไป อย่ามาอยู่กับหนู ปล่อย ปล่อย
กติกา	(หยิบ syringe จะฉีดที่คอเกศินี แต่เปลี่ยนใจ กอดแทน) ใจเย็น ๆ ใจเย็น ๆ ลูก
เอกิกา	กติกา ลืมให้ยาอีกแล้วเหรอ
กติกา	เปล่า
เอกิกา	อย่าใจอ่อน

กติกา	เข้าผ่านร้าย เข้าหวาน ไม่เห็นเป็นอย่างที่ชอบอก
เคลิกา	เพราะเชื่อให้ยาไม่ตรงเวลาต่างหาก แค่พลาดไปนาทีเดียวก็มีผลให้สมองทำงานอิสระแล้ว ซึ่งเราควบคุมไม่ได้ ทำให้เป็นแบบนี้
กติกา	ปล่อยเข้าอกมาเตอะ ฉันสงสารลูก
เคลิกา	สงสารหรือ ถ้าปล่อยให้เขามีชีวิตปกติเขากำลังเป็นอย่างไร เขามีหวานกว่าหรือ ไปไหนไม่ได้ แล้วถ้าเข้าอกไปครอบครัวเขามีแต่จะต้องตาย
กติกา	ลองใหม่สิ เดียวฉันจะพูดกับเขาเอง บอกเขาว่าข้างนอกไม่ดีอย่างไร ฉันว่าเข้าต้องเชื่อฉันแน่ๆ
เคลิกา	แม่เข้าพูดเขายังไม่เชื่อ คิดเหรอว่าเขากำลังเชื่อเธอ
กติกา	อย่ามาข่มฉันนะ ใช่สิ เธอเลี้ยง เธอเป็นแม่เข้า ฉันเป็นคนอื่น เขามีรู้จักฉันด้วยซ้ำ
เคลิกา	ทำอย่างที่บอกเตอะ ถ้าคิดว่ารักเข้า (เข้ามาดึงเส้นผมของเกศนิปป์ส่องสามเส้นใส่กล่อง)
	อีกอย่างถ้าเชอบอกเขาว่าเชื่อเป็นแม่ คิดเหรอว่าเขากำลังรักเชื่อ คิดเหรอว่าเกศนิปป์ส่องแม่ที่พิงเข้าไป
กติกา	(อึ้ง) ลองก่อนเตอะ ให้โอกาสเข้าอีกครั้ง ตอนนี้เข้าอาจจะไม่เป็นอย่างเมื่อก่อนก็ได้ เคลิกา ทำตามที่ฉันบอกเตะหนะ ขอร้อง
เคลิกา	เธอกำลังทำให้ฉันเสียเวลาแล้วก็เสียงานรู้ไหม
กติกา	ถ้าเชื่อไม่ทำฉันจะทำเอง ฉันจะเอาเข้าอกมาเอง
เคลิกา	อยากให้เขาร้ายก็เอาสิ ทำอย่างที่เธอต้องการเลย พาเข้าอกมาเลย ลองดูสิ ถ้าเชื่อทำรบรองว่าเชื่อจะไม่ได้เห็นหน้าลูกเชื่ออีกเลย เชื่อจะส่งเชอกลับไปที่คุกนั่น อย่างทำอะไรก็เชิญ (ออกไป)
กติกา	คิดอยู่สักครู่ แล้วเดินไปที่คอมพิวเตอร์ พยายามหาข้อมูลบางอย่าง ภาพบนจอปรากฏขึ้นเห็นความพยายามของกติกาที่จะเข้าระบบอยู่หลายครั้ง แต่เข้าไม่ได้
กติกาถอนใจ	(ไฟดับ)

จาก 5	เวลาต่อมา ห้องทดลองเอลิกา ไฟเบิดเห็นอิสระกำลังพยายามเข้าสู่ระบบอยู่ที่หน้าจอมอนิเตอร์ กติกาอยู่ใกล้ ๆ
กติกา	ทำอย่างไรดี ระบบถูกบล็อกห้ามด ฉันทำอะไรไม่ได้
อิสระ	สังเกตความเคลื่อนไหวในนี้ทุกฝีก้าว คุณต้องรายงานผู้ดูแลที่เอลิกาทำ โดยเฉพาะกับเกศินี (เขาเครื่องติดต่อส่งให้กติกา) กดปุ่มนี้ทุกครั้งที่คุณต้องการลบ (หยิบกล้องวิดีโອ์ขานัดจิวอกรมา) ผู้จะติดต่อไปกรณีพวgn์ไว้รับ ๆ แล้วผู้จะเห็นทุกอย่าง (เดินติดกับล้องตามจุดต่าง ๆ)
กติกา	แน่ใจนะว่าเอลิกาจะจับไม่ได้
อิสระ	รับรองครับ ระบบพวgn์ได้รับการออกแบบให้หลีกสัญญาณดักจับอัตโนมัติ (มาลึงตัวของเกศินี) เขายกอ้อมมาจากตู้นั้นได้ใหม่ครับ
กติกา	ไม่ได้ ถ้าพาเขากอ้อมเขาจะตาม แล้วถ้าเอลิการู้เข้าจะส่งฉันกลับไปในคุก
อิสระ	ไม่ต้องห่วงหรอกครับ เขามีสายและเอลิกาจะไม่รู้ พาเขากอ้อมเดอะครับ
กติกา	ไม่ได้ เอลิกาบอกว่าเข้าจะตาม เพราะขาดอากาศ เกศินีหายใจเองไม่ได้เพราอยู่ในนั้นนานนาน แล้วผ่านห้องเขา กับรับสภาพกับอากาศข้างนอกนี้ไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ ผู้ใดไม่น่าจะมีผลอะไรขนาดนั้น
กติกา	อย่างไรก็ตามเราเสียงไม่ได้
อิสระ	ถ้าปล่อยไว้แบบนี้เมื่อไรเขาก็ได้รู้ว่าคุณเป็นแม่ เมื่อไรที่เขากับคุณจะได้อยู่ด้วยกันจริง ๆ
กติกา	รอ ก่อน เตือน ขอให้ฉันแน่ใจ ก่อน
อิสระ	คุณอยากจะลองใหม่ ผู้จะช่วย
กติกา	(พยักหน้า) จะเริ่มต้นอย่างไร จะพูดอะไร กับเข้าดีล่ะ
อิสระ	ใจเย็น ๆ อย่ากังวล ทุกอย่างจะเป็นไปเองตามธรรมชาติ ค่อย ๆ สร้างความสัมพันธ์กับเกศินีก่อน ส่วนผู้จะเตรียมทีมไว้ พร้อมเมื่อไรเราจะมาพาเกศินีหนีออกไป

กติกา	หนีเหรอ ไม่ ฉันกับเกศินี่จะไม่ไปไหน ทำไมเป็นแบบนี้ล่ะ ตอนแรกบอกว่าแค่ให้สืบเรื่องโครงการนั้น ทำไมกล้ายเป็นหนี้
อิสระ	เป็นอีกทางที่ช่วยให้คุณได้อยู่กับลูกคุณเร็วขึ้น
กติกา	ไม่หรอก ข้างนอกอันตรายกว่า อยู่ที่นี่ฉันได้อยู่กับลูกแน่นอน
อิสระ	อย่างนี้ไม่เรียกว่าอยู่ห้องครัว แบบนี้เรียกว่าเฝ้ามอง ชีวิตข้างนอกคือสิ่งที่พากดูต้องการ ออกไปเล่นละครับ
กติกา	อยู่กับพากผอมรับรองไม่มีใครทำอันตรายได้ รอให้ชนะในสภานไม่ได้เหรอ
แบบให้พากເຮືອເປັນກວ່າມຍິນກວ່າມຍິນກວ່າມໄດ້ກ່ອນແລ້ວຄ່ອຍອອກໄປ	แบบให้พากເຮືອເປັນກວ່າມຍິນກວ່າມຍິນກວ່າມໄດ້ກ່ອນແລ້ວຄ່ອຍອອກໄປ
อิสระ	เมื่อไรลະครับ เมื่อไรวันนั้นจะมาถึง ห้าปี สิบปี หรือว่าຍີ່ສີບປີ การເປັນກວ່າມສູງຈຳນາຈທາງການເນື້ອງໄມ້ໃຊ້ເຮືອຈ່າຍ ๆ ນະຄວັບ
กติกา	ແຕ່ຄ້າສພາໄມ່ເຫັນດ້ວຍກັບຄຸນພວກເຮົາແຢສີ ฉັນວ່າເສີຍເກີນໄປ
อิสระ	ຜມຄົງທ້ອງການເກີນໄປຮັບ ດຳມີເຂົ້າບ່ອງເຮົາຈະແນ່
กติกา	ทำໄມ້ຕ້ອງເຂົາເຂົາໄປດ້ວຍ
อิสระ	ຜມມາຄິດດູແລ້ວ ລັດຖານອາຈໍໄມ້ມີນໍ້າຫັກພອເທົກບໍໄດ້ເກີນໄປຈົງຈົງ ພ
กติกา	ຂ້າວ ແລ້ວຈະເຂົາລ້ອງພວກນີ້ມາຕິດທຳໄມ້
อิสระ	ກັນໄວ້ກ່ອນຮັບ ເພື່ອໄມ້ໃຫ້ເສີຍເກີນໄປ ອຍ່າງນ້ອຍເຮົາກົມົງກົມົງແຫຼຸກຮົມໃນນີ້ ເຊື່ອຜມເຄົາຮັບ ຄຸນຄ່ອຍ ພ ທຳໃຫ້ເກີນມີສົດ ອູ້ກັບຄຸນ ເຊື່ອຄຸນ ແລ້ວພາເຂາອອກໄປ
กติกາ	(ຄິດ) ຂັນວ່າໄມ້ມີທາງຮອດສາຍຕາເອລິກາໄດ້ ຍັງໄມ້ທັນກ້າວພັນປະຕູກົງຈົບແລ້ວ
ອີຣະ	ດຳເລີດແບບນັ້ນເຈາໄມ້ມີວັນທຳສໍາເລັດຮອກຮັບ ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມหวັງ ແລະນີ້ເປັນທາງເລືອກເດີຍວາໃນຕອນນີ້
ອີຣະ	ອີກຍ່າງຊ່ວງນີ້ກະແສດຕ່ອຕ້ານຮູ້ບາລຽນແຮງມາກ ນໂຍບາຍຂອງກະທຽວທີ່ໃຊ້ຄວາມຮູ່ແຮງສ້າງຄວາມເຈັບແດ້ນໃຫ້ກັບຊາວບ້ານມາກ ພວກທີ່ເສີຍລູກວ່າມກັບພວກຕ່ອຕ້ານກ່ອ່າຫຼຸດຕ່ອສູ້ກັບຮູ້ບາລທຸກວັນ ຮັບຮອງສພາຕ້ອງພົງເສີຍພວກເຮົາແນ່
ກຕິກາ	(ຄິດຕົກຕອງສັກຄູ່) ວອໃຫ້ທຸກອ່າງລົງຕົວກ່ອນ ແລ້ວຄ່ອຍອອກໄປດີກວ່າ
ອີຣະ	ເຂາອາຈານໄກເກີນມີເອົາໃກ້ໄດ້ນະຄວັບ

กติกา	ไม่หัก ฉันร่าເຂົລົກຈະໄມ່ທຳອັນດວຍເກສີນີ
อิสรະ	ແນ່ໃຈເຮັດວຽບ
กติกา	(ພັກໜ້າ)
ເກສີນີ	(ຮ້ອງຂອງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງນີ້)
กติกา	ໄມ່ເປັນໄວຈະ ທ່າງນີ້ເຂົ້າມ່ວ່າມ່ວ່າຍສບາຍ ເຕື່ອງກໍ່ຫຍາຍ
อิสรະ	ອຍ່າງນີ້ເຂົ້າເຮີຍກ່າວຕາຍທັງເປັນ ແບບນີ້ຄຸນຢັງຈະຮອດອີກເຮັດວຽບ
กติกາ	ກົດພາຍາມແລ້ວ ຈັນທຳແລ້ວ ທ່າງນີ້ຈັນກີໄມ່ມ່ວ່າຍໃຫຍາລ່ອມປະສາທເຫາ ໃຫ້ເຂົາໄດ້ ຮູ້ສຶກຕົວບ້າງ ແຕ່ທຳມາກກວ່ານີ້ໄມ່ໄດ້ເຂົລົກຈະສົງສົຍ
ອີສະວະ	ຄຸນອາຍາກຊ່ວຍເຂາຈິງ ພົມປ່າ ອາຍາກອູ້ກັບເຂາຈິງ ພົມປ່າ
ກຕິກາ	ຈັນທຳເຕີມທີ່ແລ້ວ
ອີສະວະ	ຢັ້ງຄົວ ຄຸນຢັງໄມ່ທຳ ຄ້າອາຍາກຊ່ວຍເຂາຄຸນຕ້ອງທຳມາກກວ່ານີ້ (ເປີດຕູ້) ເກສີນີ ເກສີນີ (ດຶງສາຍນໍ້າເກລື້ອ ສາຍອາຫາຮ ສາຍອອກສີເຈນອອກ)
ກຕິກາ	ອີ່ຢ່າ ອີສະວະ
ອີສະວະ	ເກສີນີ ຕິ່ນສີ ຕິ່ນ (ອຸ່ມອອກມາວາງຂ້າງນອກ) ໃຫ້ເຂົາໄດ້ມີສົງລົງຈິງ ພົມປ່າ
ກຕິກາ	ເຂົ້າອູ້ມ່ໄດ້ ລ່າງກາຍເຂົ້າປ່ວບສົກພັບກັບອາກາະຂ້າງນອກຢັງໄມ່ໄດ້
ອີສະວະ	ຕ້ອງໄດ້ສຶກຮັບ ໃຫ້ອາກສເຂາ ເກສີນີ ຕິ່ນ
ເກສີນີ	(ລື່ມຕາ້ນີ້ ສະລື່ມສະລື່ອ)
ອີສະວະ	ເກສີນີ ອາຍາກອອກໄປຂ້າງນອກໄໝ ອາຍາກໄໝ ເກສີນີ ຕິ່ນສີ ພາຍາມເຂົ້າ
ກຕິກາ	ເຂາຫາຍໃຈໄໝອອກ ອີສະວະ ເຂາຫາຍໃຈໄໝອອກ (ວິ່ງໄປໝົບສາຍອອກສີເຈນ)
ອີສະວະ	ຕັ້ງສົດໄວ້ ພາຍາມໜ່ອຍ ເກສີນີ ໄດ້ຍືນໄໝ ພາຍໃຈເຂົ້າລື້ກ ພົມປ່າ ພາຍໃຈ
ກຕິກາ	ອີສະວະ ເຂາກຳລັງຈະຕາຍ ອີສະວະ ເຂາກຳລັງຈະຫຼູກ ອີສະວະ(ໄສສາຍອອກສີເຈນທີ່ຈຸນູກ) ທຳແບບນີ້ເຂົາຈະຕາຍຮູ້ໄໝ
ອີສະວະ	ຜມໄມ່ເຫຼື່ອວ່າເຂາຈະອູ້ມ່ໄດ້ ເປັນໄປໄດ້ອ່າຍ່າງໄວ
ກຕິກາ	ເຮັດວຽບໄປກ່ອນດີກວ່າ
ອີສະວະ	(ອຸ່ມເກສີນີໄປເກົບທີ່ເດີມ) ເກສີນີ ພາຍາມເຂົ້ານະ ເຮັດຕ້ອງທຳໄດ້ (ກັບກຕິກາ) ຜມເຫຼື່ອວ່າຄ້າເຮົາຄ່ອຍ ພົກໃຫ້ເຂາຫາຍໃຈເອງ ພາເຂົາອອກນາປ່ອຍ ພົມປ່າ ລ່າງກາຍເຂົ້າປ່ວບສົກພັບໄດ້ເອງ ທຳອ່າຍ່າງທີ່ຜມບອກນະຄົວ ຄ້າຄຸນອາຍາກຊ່ວຍເຂາຈິງ ພົມປ່າ (ອອກໄປ)

(ไฟดับ)

จาก 6 วันต่อมา ห้องทดลองของดร. เอลิกา เกศินีอนหลับ กติกาวีฟมให้เกศินี เอลิกายืนอุกมาจากทางขวาของเวที ในมือถือถุงดำถุงใหญ่ หยุดมอง

เอลิกา	เก็บตัวอย่างเซลล์ร้าย
กติกา	(หยิบแล้วส่งให้) เอาไปทำอะไรเรื่อยๆ (เอลิกานิ่ง) ถ้าเธออยากให้ฉันช่วยเชอก็ควรอธิบายให้ฉันเข้าใจ ฉันจะได้มีทำให้งานเธอพัง
เอลิกา	แค่ตัวอย่างครามโน้มเขาไปโคลนนิ่ง
กติกา	โคลนนิ่ง
เอลิกา	สำหรับเด็กที่จะเกิดใหม่ ฉันใช้เกศินีเป็นต้นแบบโคลนนิ่ง เหตุผลที่ทำให้เขาอยู่รอดมาถึงทุกวันนี้
กติกา	แล้วเกี่ยวอะไรกับโครงการเกษตรพูนเซล
เอลิกา	เมื่อไรได้
กติกา	ฉันไม่เง่นะ ก่อนที่จะมาอยู่กับเธอฉันได้ยินข่าวโครงการนี้ แต่ไม่เห็นบอกว่าเกี่ยวข้องกับการโคลนนิ่งเกศินี
เอลิกา	ผมกับเขารู้สึกว่าเกศินีเป็นลักษณะที่พากเราไม่มีชีวิตร้าวแรงขึ้นมาใหม่ได้ มนุษย์รุ่นใหม่ ๆ ที่เกิดมาก็จะมีขน มีรูขุมขนซึ่งจะช่วยไม่ให้ร่างกาย สูญเสียความร้อน ป้องกันผิวนองจากอันตรายจากเชื้อโรคและแสงแดด และยังช่วยรักษาสมดุลของ epidermis การหายของแผล
กติกา	ฉันรู้ข้อดีนั้นแล้ว เธอยังไม่ตอบคำถามนะ ทำไม่ต้องปิดเรื่องการโคลนนิ่งเป็นความลับ
เอลิกา	ถ้ามีครรภ์เราโคลนนิ่งได้จากเกศินีจะจะเกิดขึ้น
กติกา	(คิด)
เอลิกา	เกศินีเป็นครรภ์ เป็นเด็กที่เกิดจากความบังเอิญทางพันธุกรรมตามธรรมชาติ เราจะให้ครรภ์ไม่ได้ว่าความบังเอิญที่เป็นประ匕ชน์นี้เกิดขึ้นกับเด็กที่ปฏิสนธิใน ตามธรรมชาติ ถ้าเรื่องนี้รั่วออกไป พากฝ่ายค้านต้องนำมามโนตี พากต่อต้านคงลูกยืดขึ้น เราจึงต้องปิดข่าวเรื่องนี้

กติกา	(เข้าไปใกล้) แปลว่าเรื่องโคลนนิ่งเกศินีมีแต่เชอกับคนของเธอไม่กี่คนที่รู้ถึงนั้นเชอจะมาอ้างว่าเธอโครงการนี้ขึ้นมาบังหน้าเพื่อช่วยชีวิตเกศินีได้อย่างไรในเมื่อไม่มีครรภ์ว่ามีเกศินีอยู่ในโลกนี้
เคลิกา	(อึ้ง)
กติกา	(ได้กลิ่นเหม็นจากถุงที่เคลิกาถืออยู่) กลิ่นอะไร เมื่อคนเนื้อเน่า
เคลิกา	(เคลิกากำถุงแห่น) ถ้าไม่อยากให้ลูกตายเร็วๆอย่าส่งสายให้มาก (กำลังจะไปเปลี่ยนใจหันกลับมาเปิดถุง เทศพของเด็กทารกหลายศพออก)
กติกา	เชอทำอะไรเด็กพวนนี้
เคลิกา	หนูทดลองที่ใช้งานไม่ได้ ถ้าไม่อยากให้ลูกเป็นแบบนี้ก็ลงบ้าไว้แล้วทำตามที่ชั้นสั่ง (นิ่ง) กติกา ห้ามหวีดให้เข้าอีก (ออกไป)
กติกา	(นิ่งอยู่นาน เกศินีร้องชื่น) เกศินี เป็นอะไร เป็นอะไรลูก
เกศินี	(หอบ) มันมาอีกแล้ว มันตามมาอีกแล้ว มาดึงหนูไว้อีกแล้ว
กติกา	ไคร
เกศินี	เข้าไม่ให้หนูไป เข้าจับหนูไว้ หนูเกือบจะถึงแล้ว ปล่อยหนูไม่มีครรภ์จะจะ
กติกา	ไม่มีครรภ์จะจะ ไม่มี
เกศินี	(กอด) แม่ แม่
กติกา	ไม่เป็นอะไรแล้ว แค่หันเท่านั้น นอนนะ (คิด มองไปที่ศพของทารกที่ก่ออยู่บนพื้นแล้วค่อยๆ เอาออกซีเจนออกจากรถมุกเกศินีแล้วเปิดประตูค้างไว้) ลองดูนะดูนะ

(ไฟดับ)

จาก 7 หลายวันต่อมมา ห้องทดลองของเคลิกา เกศินีนั่งอยู่นอกตู้กระจก ห่มผ้าหนา มีสายออกซีเจนอยู่ กติกานั่งฟุบหลับอยู่ข้าง เกศินีรูสึกตัว

เกศินี	แม่ แม่
กติกา	(เข้าไป) อยู่นี่จะ
เกศินี	(งะ) ไคร แม่ล่ะ

กติกา	แม่..แม่หนูไม่อยู่จัง ให้ฉันมาดูหนูแทน ดีใจจังที่หนูรักสีกตัวแล้ว ไม่ต้องกลัวฉันไม่ทำอันตรายหนูหรอก แม่หนูให้ฉันมาดูหนูแทน (ยืนมือไปใกล้) มา
เกศินี	(ผงะ กติกาลดมีอลง เกศินีตั้งสติอยู่นาน) เมื่อไรแม่จะกลับ
กติกา	เดียวก็มาจัง ติดประชุม อยากเดินใหม่
เกศินี	หน่วยจัง (จะแกะสายออกซิเจนออก)
กติกา	อย่า เดียวหนูหายใจไม่ออก
เกศินี	รำคาญ
กติกา	อดทนหน่อย หนูหายใจเองไม่ได้
เกศินี	ได้ ทุกทีหนูก็ไม่ได้ใช้เอ็น
กติกา	ตอนนี้มันไม่เหมือนกัน
เกศินี	(ถอด) เห็นใหม่
กติกา	ฉันว่าใส่ไว้ดีกว่าจะ ตามใจ อยากเดินเล่นใหม่ (เอาผ้าคลุมไว้ล้อมรอบเกศินี เกศินีถอย) ไม่ต้องกลัว คลุมนี่ไว้หนูจะได้ไม่หนาว
เกศินี	(หยิบผ้ามาคลุม ลูกขี้น) มาอยู่นานวิ่ง (ซึ่งกติกา)
กติกา	อ้อ ฉันเหรอ
เกศินี	คุณ ทำไม่คุณ
กติกา	ฉันซื่อ กติกา เรียก กติกา ก็ได้
เกศินี	คุณมาอยู่นานวิ่ง (ไปที่คอมพิวเตอร์) ทำไม่ใช่ไม่ได้ แม่นะแม่
กติกา	อยากใช้เหรอ ฉันทำให้
เกศินี	คราวก่อนแม่กรอทีหนูแอบเข้าไปในไซเบอร์เนตที่แม่ปลื้มคไว้ได้ หนูเลยไม่ได้ใช้อีก
กติกา	ไซเบอร์ไหน
เกศินี	เดียวทำให้ดู อย
กติกา	เป็นอะไรไปลูก
เกศินี	เวียนหัว มันเมด
กติกา	นานีลูกมาตรงนี้ (เอาสายออกซิเจนให้) ไส้นีเถอะ (เกศินีนิ่ง) ดีขึ้นจริง ๆ นะลองสิ
เกศินี	(หยิบออกซิเจนมาใส่สักครู่) หายแล้ว (จะถอดออก)

กติกา	อย่าเพิ่งถอดใส่ไว้ก่อน นั่งนิ่ง ๆ ก่อน (นิ่งไปสักครู่ ต่างฝ่ายต่างมองกัน) อยากรีบพิงนิท่านใหม่ สนุกนั่ง
เกศินี	ไม่รอ กินทานเป็นของเด็ก (ไปที่ประตู หาทางเบิด)
กติกา	เปิดไม่ออกห้อง แล้วถึงหนูออกไปได้หนูก็ไปไหนไม่ได้ ข้างนอกมีคนของแม่หนูเต็มไปหมด
เกศินี	หนูไม่ได้จะออกไปลักหน่อย แค่เดินเล่น
กติกา	มาพิงนิท่านเรื่องนี้ดีกว่า สนุกนั่ง อยากลองพิงใหม่
เกศินี	(พยักหน้า) ลองดู
กติกา	กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีสาวมีภารยาคู่หนึ่งอาศัยอยู่ข้าง ๆ บ้านของแม่เมด ทั้งคู่รักกันมาก วันหนึ่งภารยาซึ่งกำลังท้องแก่เกิดแพ้ท้องหนักกินอะไรไม่ได้ อยากกินแต่ผักราพูนเซลในสวนของแม่เมด แต่เป็นที่รู้กันว่าไม่มีใครเข้าไปในสวนนั้นและกลับอกมาได้ แต่ด้วยความรักสามัคจึงเออบปืนเข้าไปในสวนนั้น
เกศินี	ทำไม่ถึงกลับอกมาไม่ได้ เข้าไปได้ก็ต้องอกมาได้สิ
กติกา	พิงต่อ ก่อน เมื่อสาวมีปืนเข้าไปเก็บผักราพูนเซลได้แล้วกำลังจะปืนกลับอกมา ^๑ แม่เมดก็ประท้วง
เกศินี	สามีขอร้องให้แม่เมดไว้ชีวิตตนเพื่อจะได้อ懊กราพูนเซลไปให้ภารยาต้นกิน แม่เมดจึงยอมให้สาวมีเอกสารก้าไปให้ภารยา กินทุกวันจนกระทั่งนางคลอดลูกอกอกมา
กติกา	ทำไม่แม่เมดยอมให้ล่ะ
เกศินี	เพราะแม่เมดอย่างได้ลูกของสาวมีภารยานั่นมาเป็นลูกของตัวเอง
เกศินี	ทำไม่แม่เมดถึงอย่างได้ลูกของสองคนนี้ล่ะ ทำไม่ไม่มีเอง
กติกา	(คิด) เพราะแม่เมดไม่รู้จักความรักจึงมีลูกไม่ได้ ลูกเกิดจากความรักของคนสองคนซึ่งพร้อมจะมอบความรักให้กับลูกของเข้าฉะ เมื่อแม่เมดไม่มีลูกพ่ออยู่นานไปก็เริ่มเหงาเลยอย่างมีเครือญาติด้วย พิงต่อนะ แม่เมดตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่าราพูนเซลตามชื่อของผักในสวน ลูกสาวของสองสาวมี ภารยาเป็นเด็กที่มีผิวพรรณผ่องใส มีเส้นผมที่สวยงาม และยังมีเสียงที่ไพเราะด้วย
เกศินี	ทำไม่เขายอมล่ะ ในนบอกว่าเขารักลูก ถ้ารักแล้วยกให้ทำไม่ หนูไม่เข้าใจ
กติกา	ก็สาวมีได้รับปากกับแม่เมด เอาไว้แล้ว เป็นคนต้องรักษาคำพูด

เกศินี	หนูไม่ชอบสองคนนี้เลย
กติกา	ทำไม่ล่ะจะ
เกศินี	ไม่รู้สิ ถ้าเป็นหนู หนูจะไม่ทำอย่างนี้
กติกา	แล้วหนูจะทำอย่างไร
เกศินี	หนูจะไปหาผักที่อื่นกิน หรือแม่ก็โกรกแม่ด่าว่าจะยกให้แล้วก็หนีไป
กติกา	การโกรกเป็นสิ่งไม่มี
เกศินี	แต่ก็ต้องกว่าต้องยกของขึ้นมาให้คนอื่น
กติกา	(นิ่ง) ลูกไม่ใช่สิ่งของ และการยกลูกของตัวเองให้คนอื่นไม่ง่ายเหมือนให้ของ ห้องน้ำ หนูไม่เข้าใจหรอกว่าในความเป็นจริงนั้นบางครั้งสถานการณ์บังคับ ให้เราต้องทำในสิ่งที่เราไม่อยากทำ ไม่ใช่สองคนนั้นจะไม่รักลูก แต่ถ้าเข้าไม่ยกให้เขาก็ต้องตาย แล้วก็จะไม่ได้พบกับลูกอีก
เกศินี	แต่ทำแบบนี้ก็ไม่ได้พบลูกอยู่ดี
กติกา	ได้สิ บางวันเข้าสองคนก็แอบมาดูลูกเข้า แอบดูอยู่ห่าง ๆ
เกศินี	หนูไม่ชอบนิทานเรื่องนี้
กติกา	ทำไม่ล่ะจะ
เกศินี	หนูไม่ชอบที่สองคนนี้ทิ้งลูก
กติกา	ทั้งที่เขามีอยากทำจังแนรอ
เกศินี	ไม่รู้สิ มีเรื่องอื่นไหม
กติกา	หนูยังฟังไม่จบเลย จะฟังต่อไหม
เกศินี	ไม่ดีกว่า
กติกา	หนูไม่อยากรู้เรื่องของราพุนเซลหรอ ไม่อยากรู้หรือว่าเขารู้อย่างไร
เกศินี	เข้าเป็นอย่างไร
กติกา	ก็ฟังต่อสิ จากนั้นแม่เมดก็เอาราพุนเซลไปแข็งไว้บนหอคอยที่ไม่มีประตู มีเพียงหน้าต่างบานเดียว ถ้าจะขึ้นไปต้องตะโกนว่า ราพุนเซลปล่อยผลลงมาให้แม่หน่อย
	ราพุนเซลก็จะทิ้งนมที่ยาวเป็นเกลียวลงมาให้แม่ป่นขึ้นไป
เกศินี	ทำไม่แม่นด้วยเอกสาราพุนเซลไปแข็งด้วย

กติกา	เพราะแม่เมดกลัวว่าราพุนเซลจะไปรักคนอื่นมากกว่าตัวเอง เลยไม่อยากให้ราพุนเซลได้เจอกิจกรรมใดๆ กับคนตลอดไป
เกศินี	แล้วสามีภรรยาคนนั้นจะไม่คิดจะช่วยลูกบ้างหรือ
กติกา	คิดสิ คิดตลอดเวลา แต่ว่าแม่เมดมีเหตุการณ์ทำให้สองคนนั้นช่วยไม่ได้
เกศินี	แล้วเวลาแม่เมดจับผิดราพุนเซลแล้วปืนขึ้นไปราพุนเซลไม่เจ็บหรือ ทำไม่ราพุนเซลถึงต้องยอมด้วย เป็นหนูจะกระโดดหนีออกมาก
กติกา	(หัวเราะ) นั่นสินะ แม่เมดจะมาทุกวันแล้วก็กลับไป ราพุนเซลชอบยืนร้องเพลงที่หน้าต่าง เสียงของนางไฟเรามากจนทำให้เจ้าชายต่างเมืองที่ผ่านมาได้ยินและตามมา จนพบและหลงรักราพุนเซลทันที
เกศินี	เจ้าชายมาช่วยราพุนเซลหรือ
กติกา	จะ เจ้าชายเสียงแม่เมดให้ราพุนเซลปล่อยผอมลงมาแล้วขึ้นไป

เสียงสัญญาณกับไฟเตือนว่ามีคนมา	
กติกา	ถึงเวลาที่หนูต้องเข้านอนแล้ว
เกศินี	ทำไม
กติกา	เพราะว่าหนูต้องนอน (จะจับแต่เกศินีไม่ยอมให้ถูกตัว ถึงพยายามต้อนให้เกศินีไปที่ตู้กระจก)
เกศินี	แต่หนูอยากฟังต่อ เจ้าชายช่วยราพุนเซลได้ไหม
กติกา	พรุ่งนี้จะเล่าให้ฟังต่อ วันนี้เป็นตอนก่อนนะ เดียวแม่กลับมาจะโดนดูไปสิ อย่าดื้อ แม่กำลังมาแล้ว คนดี นะ ไปเถอะ
เกศินี	ก็ได้ (เดินเข้าไปในตู้กระจก)

กติกากำลังจะฉีดยาให้	
เกศินี	ไม่เอา ไม่ฉีดได้ไหม นะ
กติกา	(คิด) แต่หนูต้องแก้ลังหัดบ่นะ ถ้าแม่หนูมาหนูต้องไม่ลืมตาเลยนะ
เกศินี	ได้ หนูสัญญา
กติกา	หลับตา เว้า

ເອລີກາເຂົ້າມາທາງປະຕູກລາງ ກົດກາທັນໄປສົບຕາແລ້ວຍື່ມ

(ໄຟດັບ)

ຈາກ 8 ຈອກາພເຫດຖາຣັນຂອງຜູ້ປະທັງກລຸ່ມໃໝ່

ຜູ້ປະກາສີ່າວ (ເສີຍງ)

ຂອນນີ້ສຳຄັນການໂກຮາວຕ່ອດຕ້ານກູ່ມາຍກາຈຳກັດກາເກີດແລກການທຳມາຂອງ
ກະທຽວພິທັກໜີໄດ້ຈຸນແຮງຂຶ້ນເຮືອຍ ຈາກການປະທະກັນທຳໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້
ແລກລຸ່ມຜູ້ຕ່ອດຕ້ານເສີຍຊີວິຕກວ່າຮ້ອຍນາຍແລະບາດເຈັບນັບສີບແລ້ວ ແຕ່ທີ່ທ່າງອີງ
ຮູ້ບາລົກຍັງຄົງໄມ່ເປີ່ຍັນແປ່ງ ຈາກປະກາສສຳນັກນາຍກາ ອັບປັດລ່າສຸດ
ແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າຮູ້ບາລຈະໄມ່ລົ້ມເລີກງູ່ມາຍແລະຍື່ນຍັນໃໝ່ກະທຽວ
ພິທັກໜີມຸ່ນຫຼີຍົດຕ່ອໄປ ແລະໄດ້ຢືນຄຳຂາດຕ່ອກລຸ່ມຜູ້ຕ່ອດຕ້ານວ່າຈະໃຊ້ກຳລັງ
ເຂົ້າປາບປາມຈົນຄົງທີ່ສຸດ ບາກໄນ່ເຂົ້າມອບຕົວໃນເຈືດວັນ

ຈາກ 9 ສາມວັນຕ່ອມາ ມີຫຼັກສິດທິພາບ

ສາມວັນຕ່ອມາ ມີຫຼັກສິດທິພາບ ເກີນີ້ອອກມາອູ້ນອກຕູ້ກະຈົກ
ຮັດພມຄົງສີ່າວ ມີຜ້າຫ່ອນພັນຮອບຕົວ ມີໝາມໄສ່ອາຫາດອູ້ໃນມືອ
ກົດກາອູ້ໜ້າງ ຈະ

ກົດກາ	ດີໃຈຈັກທີ່ຫຼັກນີ້ໄດ້ເອັນ
ເກີນີ້	ເລ່າອື້ນ ທຳໄໝແມ່ມດົງຈັບໄດ້ນະ
ກົດກາ	ຈະພັງກີ່ອບ ໄຫນບອກໄມ່ໜອບ
ເກີນີ້	ເລ່າອື້ນ ທຳໄໝແມ່ມດົງຈັບໄດ້
ກົດກາ	ເພວະວາພຸນເໜລເພລອໄປຖານແມ່ມດວກວ່າທຳໄໝເວລາທີ່ດີ່ງເຈົ້າໝາຍຂຶ້ນມາດົງ ໜັກກວ່າດີ່ງແມ່ມດົງຂຶ້ນມາ
ເກີນີ້	ໄໝຈົງ ໂດຍ ດາມເຂົ້າໄປໄດ້ອ່າງໄວ ໄນຮູ້ຈັກຄິດ ຜູ້ໝາຍກົດຕ້ອງໜັກກວ່າຜູ້ໜົງອູ່ແລ້ວ
ກົດກາ	ເພວະວາພຸນເໜລໄວ້ເຕີຍສາ ເຂົ້າໄໝຮູ້ວ່າກຳລັງສໍາງກັນໃຫ້ກັບຕົວເອງ
ເກີນີ້	ສອງຄົນເລີຍຕ້ອງແຍກຈາກກັນ

กติกา	ไม่หรอ กแม้ว่าเจ้าชายจะatabอด แต่ก็ได้พบกับราพุนเซลอีกรั้งและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
เกศินี	เจอกันได้อย่างไร
กติกา	เดินตามเสียงเพลงของราพุนเซลจนได้พบกัน
เกศินี	(หัวเราะ) ราพุนเซลคงเป็นคนเสียงดังนะ ร้องที่ได้ยินไปทั่ว หน่วยานนิทานเรื่องนี้ตกดี
กติกา	แปลว่าหนูชอบเรื่องนี้แล้ว
เกศินี	เปล่า
กติกา	แล้วให้เล่าให้ฟังทุกวันทำไม่ ก็ไม่มีอะไรทำ
เกศินี	(นิ่ง) และหายใจอืดอึงเมื่อราพุนเซลรีบั้ง
กติกา	มั้ง ผมัยยนี่คงแข็งแรงเนอะเป็นเชือกได้ด้วย แฉมเสียงดังอีกร้องเพลงยังไงไกล
เกศินี	เป็นโยชน์ ทำไม่ต้องให้เจ้าชายatabอด เพราะโคนหนามกุหลาบต่ำลະ โดยอย่างอื่นไม่ได้หรือ

เสียงไฟกับสัญญาณประตุตัง อิสระปราภูตัวขึ้น กติกาวีปไปเปิดประตุ อิสระเข้ามาเห็นเกศินี

อิสระ	(ยื้มกับกติกา) ในที่สุดคุณก็ทำได้
กติกา	(ยื้ม) เพราะคุณนั่นล่ะ ทำให้ฉันกล้า มากนี่ มาหาเกศินีเร็ว (กับเกศินี) มารู้จักเพื่อนของฉันสิจัง เข้าซื่ออิสระ
เกศินี	(หลบ)
กติกา	ไม่ต้องกลัว เข้าไม่ทำร้ายหนูหรอ กอโกมาเต็อะ
เกศินี	(นิ่งอยู่นานก่อนตัดสินใจออกมายิ้ม)
อิสระ	เป็นไง
กติกา	เรากำลังเล่านิทานกันอยู่ พังด้วยกันไหม
อิสระ	(พยักหน้า)
เกศินี	หนูไปนอนดีกว่า
กติกา	ยังไม่ถึงเวลาลูก เดียวค่อยไปก็ได้

เกศินี	(เดินไปเดินมาไกลจากอิสระ)
กติกา	มานั่งนี่ไม่อยากพิงนิทานแล้วเหรอ
เกศินี	(ค่อยๆ เดินมานั่งข้างๆ กติกา)
กติกา	ถึงไหนแล้วนะ
เกศินี	ทำไม่เจ้าชายถึงต้องتابอด
กติกา	นั่นลิ อิสระทำไม่เจ้าชายของราพุนเซลถึงต้องتابอด
อิสระ	เพราะชีวิตของเรามักมีอุปสรรคเสมอ แต่ถ้าเราไม่กลัวและต่อสู้กับอุปสรรคนั้นอย่างกล้าหาญ ความสำเร็จจะมาถึงเรา เมื่อนเจ้าชายที่แม้จะatabอด แต่ก็ไม่ยอมท้อที่จะตามหาราพุนเซล จนในที่สุดก็ได้พบกันและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
เกศินี	ถ้าเราไม่กลัวกับอุปสรรคและต่อสู้ สุดท้ายเราจะได้อย่างที่เราฝันเหรอ
อิสระ	ฉันเชื่อแบบนั้นนะ (ยิ้ม)
เกศินี	(ยิ้ม) คุณมาจากข้างนอกเหรอ (อิสระพยักหน้า) เป็นยังไง มีที่กว้างๆ ใหม่แล้วคนเหงาได้ไหม
อิสระ	กว้าง แต่เหงาไม่ได้ เวลาจะไปไหนเราใช้รถ รถจะพาเราไปทุกที่
เกศินี	(กับกติกา) เราไปข้างนอกกันใหม่
กติกา	หน่อยากไปเหรอ
เกศินี	อย่างสิ แต่ต้องไม่ให้เมรูนนะ ไม่งั้นหนูโคนทำโทษแย่
กติกา	แล้วแม..ฉันจะพาหนูไปสักวันหนึ่ง แมสัญญา (เกศินีหันมามองกติกาพูดเสียงดังขึ้น) ฉันสัญญา (ถอนใจ)
เกศินี	ไปวันนี้เลยไม่ได้เหรอ หนูอยากออกไปมาก หนูขอไม่ให้แล้ว ไปกันเถอะนะ
กติกา	ใจเย็นๆ ให้หนูแข็งแรงก่อนแล้วเราจะไปกันนะ
อิสระ	ใช่ ถ้าหนูออกไปตอนนี้หนูจะไม่สบาย อาการข้างนอกนี้อยกว่านี้แล้วก็ร้อนกว่านี้หนูทันได้
เกศินี	หนูทันได้แต่ว่าง่ายหนูรับไม่ได้ รออีกหน่อย เราจะพาหนูไป
อิสระ	เราจะชนะอุปสรรคได้ก็ต่อเมื่อเรามีความอดทนรู้ไหม
เกศินี	จริงเหรอ (อิสระพยักหน้า)
กติกา	หนูไปเล่นเนตไซเบอร์ก่อนนะ ฉันมีธุระจะต้องคุยกับอิสระ

อิสระ	เดี่ยวครับ เล่นนี่ดีกว่า (ไปที่กล้องวีดิโອิชื่อนี้ไว้ ปรับปุ่มบางอย่าง ภาพปรากฏเป็นห้องพ้าในเวลากลางคืน มีกลุ่มดาวเคราะห์และดาวฤกษ์ปรากฏขึ้น) 爽ไหเม
เกศินี	(ยื้ม gwāmgong ไม่ละสายตา กระโดดไปมา)
กติกา	อย่าเพิ่งได้ผ่อนมากเลย ค่อยๆ เถอะ
เกศินี	(หลบ)
อิสระ	ดาวตก ไม่ต้องกลัว ไม่ถูกหัก
เกศินี	(ค่อยๆ มอง) 爽จัง (เกศินีสนใจแต่ดวงดาวบนห้องพ้า)
อิสระ	(กระซิบกับกติกา) บอกเข้าไปรีบยังครับ
กติกา	(กระซิบ) ยังจะ (นิ่ง) กลัวเขารับไม่ได้
อิสระ	ผมว่าไม่หักครับ ดูเขารักคุณดีนะ ผมว่ารีบบอกไปเถอะ ยิ่งช้ายิ่งเสียเวลา
กติกา	(พยักหน้า) ไปเอาเทปที่กล้องสิ
อิสระ	(ไปถอดเทปจากกล้อง)
กติกา	คิดว่ามีภาพเด็กหารักที่กติกาเขามาทดลองแล้วว่า เอกไปดูเองแล้วกัน ให้มาก
อิสระ	ครับ เกศินีมา พอดีแล้ว เธียว (ปรับภาพไปกลับมาเป็นปกติ) ผมไปก่อนครับ แล้วเจอกันใหม่นะเกศินี คราวหน้าจะพาไปเจอกันจริง
เกศินี	ของจริงหรือ
อิสระ	爽กว่านี้ แต่ต้องมองผ่านกระจกนะ
เกศินี	(วิงเข้าไปในตู้กระจกตัวเองแล้วมองออกมานะ) แบบนี้หรือ
อิสระ	ใช่
เกศินี	ทำอย่างไรเงื่องจะได้เห็นจริง ๆ
อิสระ	ก็ต้องทำตัวให้แข็งแรง เชือพังกติกา
เกศินี	สักวันหนึ่งจะออกไปเห็นของจริง จะออกไปนอกโดยจะจากเลย
อิสระ	เป็นเด็กดีนะ
เกศินี	จะ
กติกา	มัวแต่ซักซ่า เดี่ยวก็ไม่ได้ไปกันพอดี
อิสระ	ไปนะเกศินี ผมไปก่อนครับ (ออกไป) (เห็นเกศินีมองตามอิสระออกไป) อยากออกไปหรือ
กติกา	

เกศินี	(ยิ้ม)
กติกา	เดี่ยวหนูกลับไปอยู่ที่เดิม ใส่สายพวงนั้น ทำให้เหมือนปกติ ทำได้เหมือน
เกศินี	ได้ แต่ทำไม่หนูต้องอยู่ในนั้นอีก
กติกา	เพราะแม่หนูไม่รู้ว่าตนไม่ได้เทียหู แล้วยังปล่อยให้หนูออกมากวิงเล่นอีก
เกศินี	คุณบอกแม่เม่ได้หรือ
กติกา	(นิ่ง)
เกศินี	ทำไม่แม่ทำกับหนูแบบนี้
กติกา	เพราะแม่กล่าวว่าหนูจะดื้อเหมือนคราวก่อน อยากออกไปข้างนอก
เกศินี	หนูไม่ต้องแล้ว คราวนี้หนูก็ไม่ได้จะหนีออกไป หนูจะให้คุณพาไปคุณบอกแม่ให้หน่อยได้ไหม หนูไม่อยากอยู่ในดูนี้ หนูไม่อยากนอนตลอดเวลา นะ
กติกา	(คิด) อยากออกไปข้างนอกเรียบร้อยแล้ว ถ้าอยากร้องทำตามที่บอก เข้าไปที่แท้คุณก็คือแม่เมด คุณเป็นแม่เมดที่บราฟุนเซลไปชั่ง
กติกา	ไม่ใช่ โถ เกศินี ทำไม่ฉันจะไม่อยากให้หนูอยู่แบบนี้ทุกวัน
เกศินี	คุณเป็นแม่เมด คุณเป็นแม่เมด
กติกา	เกศินีหยุดเด่นได้แล้ว เดี่ยวแม่กลับมาจะไม่ได้ออกมาอีกครั้งเหมือน อย่าลืมล่ะ
เกศินี	หนูไม่โน่เหมือนราฟุนเซลหรอกน่า อย่าลืมพาหนูออกไปข้างนอกนะ
กติกา	จ๊ะ
เกศินี	(ยิ้ม) อิสระ
กติกา	หนูขอบอิสระใช่ไหม
เกศินี	ใช่ คราวหน้าทำผิดหนูให้爽กว่านี้นะ
กติกา	เอกสาร เข้าไปนอนนะ อย่าลืมสัญญาฉะ

ไฟและเสียงสัญญาณดัง เอลิกาเข้ามาเห็น กติกา กำลังจัดผ้มเกศินีให้เข้าที่

เอลิกา	กติกา
กติกา	(สะตุ้ง)
เอลิกา	เป็นอะไร
กติกา	อยู่ ๆ ก็ผลลัมภ์ทำไม่จะไม่ตกลใจล่ะ

เอกลิกา	ฉันบอกแล้วไงไม่ให้ยุ่งกับผมของเกศินี
กติกา	ก็แค่จับเป็นอะไรนักหนา
เอกลิกา	ฉันไม่ชอบให้เธอสัมผัสเขามาก
กติกา	ฉันเป็นแม่เขานะ เธอจะไม่ให้ฉันทำอะไรเลยเหรอ
เอกลิกา	(นิ่ง มองที่เกศินี) ช่วงนี้สังเกตใหม่ว่าเกศินีมีอะไรผิดปกติ
กติกา	เหรอ ฉันไม่รู้สึกนะ คงอยู่ด้วยกันทุกวัน เขาระบุกอะไรล่ะ
เอกลิกา	เธอน่าจะรู้ดีกว่าฉันนะ หลบไป (ไปที่เกศินี)
กติกา	ไปหลบตรงมุมห้อง
เอกลิกา	เป็นอย่างไรบ้างลูก (เกศินีขยาย เอกลิกาชะงัก) อยู่กับแม่อย่างนี้ตลอดไปนะ (นิ่ง ค่อย ๆ เอาเมือกาแฟที่รัดครึ่งศีรษะของเกศินี แล้วใช้มือสาบผมเกศินี แรงขึ้น ๆ)
เกศินี	(ร้อง ลีมตามขึ้นสบตาเอกลิกา)
เอกลิกา	(จับเกศินีออกมากจากตู้ กับกติกา) ฉันบอกให้เธอให้ยาเข้าทุกสามชั่วโมงใช่ไหม
กติกา	ฉันก็ให้ตามที่เธอบอก
เอกลิกา	โกรก (หยิบหลอดยาเป็นสิบหลอดออกมากจากกระเบ้า) นี่อะไร เธอไม่ได้ให้ยาเข้าเลย เธอขัดคำสั่งฉัน
กติกา	ฉันแค่ลีมให้บางครั้งเท่านั้น ฉันไม่ได้อยากขัดคำสั่งเธอนะ
เอกลิกา	โกรกเก่งเหมือนเดิมนนะ เกศินีเดี่ยวนี้กล้าหลอกແเเพเหรอ
เกศินี	ก็หนูไม่อยากอยู่แต่ในนั้น ไม่อยากนอนอยู่ในนั้นทั้งวันทั้งคืน หนูอยากรีชีวิต อยากออกบ้านออกเหมือนอิสระบ้าง
กติกา	เกศินี!
เอกลิกา	อิสระ รู้จักมันได้อย่างไร เกศินี แม่ถ้ามัวรู้จักมันได้อย่างไร (เอามือจิกผมเกศินี)
เกศินี	แม่ หนูเจ็บ หนูเจ็บ
กติกา	เอกลิกา หยุด หยุดทำแบบนี้สักที พอดีอะ
เอกลิกา	เธอใช่ไหมที่พามันเข้ามา เธอใช่ไหม ฉันไม่น่าพลาดเลย
กติกา	เอกลิกา ฉันขอร้องอย่าทำแบบนี้

ເອລິກາ	(ຈີກໜ້ວເກສີນີ້ຜລັກເຂົ້າໄປໃນຕູ້) ເຂົ້າໄປ ຄຣານີ້ຈັນຈະໄມ່ໄຫ້ໂຄຣໄດ້ຊ່ວຍເຂອງເກີກ (ຄວານໜ້າສາຍຈະນັດເກສີນີ້ກັບເກົ້າ ເກສີນີ້ຫຼຸດມີວິວຝອກມາ ເອລິກາຄວ່າມມ ກຮ່າກກລັບ)
ເກສີນີ້	ອຢ່າແມ່ ໜູ້ເຈັບ ແມ່
ກຕິກາ	ເອລິກາ ໜູ້ດ ໜູ້ດທໍາຮ້າຍເຂາ ໜູ້ດ
ເອລິກາ	ອຍາກອກໄປມາກນັກໃໝ່ໄໝມ ອຍາກໄປກັບຄົນອື່ນນັກໃໝ່ໄໝມ (ຈີກໜ້ວໄທກຳລັງກັບພື້ນ)
ກຕິກາ	ເອລິກາ ອຢ່າທໍາຮ້າຍເຂາ ຈັນຂອ້ວງ ອຢ່າທໍາເຂາ
ເອລິກາ	(ຫຍີບຍາອອກມາດີທີ່ຄອເກສີນີ້) ກລຳໜ້າລອກແມ່ດີນັກ
ກຕິກາ	ອຢ່າເອລິກາ ອຢ່າ (ເຂົ້າໄປໜ່ວຍເກສີນີ້ແຕ່ເອລິກາຜລັກເກສີນີ້ໄປອີກທາງ)
ເອລິກາ	ອຢ່າຢຸ່ງກັບເຂາ ເຂາເປັນລູກຈັນ ອຢ່າເຂົ້າມານະ (ຈີກຜມເກສີນີ້ແຮງຂຶ້ນລາກໄປທີ່ຕູ້)
ເກສີນີ້	ໄອຍ ແມ່ ໜູ້ເຈັບ
ກຕິກາ	ປລ່ອຍເຂານະ ປລ່ອຍລູກຈັນນະ
ເກສີນີ້	(ຫັນມາສບຕາກຕິກາ ເວີ່ມໝາດແຮງເພວະຖີ່ຍາແຕ່ພຍາຍາມສູ້)
ເອລິກາ	(ກັບກຕິກາ) ພລິກໄປ
ກຕິກາ	ໄມ່
ເອລິກາ	ບອກໄທຂອກໄປ (ຜລັກກຕິກາ ກຕິກາສູ້ ເກສີນີ້ດິນ) ເກສີນີ້ ເດືອນນີ້ໄມ່ເຂື່ອແມ່ແລ້ວເຫຼວ ບອກໄທຂອ່ານື່ງ ຈະ
ກຕິກາ	ເກສີນີ້ ແມ່ຈະຊ່ວຍໜູ້ເອງ ແມ່ຈະຊ່ວຍ
ເອລິກາ	ອຍາກໜ່ວຍໃໝ່ໄໝມ ອຍາກນັກໃໝ່ໄໝມ (ຫຍີບກວ່າໄກຮອອກມາ) ດູສີວ່າແບບນີ້ແລ້ວຈະເປັນອ່າງໄວ (ຕັດຜມເກສີນີ້ເວື່ອຍ ຈະ) ທອບກັນນັກໃໝ່ໄໝມ
ກຕິກາ	ເອລິກາ ໜູ້ດ ພອເຄອະ
ເອລິກາ	(ຫັນກວ່າໄກໄປທາງກຕິກາ) ອຢ່າເຂົ້າມານະ (ຕັດຜມເກສີນີ້ຕ່ອໄປ)
ກຕິກາ	ເກສີນີ້ ລູກ ລູກແມ່
ເກສີນີ້	(ພຍາຍາມສູ້ ແລ້ວໜູ້ດິນ) ນີ້ມັນອະໄໄ ນີ້ມັນອະໄໄກັນ (ຕັດຜມເກສີນີ້ໄມ່ໜູ້ດ) ໂທ່າຂອງກາຣໂກກແມ່
ກຕິກາ	ເກສີນີ້ ອຢ່າໄປຟັງເຂາ ເຂາໄມ່ໃໝ່ແມ່ໜູ້ ແມ່ເປັນແມ່ໜູ້ ແມ່ເປັນແມ່ໜູ້ຈິງ ຈະ
ເກສີນີ້	(ກັບເອລິກາ) ນີ້ມັນອະໄໄ ແມ່ ເຂາພູດອະໄໄ ຈິງເຫຼວ ແມ່ບອກໜູ້ສີ ບອກໜູ້ ແມ່ເປັນແມ່ໜູ້ຈິງ ຈະ
ກຕິກາ	

เกศินี	หยุด (เอาจริงๆ หั้งสองข้าง ผมที่ถูกตัดหลุดติดมือออกมาเรื่อยๆ) ทำไม่ ทำไม่ทำไม่ทำกับหนูแบบนี้ ผมหนู ผมหนู
กติกา	เอกสาร
เอกสาร	ควรนี้ดูสิว่าจะยังมีคนรักอีกไหม

เอกสารกำลังจะออกไป แต่สะดุดกล้องวีดีโอด้วยโทรศัพต์ไว้
ชั่งหลุดออกจากตู้เกศินีตอนที่สูบกันเมื่อสักครู่ หิบขึ้นดู มองกติกา กติกาหลบตา

กติกา	(เข้าไปหาเกศินี) เกศินี มาหาแม่มาลูก
เกศินี	ไป ไป ไปให้พ้นไป (หมวดสติไป)
กติกา	ลูกแม่ (ไฟดับ)

จาก 10 ห้องข้างเดียว กติกาถูกกล่าวอญในนั้น เอกลิกาเข้ามา

กติกา	เอกสาร เกศินีเป็นอย่างไรบ้าง เขาดีขึ้นใหม่ หรือเธอทำให้เขายหลับตลอดไป เอกสาร บอกฉันหน่ออยลูกเป็นอย่างไร เขารู้ดีฉันบ้างรึเปล่า เขายอมรับฉันใหม่ เอกสาร!
เอกสาร	เข้าสบายนี่ สงบ
กติกา	ปล่อยฉันออกไปเดือนนะ ฉันสัญญาฉันจะทำทุกอย่างตามที่เธอ bog ให้ทำอะไรได้
เอกสาร	ทำงานให้ฉันชิ้นนึง ถ้าสำเร็จฉันจะให้เธอได้อญกับลูก
กติกา	อะไร
เอกสาร	ตามอิสรามาให้ฉัน
กติกา	เธอจะทำอะไรเรา
เอกสาร	ไม่ใช่เรื่องของเธอ ทำเท่าที่ฉันบอก
กติกา	แค่ให้เขามาเท่านั้นเหรอ
เอกสาร	ทำให้เขารู้ด้วยว่าเธอจะพาเกศินีหนีไป

กติกา	(คิดอยู่นาน)
เอลิกา	ว่า ไง อยากอยู่ที่นี่หรือกลับไปอยู่กับลูก
กติกา	เอลิกา อย่าบังคับฉันมากนักเลย ให้ฉันทำอย่างอื่นได้ไหม อย่าให้ฉันทำงานนี้เลย
เอลิกา	จะทำหรือจะอยู่ที่นี่
กติกา	(คิดอยู่นาน เอลิกาจะไป) แต่ต้องสัญญานะว่าจะไม่ทำร้ายใคร
เอลิกา	ฉันไม่ทำอะไรใครหรอก บ้านเมืองมีภูมายานะ อิสรภาพเข้าไม่ได้ทำผิดอะไรฉันไม่มีสิทธิ์ไปทำอะไรเขาอยู่แล้ว
กติกา	แล้วจะให้เขามาทำไม่ล่ะ
เอลิกา	ฉันมีเรื่องจะต่อรองกับเขานะอย
กติกา	ไปเจอกันที่อื่นก็ได้ ทำไม่ต้องให้ฉันล่อเขามาด้วย
เอลิกา	เข้าเคยเจอเกศินีแล้ว แล้วเธอ ก็ดันไปปอกเขามหดว่าฉันกำลังทำอะไรอยู่ คิดเหรอว่าอิสรจะไม่เอาเรื่องนี้ไปปอกคนอื่น เธอยากให้ลูกเชอตายหรือ
กติกา	แต่อิสรเข้าคิดจะช่วยเกศินี เข้าไม่ทำร้ายหรอก
เอลิกา	เธอไม่รู้จักนักการเมืองอะแล้ว ไม่มีใครทำเพื่อใจจริง ๆ หรอก เข้าคิดแต่จะใช้เชอกับเกศินีให้เป็นประโยชน์
กติกา	แล้วเธอจะทำอะไรกับเขา
เอลิกา	ฉันก็จะใช้รีช่องฉันต่อรองกับเข้า เธอทำหน้าที่เชอแล้วกัน เพื่อลูกเชอ ไง
กติกา	(คิด) ได้ แต่เอลิกา อย่าทำร้ายเกศินีแบบนั้นอีกนะ
เอลิกา	(นิ่ง) ได้

(ไฟดับ)

จาก 11 เวลาผ่านไป ห้องทดลองของเอลิกา อิสรอยู่กับกติกา
เกศินีซึ่งไม่มีผมเหลืออยู่แล้วหลับอยู่ในตู้

กติกา	เอลิกาเริ่มสงสัยแล้ว เปลี่ยนแผนดีไหม
อิสระ	ถ่วงเวลาไว้อีกสองสามวันได้ไหมครับ ได้ข่าวมาว่าพวกต่อต้านจะปฏิวัติ
กติกา	ตายจริง

อิสระ	รู้สึกแบบแข็งมากไม่ยอมลงให้เลย พวกรู้สึกจะเริ่มจากยึดสถานที่สำคัญ เช่น โรงผลิตออกซิเจน โรงพยาบาล ช่วงที่พวกรู้สึกไม่ยอมจะพากันมาช่วยเกศินี เมื่อไร
กติกา	
อิสระ	วันพุธที่ 17
กติกา	ไม่รู้ว่าวันนี้นักเคลิกาจะอยู่รีบล่า
อิสระ	ไม่ต้องห่วงครับ วันที่พวกรู้สึกไม่ยอมลงมือจะมีประชุมสภาอย่างไรเคลิกาไม่มีทางอยู่ที่นี่ได้
กติกา	แล้วฉันต้องทำอย่างไรบ้าง
อิสระ	เตรียมตัวให้พร้อม เตรียมเกศินีให้พร้อมกับการเดินทาง
กติกา	อิสระ (นิง) ไม่มีอะไรมี
อิสระ	ไม่ต้องห่วงครับ ไม่มีทางพลาดแน่นอน
กติกา	ถ้าพลาดคราวนี้คงได้มีอุปภัตติเกศินีแน่ เคลิกาเข้าตาวยเลย
อิสระ	ไวใจผมเดอกครับ
กติกา	ไม่รู้เกศินีจะยอมรีบล่า
อิสระ	ทำไม่จะไม่ล่าครับ เขารู้มากของมาจะตาย อย่าบอกเขาสิครับว่าเราจะหนีทำเหมือนว่ากำลังจะพาเขาออกไปเที่ยว
กติกา	เขาก็จะเปลี่ยนใจก็ได้ ยังไงถ้าจะเปลี่ยนใจก็ได้นะ
อิสระ	(หยิบกระดาษกับปากกาอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นเขียน) ผมจดเวลา กับรายละเอียดให้คุณนะครับ ทำตามนี้แล้วกัน ผมจะหาทางติดต่อคุณเอง ถ้าไม่มีอะไรมีเปลี่ยนแปลงเจอกันวันพุธนี้ ผมจะมาหลังจากไฟดับหนึ่งชั่วโมง (จะขยับไปที่เกศินี) รีบไปเดอกะ วันนี้เคลิกาคงกลับมาเร็ว (จะไปเปลี่ยนเทปที่กล้อง)
กติกา	อย่าเพิ่งเลย ไปก่อน เดี๋ยวฉันเปลี่ยนให้เอง
อิสระ	(ส่งเทปใหม่ให้) ครับ (จะไป)
กติกา	อิสระ...ขอบใจนะ
อิสระ	(ยิ้ม) ครับ (ออกไป)

**ເອລີກາ ອອກມາຈາກເຖິທາງຂວາ ໜີຍົບກລ້ອງຂອງອີສະຮະທີ່ຕັ້ງເອງເຄົາມາຕິດໄກ້ແລ້ວ ພາກຕິກາອອກໄປ
ເກີດນີ້ຂັ້ນຕົວ ແນວ່າມີສົດແຕ່ຖຸກມັດແລະພູດໄມ້ເດື່ອ**

(ໄຟດັບ)

ຈາກ 12 ວັນພຸດ ມີຫຼັກສົດທຳລອດເອລີກາ ເກີດນີ້ຂັ້ນໃນຕູ້ກະຈາເໜືອນເດີມ ສຶນຕາ
ແຕ່ຂັ້ນໄມ້ເດີ ກົດການັ້ນນີ້ ເສີຍັງໄຟແລະສັງຄູານັ້ນ ກົດກາເປີດປະຕູ
ອີສະຮະເຂົ້າມາ

ອີສະຮະ	ທຸກຄົນພວ່ອມແລ້ວ ໄປຕອນນີ້ເລີຍຄົນໄໝ່ພລຸກພລ່ານ (ກົດການິ່ງ) ໄປເຈົ້າຮັບ ເກີດນີ້ລະ ທຳໄມ້ໄໝ່ພາເຊາອອກມາຮັບ (ໄປໜາເກີດນີ້ ເປີດຕັ້ງ) ເກີດນີ້ (ມອງທີ່ສີຮະ ເກີດນີ້ພຍາຍາມຈະພູດແຕ່ພູດໄມ້ເດື່ອ) ທຳໄມ້ເປັນແບບນີ້
ເກີດນີ້	(ພຍາຍາມຈະພູດ)
ອີສະຮະ	ໄປເຈົ້າ ໄປເຫັນກັນ (ພາເກີດນີ້ອອກມາ)
ກົດກາ	ຂອໂທ່ນະອີສະຮະ ອຢ່າໂກຮັບຜົນເລີຍນະ ຈັນໄມ້ເດີຕັ້ງໃຈໃຫ້ເປັນແບບນີ້
ອີສະຮະ	ທຳອະໄວຮັບ (ມອງໄປຮົບ ຈາກເສີຍັງໄຟທ່າທ່າຮັດດັ່ງສັນນິ້ນ)
ກົດກາ	ໜີໄປ ເຈົ້າ

ອີສະຮະວິ່ງໄປຈະເປີດປະຕູແຕ່ເປີດໄໝ່ອອກ ເອລີກາປ່າກວູດຕັ້ງຂຶ້ນຈາກດ້ານຂ້າງເວີ່ງ

ເອລີກາ	ເປັນໄຟອີສະຮະ
ອີສະຮະ	(ຕັ້ງສົດ) ດຣ. ຍຄມເຄອະຄຮັບ ວິສູປາລະຫຸດນີ້ໄປໝ່າຍອດຫວຽກ
ເອລີກາ	ໄດ້ຮັບຜົນແນ່ງທີ່ໄໝ່ຮອດ
ອີສະຮະ	ຜມຈະເປີດໂປ່ງເບື້ອງຫລັກຄຸນ
	ຜມຈະທຳໃຫ້ທຸກຄົນໃນປະເທດນີ້ຮູ້ວ່າການເກີດຕາມນອຽມຫາຕິມີໂອກາສທີ່ຈະມີສິ່ງທີ່ ວິທຍາສາສຕ່ວິ່ງໄມ້ເດີ ແລ້ວຜມກົມ໌ຫລັກຮູ້ານດ້ວຍວ່າຄຸນໃໝ່ທາງເປັນໜຸ່ຫຼດລອງ
ເອລີກາ	ຈະໄປປະຕູຮັດມີໂຄ ພວກຕ້ອຕ້ານເຫຼືອ ປັນເນື້ອງຄູກກ່າຕາຍໜົດແລ້ວ ຂອບໃຈນະທີ່ໃໝ່ຂໍອມູນກັບເວົາ

อิสรامองไปที่กติกา กติกาหลบตา

เอกลิกา	(หยิบเทปของอิสรามอกมา) ครกันแน่ที่มีหลักฐาน คิดว่าตัวเองแฉล่สิ ติดกล้องดักภาพในนี้ แต่กล้ายเป็นติดกับดักตัวเอง
อิสระ	(อึ้ง) ผมจะพาเขากอกไป ผมไม่ยอมให้คุณกักขังใครอีก
เอกลิกา	เชอไม่มีโอกาสแล้วล่ะ ยังจะหวังอะไรอีกในเมื่อตอนนี้เรอกลายเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดกับพวกรต่อต้านแล้ว อย่าเดียง บทสนทนารือกับกติกาแสดงชัดมากว่า เขายังเป็นใจกับพวกรั้น
อิสระ	ผมจะสู้ดี
เอกลิกา	อย่าเลย เสียเวลาเปล่า ๆ ม Kob ตัวເກອະ
อิสระ	(ไปที่เกศินี)
เอกลิกา	(หยิบปืนขึ้นมา) อย่านะ ถ้าເຮືອແຕະຕ້ອງເກີນີ້ຈັນຈະຍິງ
อิสระ	ຄຸນຍິງຜມໄມ້ໄດ້ ຕອນນີ້ຜມຍັງໄມ້ໄດ້ເປັນຜູ້ຕ້ອງໜາ ຄຸນກີ່ໄມ້ມີສີທີ່
เอกลิกา	(ยิงอิสระที่แขน) ເຮືອພູດຖຸກ ແຕ່... คิดว่าຈັນໄມ້ຮູ້ເຫວົ່າກຳນົດເຮືອເປັນຍ່າງໄຣ (ນິ່ງ) ຖຸກຕ້ອງ ດັນທີ່ເຮືອແສນວາງໃຈເຂົບອກຈັນໜົດແລ້ວ
อิสระ	(มองที่กติกา) กติกา (กติกาหลบหน้า)
เอกลิกา	ครາວນີ້ຈັນສ່າເຮືອໄດ້ຍ່າງຖຸກຕ້ອງຕາມກວ່າມຍິງແລ້ວນະ ພວກໜັນສອງ
กติกา	อย่าเอกลิกา อย่า

อิสระวิงไปหลบตามที่ต่าง ๆ เอกลิกายิงไม่ยั่ง

กติกา	เอกลิกา อย่า เดียวโน้นເກີນີ້ ဟຸດ ဟຸດ
ເກີນີ້	(พยายามรวบรวมแรงเปล่งเสียงออกมานะ) ແມ່ ພອແລ້ວ ພອແລ້ວ

กติกาพยายามเปิดล็อกประตูจากคอมพิวเตอร์ เอกลิกาหຸດຍິງ

กติกา	หนีไป อิสระ หนีไป (วิงไปหาເກີນີ້) ไปເຈົ້າທີ່ປະຕູ
อิสระ	ผมจะพาເກີນີ້ไปด້ວຍ
เอกลิกา	เอกลิกาไปจับแขนຂອງເກີນີ້
เอกลิกา	ນ່າເກລື້ອດຍ່າງນີ້ແລ້ວຢ່າຍອຍກໄດ້ອູ້ອຶກເຫວົ່າ ຍັງຈະເຄາໄປດ້ວຍອຶກຈັນເຫວົ່າ

เกศินี	อย หนูเจ๊บ
อิสระ	ทำแบบนี้ทำไม คุณจะซังเขาไว้ทำไม ทำไมไม่ปล่อยให้เขามีสิทธิ์ของเขามากขึ้น
เอลิกา	เข้าเป็นของฉัน เขาร้ายกับฉัน
อิสระ	เกศินี บอกเขาว่าไปว่าเธออยากอยู่ที่ไหน เธออยากไปไหน
เอลิกา	เข้าไม่อยากไปไหนทั้งนั้น
อิสระ	เกศินี บอกเขาว่าไปบอกเขาว่า

เอลิกาบีบแขนเกศินีแรงขึ้น เกศินีร้องด้วยความเจ็บและกลัว
อิสระจะขยับ เอลิกาหันปืนมาจ่อตระหง่าน้าอิสระ เกศินีดินหลุดวิงมาหาอิสระ

เอลิกา	หลีกไป... ทำไม
เกศินี	อย่าทำร้ายเขาเลย
เอลิกา	หลีกไป
เกศินี	ไม่
กติกา	อิสระ พากศินีหนีไป ไปสิ ไป
เอลิกา	ถ้าขยับฉันยิงแน่
กติกา	ไป ไป เร็ว

อิสระผลักเกศินีให้เข้ามาข้างใน แล้ววิ่งไปที่ประตู ขณะที่เอลิกายิงกติกาเข้าบังเกศินีเลยถูกยิงที่ขา กติกาล้ม เอลิกาตามอิสระไปด้านนอก เราได้เสียงปืนดังสี่ครั้งและเสียงคนล้มลง

เกศินี (ร้อง)
(ไฟดับ)

จาก 13 ที่ห้องทดลองเอลิกา เกศินีอยู่ในตู้
ทุกอย่างกลับเป็นเหมือนจากแรกที่เราเห็น
เว้นแต่บนศีรษะของเกศินีที่มีผมออกขึ้นบ้าง ที่ขาดและแข่นโดยมัดไว้
ถัดไปด้านหลังเห็นร่างไร้ลมหายใจของอิสระโดนแซ่อยู่ในตู้
กติกามีผ้าพันแผลที่ขานั่งอยู่

ເກສີນີ	(ລື່ມຕາ) ອີສະ (ຄອດສາຍທຸກອ່າງອອກ ພຍາຍາມເປີດຕັ້ງ ແຕ່ຫາຍໃຈໄມ່ອອກຕ້ອງກັບໄປໄສ່ອອກສີເຈັນ ແລ້ວພຍາຍາມເປີດຕັ້ງອີກ)
ກຕິກາ	ເປັນຂະໄວລູກ ເກສີນີ ເປັນຂະໄວ
ເກສີນີ	ປລ່ອຍໜູ້ອອກໄປ ປລ່ອຍໜູ້ອອກໄປ
ກຕິກາ	(ຂົບມາໄກລ໌ ພ ອ່າງລຳບາກຈະຈືດຢາ) ອ່າງລູກ ອ່າງ
ເກສີນີ	ໜູ້ໄມ່ໃຊ້ລູກຄຸນ ພຸດເຮັກໜູ້ອ່າງນັ້ນສັກທີ (ຫັນໄປເຫັນອີສະ) ອີສະ ທໍາໄມ່ທຳກັບເຂົາແບບນີ້ ປລ່ອຍໜູ້ ປລ່ອຍໜູ້
ກຕິກາ	ເກສີນີ ອ່າງທຳແບບນີ້ໄດ້ໜົມ ແມ່ຂອຮ້ອງ
ເກສີນີ	ທໍາໄມ່ ທໍາຍ່າງນີ້ ປລ່ອຍເຂົາອອກມາສີ
ກຕິກາ	ເຂົາຕາຍແລ້ວ
ເກສີນີ	ໄມ່ ເຂົາເຂົາອອກມາ ເຂົາຈະຫາຍໃຈໄດ້ເອງ ເຂົາຈະໄມ່ໜາວ ປລ່ອຍເຂົາສີ ຫັ້ງເຂົາໄວ້ທໍາໄມ່ ປລ່ອຍເຂົາ
ກຕິກາ	ເກສີນີ ເຂົາໄມ່ຮັບຮູ້ແລ້ວ ເຂົາຕາຍແລ້ວ
ເກສີນີ	ອີສະ ທໍາໄມ່ທຳແບບນີ້ ທໍາໄມ່ ປລ່ອຍເຂົາ ປລ່ອຍ
ກຕິກາ	ໄມ່ວິຄຣັ້ງເຂົາໄວ້ໄດ້ແລ້ວຈັ່ງ ເຂົາໄປຈາກຈ່າງນີ້ແລ້ວ ເຂົາເປັນອີສະແລ້ວຈົງຢີ່ ພ
ເກສີນີ	ຂອໜູ້ໄປດູເຂົາໄກລ໌ ພ ໄດ້ໜົມ ຂອໜູ້ອູ້ໄກລ໌ ເຂົາເຕັກ
ກຕິກາ	ເກສີນີ ອ່າດືອສີ ແມ່ປລ່ອຍໜູ້ໄມ່ໄດ້ຈົງຢີ່ ແມ່ຂອຮ້ອງ
ເກສີນີ	ໜຸດ ພຸດເຮັກແມກັບໜູ້ສັກທີ ໜູ້ໄມ່ອຍາກໄດ້ຍືນ
ກຕິກາ	ເກສີນີ ໜູ້ຈະໄມ່ອກຍ້າໃຫ້ແມ່ເຫຼວ ດັນເວົາທຳພິດກັນໄດ້ ໜູ້ຈະໄມ່ໃຫ້ໂກສແມ່ແກ້ຕົວເລຍເຫຼວ
ເກສີນີ	ຄຸນທຳໃຫ້ໜູ້ຕ້ອງເປັນແບບນີ້ ແລ້ວຢັ້ງທຳໃຫ້ອີສະຕ້ອງຕາຍ
ກຕິກາ	ຢັກໂທ່າໃຫ້ແມ່ເຄອນນະ ອ່າງໂກຮແມ່ເລຍ ແມ່ໄມ່ໄດ້ອຍາກທີ່ທີ່ໜູ້ແຕ່ຖ້າແມ່ໄມ່ຢັກໜູ້ໃຫ້ເລືືກໜູ້ອາຈຕ້ອງຕາຍ ແມ່ໄມ່ຮູ້ວ່າເຂົາຈະທຳກັບໜູ້ແບບນີ້ ແມ່ຄືດວ່າຈະເປັນກາຮ່ວຍໜູ້
ເກສີນີ	ໄມ່ຈົງ ຄຸນໄມ່ໄດ້ອຍາກຫ່ວຍໜູ້ ຄຸນອຍາກຫ່ວຍຕົວເອງຕ່າງໆ ຄຸນກັບຕົວເອງເດືອດ້ວັນ ຄຸນຄືອສາມີກວຽຍາຄຸ້ນທີ່ຢັກລູກໃຫ້ແມ່ມີຜະລຸງຕົວເຕາຍ ກລວ
ກຕິກາ	ໄມ່ໃໝ່ ແມ່ໄມ່ໄດ້ຢັກໜູ້ໃຫ້ຄົນອື່ນພະຈາກລັບຕົວເອງຕ່າຍ ແຕ່ແມ່ກັລວ ກັລວວ່າໜູ້ຈະຕາຍແລ້ວເຈົະໄມ່ໄດ້ອູ້ດ້ວຍກັນ

เกศินี	แล้วให้หนูเกิดมาทำไม้ ถ้ารู้ว่าจะต้องเป็นแบบนี้
กติกา	ไม่มีใครรู้หรือกว่าอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าแม่รู้เมก็ไม่ทำ
เกศินี	คุณรู้ คุณรู้ แต่คุณก็เลือกที่จะให้หนูเกิดมาเป็นแบบนี้ ให้หนูมาทราบในนี้
กติกา	แม่ผิดไปแล้ว ยกโทษให้แม่เดือนะ เรา มาเริ่มต้นกันใหม่นะ แม่ยอมทุกอย่างเลย
เกศินี	จันปล่อยหนูออกไปสิ ปล่อยหนูออกไป (กติกานิ่ง) ไม่ต้องอธิบายแล้ว ยังไงก็ไม่ปล่อยหนูใช่ไหม จันไม่ต้องมาพูดกันอีก
กติกา	(ถอนใจ)

เอลิกาเข้ามายากด้านขวาของเวที

เอลิกา	อาละวาดอีกแล้วเหรอ ให้ยาเพิ่มรีyang
กติกา	เพิ่มทุกวันไม่ให้หrophokนะ เดี่ยวก็ตายพอดี
เอลิกา	ฤทธิ์มากนัก เป็นไปละ ผีมีอชื่อ สงสารลูก สงสารลูก ต้องยาแล้วเป็นไฟ (หยิบยามาจีดให้เกศินี)
เกศินี	ไม่ ออย่า (ดินแล้วค่อย ๆ หลับไป)
กติกา	(มองเกศินี) เชօเลี้ยงเขาให้เป็นแบบเชօ เลือดเย็นไม่มีหัวใจ
เอลิกา	ขอบใจ
กติกา	เอกสารอิสระไปไว้ที่อื่นได้ไหม จะทราบฉันไปถึงไหน
เอลิกา	ໄວ่นี่ล่ะดีแล้ว จะได้เตือนใจเชօไม่ให้ทำอีก พรุ่งนี้ฉันจะลบความจำเขาทิ้งทั้งหมด
กติกา	อย่านะ
เอลิกา	ถ้าไม่อยากให้ฉันทำแบบนั้นก็ไปจากที่นี่สิ เดี่ยวนี้เลย จะอยู่ไปทำไม่ลูกเชօเขาเกลียดเชօแล้ว
กติกา	สมใจแล้วสิ ทำให้เขาเกลียดฉันได้ แผนเชօทั้งหมด
เอลิกา	ไม่เกี่ยวกับฉันหรอก ถึงฉันไม่ทำอะไรเขา ก็เกลียดเชօอยู่ดี เพราะเชօทิ้งเขาไป ไม่รับผิดชอบ ไหน ๆ ก็เคยทิ้งไปรอบนึงแล้วไปอีกสักครั้งสิ
กติกา	คราวนี้ยังอาจทำให้เขาสำนึกในบุญคุณเชօบ้าง (นิ่ง) เชօไม่มีคุณสมบัติของการเป็นแม่เลย ฉันปล่อยลูกไว้กับเชօไม่ได้หรอก
เอลิกา	หรือ แล้วยี่สิบปีที่ผ่านมาล่ะ ฉันว่าเชօกลัวตัวเองเดือดร้อนมากกว่า ที่ต้องออกไปหลบ ๆ ซ่อน ๆ

กติกา	ไม่ใช่
เอลิกา	ถ้าไม่ใช่ก็แปล
กติกา	ฉันไม่ไปไหนทั้งนั้นจนกว่าเขาจะอภัยให้ฉัน
เอลิกา	(นิ่ง) เขามีเมื่วันอภัยให้เธอรอ เขาเกลียดเธอมากขนาดนี้
กติกา	ต้องมีสิ่ง ฉันเชื่อว่าเขาจะทำ เพราะถ้าเขากลับได้เปลี่ยนว่าเขารักได้ยิ่งเขากลับฉันมากก็ยิ่งแปลว่าเขารักฉันมาก แค่รู้ฉันมากซึ่งเป็นสิ่งที่เธอไม่มีวันเข้าใจ เพราะเธอรักไม่เป็น
เอลิกา	(นิ่ง) เพราะฉันไม่รักฉันถึงไม่ทำให้ใครทุกข์ เธอมันบ้าไม่มีสติ ความรักของเธอทำร้ายคนอื่น เธอคิดจะทำตามใจเธอ อย่างให้ลูกปฏิสนธิจากความรักของพ่อ กับแม่ โดยไม่ดูว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร แล้วเป็นไป ที่ลูกเธอต้องเป็นแบบนี้ก็ เพราะเธอ เพราะคนเดียว แบบนี้หรือที่เรียกว่ารักเป็น
กติกา	(คิด) ใช่ ฉันอาจจะทำให้เข้าเป็นแบบนี้แต่ฉันรู้ว่ารักของคนเป็นแม่คืออะไร รักที่จะให้ไม่ใช่ว่าที่จะครอบครอง... ทำไม่เธอถึงอยากรักให้เกินนี้อยู่กับเธอตลอดไป รู้ไหม ไม่ใช่ เพราะเธอรักเขารอ แต่เพราะเธอรักตัวเอง เธอกลัวที่จะต้องอยู่คนเดียว กลัวที่จะไม่มีใครรัก
เอลิกา	ไม่จริง ฉันปกป้องเข้า เพราะกลัวเข้าได้รับอันตราย
กติกา	ไม่มีอันตรายอะไรทำร้ายเข้าได้นอกจากเธอ ถ้าเธอรักเข้าทำไม่ไม่เลิกกฎหมายพอกันนั้นล่ะ ถ้าเธอทำ เกศินีก็จะเป็นอิสระไม่มีพอกบ้าที่ไหนตามล่าเข้า ทำไม่ ทำไม่เธอไม่ทำ ทำไม่
เอลิกา	(นิ่ง)
กติกา	ฉันจะบอกให้ก็ได้ เพราะเธอรักตัวเองมากกว่า เธอรักตัวเองมากกว่าที่จะยอมเสียสละให้คนอื่น นั่นล่ะที่ฉันบอกว่าเธอไม่เข้าใจว่าความรักคืออะไร และเธอจะไม่มีวันได้มัน เธอจะต้องโดยเด็ดขาด เวลาเหว่ แบบนี้ไปชั่วชีวิต
เอลิกา	(นิ่ง) เลือกเข้าเองแล้วกันว่าจะไปดี ๆ หรือจะให้ฉันล้างสมองลูกเธอ (วางแผนเจริญอย่างตั้งใจก่อนออกไป)

กติกาคิดหนัก มองเกศินีที่หลับสนิท จากนั้นกติกาเหลือบไปเห็นกุญแจที่เอลิกาวางไว้

เกศินี	อย่า อย่า อย่า
กติกา	(ตัดสินใจหยิบกุญแจ เปิดประตู ไขกุญแจมือและเท้าของเกศินี) เกศินีเป็นอะไรลูก เกศินี
เกศินี	(พยายามล้มตา) คุณ
กติกา	อีกแล้วหรือ ยังเห็นภาพนั้นอยู่อีกหรือลูก
เกศินี	ทำไม่ถึงปล่อยหนู
กติกา	นี่คงเป็นสิ่งเดียวกันที่แม่จะทำเพื่อหนูได้ กินยา呢ีซะ หนูจะแข็งแรงขึ้น หายใจได้สะดวก กินสิ เอาถังนี้ไปด้วย เปื่อไว้ก่อน (เอาถังออกซิเจนเล็กๆ ใส่กระป๋าเกศินี)
เกศินี	จะทำอะไร
กติกา	เราจะหนีไปจากที่นี่ ไปด้วยกัน
เกศินี	พาอิสระไปด้วยได้ไหม
กติกา	ไม่มีประโยชน์
เกศินี	ขอหนูลาเขาก่อน (ไปที่ตู้อิสระ) ไปก่อนนะ
 (เสียงหหารผลัดແຕວ)	
กติกา	ไปเร็ว (พยายามเดินให้เร็วที่สุด)
เกศินี	เจ็บขาหรือ
กติกา	ไปเถอะ
 (กดปุ่มเปิดประตู เสียงสัญญาณและไฟดังทั่วห้อง)	
กติกา	แยกแล้ว (พยายามเปิดประตูจากคอมพิวเตอร์) ทำไมเป็นแบบนี้
เกศินี	เราไปไม่ได้แล้ว เราไปไม่ได้
กติกา	ต้องได้ลิ อย่าຍอมแพ้ก้าเราสู้ เราจะชนะ
เกศินี	ไม่ ไม่จริง ทำไมอิสระแพ้ ทำไมอิสระตาย พากคุณโกหก เราสู้ไม่ได้ หนูรู้
กติกา	ผลักประตูสิ มาช่วยกัน เร็ว
เกศินี	(ถอยห่าง) ไม่ อย่าทำเลย เราเปิดไม่ออกหรอก
กติกา	(พยายามหาทางอื่นที่จะเปิดประตู) ถ้าหนูทำแบบนี้เท่ากับทำให้ชีวิตอิสระต้องสูญเปล่านะ เข้าตายไปเพื่ออะไร

อย่าเห็นแก่ตัวแบบนี้สิ พากเราทำเพื่อหนูกันทั้งนั้น แล้วหนูจะยอมง่าย ๆ

แบบนี้หรือ ไปเถอะ อย่าให้เข้าต้องตายเปล่าเลย

เกศินี (นิง) เสียแรงเปล่า เดี่ยวแม่ก็อกมา แล้วพากซ่างนอกอีก

กติกา ทำไม่ ทำไม่ หนูกลายเป็นแบบนี้ หนูเดยอยากออกไปข้างนอกนั้นตลอดชีวิต
ทำไม่จูๆ ก็เปลี่ยนใจ

เกศินี เจ้าชายของหนูเข้าตายแล้ว ไม่มีใครช่วยหนูได้อีกแล้ว เราสู้แม่นดไม่ได้หรอก

กติกา (นิง) แม่ไม่คิดเลยว่าหนูจะเป็นแบบนี้

เกศินี (นิง)

ทุกอย่างเงียบกริบ เสียงสัญญาณเงียบลง เอลิกาอกมาจากด้านขวาของเวที

เอลิกา ถูกต้องแล้วลูกแม่ หนูคิดถูกแล้ว ในที่สุดเกศินีก็เลือกที่จะอยู่กับฉัน
เข้าไม่รอบกายให้เธอหรองไปเถอะ ไปจากพากเรา

กติกา ฉันไม่เชื่อ ฉันไม่เชื่อว่าเกศินีจะเลือกอยู่ที่นี่

เอลิกา ก็เข้าเพิ่งพูดไปเมื่อกี้

กติกา นั่นเพราะสถานการณ์ปัจจัยให้เข้าต้องเลือก

เอลิกา ได้ (กับเกศินี) บอกแม่มาว่าจะเลือกใคร
อยู่ที่นี่กับแม่หรือออกไปลำบากซ่างนอกกับกติกา... บอกสิ

เกศินี (นิง)

เอลิกา บอกมาสิ บอกมา...เกศินี แมสั่งให้พูด พูดเดี่ยวนี้

เกศินี หนูเลือกไม่ได้

เอลิกา ทำไม่

เกศินี หนูไม่รู้...หนูไม่รู้

กติกา เลือกแมสิ หนูจะได้ออกไปข้างนอกเหมือนที่หนูอยากไป

เอลิกา เกศินี อยากออกไปพยายามเปล่า ถ้าออกไปแม่ช่วยเธอไม่ได้
คนพากนั้นจะมาเออทันที อยู่ที่นี่กับแม่เดียว แล้วเธอจะปลอดภัย

กติกา ไม่ต้องไปสนใจ เกศินี เลือกสิ่งที่หนูต้องการ

เอลิกา จะออกไปทำไม่ อยู่ที่นี่มีแม่มีทุกอย่าง เธออยากได้อะไรบอกมาแม่หาให้หมด
ขออย่างเดียวอย่าออกไปไหน

เกศินี	แต่หนูไม่อยากอยู่แบบนี้ตตลอดไป หนูอยากมีชีวิตของหนู หนูอยากรีบหนีห้องฟ้า เห็นดวงดาว อยากมีชีวิต อยากเจอนอนอีกน้ำหนึ่ง
เอกลิกา	กติกาใช้ใหม่ที่เอกสารความคิดแบบนี้มาให้เชือ
เกศินี	ไม่ใช่ครั้งนั้นที่ทำให้หนูเป็นแบบนี้ หนูอยากออกไปเจอที่กว้าง ๆ อย่างวิ่ง อย่างมีสีสระ หนูรู้สึกแบบนี้อยู่กับตลอดเวลาและรู้สึกมากขึ้นเรื่อย ๆ รู้ไหมทุกครั้งที่หนูผ่าน หนูกำลังวิ่งไปในที่กว้าง ๆ วิ่งเท่าไรก็ไม่สุดสักที แล้วทุกครั้งที่หนูกำลังจะถึงปลายทางหนูก็เห็นแม่ แม่มาจับหนู กระซากผอมหนูไว้ ไม่ให้หนูไป มันหวาน หนูหวาน
กติกา	เอกลิกา ให้เข้าไปเดอะ
เอกลิกา	ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าออกไปแล้วอาจจะตายยังนั้นหรือ (นิ่ง) ไม่..เกศินี เชือเลือกที่จะไปกับกติกาใช่ไหม
เกศินี	ไม่ใช่ หนูไม่เลือกใคร หนูแค่อยากออกไป แต่ถ้าการได้ออกไปต้องทำให้หนูต้องเลือกใครสักคน หนูไม่ไปก็ได้ หนูอยู่ที่นี่ก็ได้ เราอยู่ด้วยกันทั้งหมดที่นี่เหมือนเดิมก็ได้
เอกลิกา	ไม่ได้ เราอยู่ด้วยกันสามคนไม่ได้
เกศินี	ทำไม่ เมื่อก่อนเรายังอยู่ได้
เอกลิกา	คงเรามีแม่ได้คนเดียวเท่านั้น
กติกา	ไม่จริง เกศินีไม่มีภูภานฑ์อะไรทั้งนั้น ไม่ต้องไปสนใจ เลือกในสิ่งที่หนูต้องการ
เอกลิกา	จะเลือกดันหรือมั้น
เกศินี	หนูเลือกไม่ได้
เอกลิกา	จะยกตรงไหน ก็แค่พูดออกมานะ
เกศินี	เราอยู่ด้วยกันที่นี่ทั้งหมดเดออะ นะ หนูสัญญาว่าจะไม่ออกไปข้างนอก ไม่แม้แต่จะคิด นะ
เอกลิกา	ไม่ได้ ต้องมีแค่ครคนได้คนหนึ่งเท่านั้น
เกศินี	ทำไม่ ก็หนูยอมอยู่แล้ว
เอกลิกา	เพราหนูต้องอยู่กับแม่สองคนเท่านั้น...ว่าไง
กติกา	อย่าบังคับเขาเลย เขารีบไม่ได้หรอก
เอกลิกา	ต้องได้ คนเราต้องเลือก ต้องตัดสินใจ เลือกเดียวันี่

เกศินี	ก็หนูเลือกแล้ว หนูเลือกที่จะอยู่ด้วยกัน
เอลิกา	ไม่ใช่ นั่นไม่ใช่ทางเลือกที่ฉันให้ เลือกมา...ฉันหรือมัน เลือกลิ (เข้าไปจับเกศินีเขย่า) เลือก เลือก
กติกา	เอลิกา พอก่อน ฉันจะไป ฉันจะไปเอง
เอลิกา	(ยิ้ม) เกศินี เห็นไหม เข้าไม่รักเธอ เข้าจะทิ้งเธอไปอีกแล้ว
กติกา	(เข้าไปหาเกศินี) เกศินี พังแม่นะ แม่ไม่เคยไม่รักหนู ที่แม่จะไปเพราะแม่ ไม่อยากให้หนูต้องเดือดร้อน จำไว้นะแม่อยู่กับหนูตรงนี้ (ชี้ที่หน้าอกเกศินี) กับหนูตลอดไป ถึงแม่จะซวยหนูไม่ได้ก็อย่าสิ้นหวังลูก (กระซิบ)
เกศินี	สักวันต้องมีเจ้าชายมาช่วยหนู หนูจะปลดลอตภัยที่นี่ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุดนะ แม่รักลูกจัง (จะกอด เกศินีหลบกติกากำลังจะไป เอลิกาเปิดประตู) (นิ่ง) แม่ แม่ (เข้าไปหา กติกา) ถ้าแม่ไปหนูไม่มีวันมีความสุข อย่าไป อย่าทิ้งหนูไปอีก อยู่กับหนูเถอะ อยู่กับหนู
กติกา	เกศินี ลูกแม่ ลูก (กอดเกศินี)
เอลิกา	(เข้าไปเยก) ไปกติกา ไปสิ
เกศินี	เอลิกา ขอหนูอยู่กับแม่เดือนนะ
เอลิกา	แม่หรือ...ถ้าเลือkmัน ก็ไปเลย ออกไปตามข้างนอกพร้อมกันเลย ไป ฉันไม่ใช่แม่เชอแล้วนี่ จะไปไหนก็ไป
เกศินี	เอลิกา หนู....(เข้าไปหาเอลิกา เอลิกาเดินหนี)
กติกา	ไปเกศินี ไปกันเถอะ (พากศินีจะออกไป)
เอลิกาเปิดประตู	เสียงทหารพร้อมอาวุธปืนดังสนั่น กติกาหยุด
กติกา	(ชะงัก) เอลิกา
เอลิกา	ถ้าจะไปก็ผ่านพวงนั้นไปให้ได้แล้วกัน (นิ่ง)
กติกา	(คิด) เอลิกา เธอจะมาเราสองคนนั้นเหรอ (เอลิกานิ่ง)
เกศินี	เอลิกา
เอลิกา	(มองหน้าเกศินี นิ่งพักสักครู่) ก็เลือกแบบนี้เอง อยากออกไปก็เอาชีวิตให้รอดแล้วกัน

เกศินี (คิด มองติKA เข้าไปหาเอลิกA) แม่ หนูยอม หนูยอมอยู่ที่นี่กับแม่ตลอดไป
หนูเลือกแม่ แต่แม่ต้องไว้ชีวิตกติกานะนะ
เอลิกA ได้ (ยิ้ม) ในที่สุดเขาก็เลือกฉัน เขายเป็นลูกฉัน มหาแม่มาลูก
กติกA ไม่ใช่ เขายไม่ใช่ลูกเชอ (ยิ้ม) เขายเป็นลูกฉัน เขายเป็นลูกฉันจริง ๆ

เกศินีกลับเข้าไปอยู่ในตู้ตามเดิม
เอลิกA ตามจันมาจะพาเธอออกไป

เอลิกาพาเกติกาออกไปทางประตูกลาง

เกศินี (ยิ้ม) ไม่ต้องห่วง หนูจะไม่หวาน เพราะหนูได้อะไรมากกว่าออกไปข้างนอกนั้นนี่
(จับที่หน้าอก) หนูมีแม่กับอิสรภาพอยู่ด้วยเสมอ (เดินกลับเข้าไปในตู้กระจก ค่อยๆ
หลับตาลง อย่างสงบ)

จาก 14 จบภาพ เป็นภาพในความฝันของเกศินี ทุ่งกว้าง
ท้องฟ้าเต็มไปด้วยดวงดาวระยิบระยับ เกศินีวิ่ง
สักพักเห็นผู้ชายคนหนึ่งยืนอยู่ หันมาเป็นอิสระ
เกศินีวิ่งไปหาแล้วทั้งคู่วิ่งไปด้วยกัน สุดทุ่งกว้างเห็นกติกายืนรออยู่
เชอยืนมือออกหั้งสองข้าง เกศินีกับอิสระจับมือกติกา
แล้วมองขึ้นไปบนท้องฟ้า
(ไฟดับ ม่านลง)

จาก 15 จบภาพลงมา เป็นภาพข่าวเห็นดร. เอลิกา แฉลงข้างโครงการนี้บันเวที
มีคนเข้าร่วมฟังนับร้อย และตามด้วยภาพผู้ประชุมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
อย่างสงบ (ภาพอนิเมชั่น)

ผู้ประกาศข่าว (เสียง) นับจากนี้ไปจะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่กับมนุษยชาติ
เมื่อสถาบันวิจัยเพื่อทางรอดมนุษย์ กระทรวงพิทักษ์มนุษย์
ประสบความสำเร็จจาก โครงการเกษตรพุ่นเซล
ซึ่งเป็นการทดลองสร้างโครงไม้ไชมคูใหม่ให้มนุษย์
ที่ช่วยให้บุตรที่จะเกิดมาของทุกครอบครัวมีชีน และเด่นผนตามธรรมชาติได้
นับว่าโครงการนี้เป็นผลงานวิจัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2585

เป็นต้นมา พร้อมกันนี้ ดร.เอลิกา ขจัดโวคภัย
ได้อกมาปฏิเสธข่าวลือที่ว่า โครงการนี้มีเบื้องหลังจากการทำโคลนนิ่งเด็ก
ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสนธิทางธรรมชาติ
พร้อมจะแกลงผลงานวิจัยอย่างละเอียดในอีกสองวัน
จากความสำเร็จของโครงการนี้
ทำให้เสียงของฝ่ายค้านที่จะให้ลดงบประมาณของกระทรวงนี้เบາลง
แต่ความจนแรงของพวกที่ต่อต้านรัฐบาลดูจะไม่ลดลงเลย
อีกเพียงหนึ่งวันเท่านั้นเรา ก็จะได้รู้กันแล้วว่ารัฐบาลจะจัดการปราบปราม
ผู้ต่อต้านอย่างเด็ดขาดดังที่ประกาศไปหรือไม่

----- จบ -----

บทที่ 4

กระบวนการในการสร้างละคร

หลังจากการรับรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์นิทานเรื่อง **ราพันเซล** ของกริมม์แล้ว ผู้จัดก็ได้สร้างบทละครที่เรื่อง **เกศราพันเซล** ขึ้น หากว่าเมื่อพิจารณาดูบทละครที่ได้แล้วนั้น พบร่วบบทละครเรื่องนี้มิได้เป็นไปตามรัตถุประสงค์และเจตนาที่ผู้จัดต้องการ กล่าวคือ 1. ตัวละคร หลักมิใช่เอลิกา แต่กล้ายเป็นกติกา 2. บทละครไม่สามารถทำให้คนอ่านรู้สึกเกลียดชังตัวละคร แม้ได้ แต่กลับเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และให้อภัยแม่ทั้ง 2 คน ทั้งๆ ที่เห็นปัญหาแต่ด้วยเงื่อนไข ของเวลาที่จะต้องประชุมและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งกำหนดการแสดงที่จัดไว้แล้วแต่ต้น ผู้จัดจึงไม่มีเวลามากพอที่จะแก้ไขและสร้างบทละครขึ้นมาใหม่ได้ ผู้จัดจึงตัดสินใจใช้บทละครนี้ เพื่อให้กระบวนการทั้งหมดเกิดขึ้น และดำเนินการต่อไปได้

4.1 แนวทางนำเสนอ

เพื่อให้ฝ่ายต่างๆ มีแนวทางการทำงานที่ตรงกัน ผู้จัดได้กำหนดแนวทางนำเสนอของละคร เรื่อง **เกศราพันเซล** ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของละคร เรื่อง **เกศราพันเซล** ที่พูดถึง เรื่องราวของโลกอนาคต ณ ประเทศแห่งหนึ่งที่รัฐบาลต้องสร้างโดยครอบประเทศ เพื่อกักกันเชื้อโรคร้าย เนื่องจากโลกภายนอกเต็มไปด้วยอาชญากรรมที่ไม่บริสุทธิ์และประชาชนไม่มีผิว แสงและเสียงเพื่อห่อหุ้ม ร่างกาย เหมือนคนปกติในทุกวันนี้ เด็กที่เกิดมาส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เกิดจากการทาง วิทยาศาสตร์ ประชาชนคนใดก็ตามที่ให้กำเนิดลูกตามวิธีทางธรรมชาติถือว่าผิดกฎหมายและจะ ถูกไล่ออกเมืองชั้นสองทันที แม้ว่าเรื่องราวในละครเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในอนาคตอันแสนไกล แต่ผู้ จัดยังต้องการให้ผู้ชมรู้สึกว่าละครเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องไกลตัวนัก เพราะผู้จัดต้องการสื่อสารแก่นเรื่อง ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้ชมมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดในการนำเสนอ คือ การทำให้คนดูไม่รู้สึกว่าดูเรื่องที่ไกลตัวไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ขณะที่ผู้ชมกำลังชมละคร ผู้ชมควรรู้สึกเหมือนกำลังแอบดูชีวิตของเพื่อนบ้านของเรางานก็จะสนุกมาก โดยส่วนของการแสดงนั้น จะเน้นที่ความสมจริงที่สุดเพื่อสร้างความรู้สึกอึดอัด ชวนหลับให้กับคนดู ดังนั้นแม้กระทั้งจะระยะ เวลาที่นักแสดงคิดบันเวท ก็จะต้องปล่อยให้นักแสดงได้ใช้เวลาให้เต็มที่ โดยที่จะไม่เร่งจังหวะของ การแสดงให้เร็วขึ้น โดยผู้จัดเชื่อว่าความเย็บเนื้อต่อที่นักแสดงกำลังคิดและวิเคราะห์อยู่นั้นจะ ทำให้คนดูเข้าถึงความรู้สึกกดดันและอึดอัด จนกระทั่งผู้ชมจะรู้สึกว่ากำลังแอบดูชีวิตที่นักของและ แสดงอึดอัดของเพื่อนบ้านอยู่จริงๆ หากกว่ามาดูการแสดงของนักแสดง แต่อย่างไรก็ต้องที่ผู้จัด ต้องการนำเสนอให้สมจริงที่สุดนั้น จะเน้นเฉพาะส่วนของเนื้อหาที่หนักหน่วงและการแสดงที่จริงจัง

เท่านั้น องค์ประกอบอื่นๆ ในเรื่องไม่ว่าจะเป็นจากและเครื่องประกอบจาก แสง เสียง เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ประกอบการแสดงนั้น เน้นที่ภาพผันของโลกในอนาคต เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบโลกแห่งจินตนาการในวินิทานได้

4.2 ขั้นตอนการผลิตละคร

หลังจากกำหนดแนวทางการนำเสนอแล้ว ผู้วิจัยจึงได้เริ่มประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจแนวทางในการนำเสนอของละครได้อย่างชัดเจน และเพื่อให้เข้าใจขั้นตอนในการผลิตละครเรื่อง เกศราพุนเซล ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะขอแบ่งการทำงานในระหว่างการผลิตละครออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือการทำงานกับฝ่ายออกแบบ และส่วนที่สองคือการทำงานกับนักแสดง²⁶

4.2.1 การประสานงานกับฝ่ายออกแบบ

ในช่วงแรกหลังจากได้บทละครสำหรับใช้จัดแสดงแล้ว ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับฝ่ายออกแบบในละคร อันได้แก่ ผู้ออกแบบฉากและเครื่องประกอบจาก ผู้ออกแบบแสง ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย และผู้ออกแบบเครื่องประกอบการแสดง เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจแนวความคิดหลักที่ละครต้องการนำเสนอ โดยผู้วิจัยได้วางแนวทางของการออกแบบไว้ จากนั้นจึงมอบหมายให้ผู้ออกแบบของทุกฝ่ายได้ทำการสร้างสรรค์องค์ประกอบต่างๆ ในละครให้ออกมาตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการ

4.2.1.1 การออกแบบฉากและแสง

เมื่อผู้วิจัยต้องการรักษาแบบเรื่องของหนูปิงสาวที่ถูกขังบนหอคอยไว้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นจะต้องมีฉากหอคอยซึ่งเป็นสถานที่กักขังราพุนเซล เมื่อประกอบกับภูมิหลังของละครที่เป็นเรื่องของโลกอนาคตด้วยแล้ว ควรจะสร้างจากหอคอยแบบทันสมัยขึ้น แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถสร้างหอคอยได้ดังที่ตั้งใจ ผู้วิจัยจึงแทนที่หอคอยด้วย “หลอดทดลอง” แล้วให้จาก ของห้องทดลองช่วยสร้างความรู้สึกกักขังหน่วยนี่ไว้ ดังนั้นจึงที่ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะไม่ได้ส่วนมากอย่างโลกในจินตนาการของเทพนิยาย และเพื่อให้ความรู้สึกของกราฟิกกักขัง หลอดทดลองมีรูปว่างเป็นแท่งกลมทรงสูง เพื่อให้ความรู้สึกว่าหลอดทดลองนี้เป็นตัวแทนของหอคอย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้สารเคมีและสาระโดยรายงานการเห็นว่า กักขัง และหน่วยนี่ไว้ ที่สำคัญห้องทดลองนี้จะต้องเป็นห้องที่ไม่มีประตูและหน้าต่างเพื่อปิดกันตัวละครจากโลกภายนอก

²⁶ หากต้องการข้อมูลการผลิตละครเพิ่มเติมอย่างละเอียดสามารถดูได้ที่ Director's Workbook

นอกจากความรู้สึกอีกด้อดแล้ว ผู้วิจัยคิดว่าจากนั้นควรให้ความรู้สึกข้างร่าง วังเวง เย็นเยียบ เช่นกันว่าเป็นโลกไร้ชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับประเดิมกับการที่โลกอนาคตกำลังพยายามปฏิเสธชีวิตที่กำเนิดขึ้นโดยธรรมชาติ โลกอนาคตในความหมายของผู้วิจัยเป็นโลกที่มนุษย์ไร้ความรู้สึก ความรัก จึงเป็นสิ่งที่ไม่มีใครให้ความสำคัญ ตัวละครทุกตัวเป็นเสมือนหุ่นยนต์ที่ไร้ความรู้สึก แต่อย่างไรก็ได้ จากแรกที่ปรากฏบนเวทีนั้น ผู้วิจัยต้องการให้ผู้ชมรู้สึกว่าโลกในลักษณะนี้เป็นโลกล้าสมัยที่น่าอยู่และ สวายงาม แต่ต่อมาเมื่อถูกระจุบคนดูควรจะรู้สึกตรงกันข้ามว่าโลกที่สวยงามล้ำยุคนี้ไม่ใช่โลกใน อุดมคติดังเช่นโลกในเทพนิยายแต่กลับเป็นโลกที่โหดร้ายและเย็นชาจนไม่น่าอยู่

การเลือกใช้วัสดุและโทนสีของการออกแบบจาก จึงมีส่วนในการกำหนดบรรยากาศของเรื่อง เช่นกัน วัสดุที่ตกแต่งจากนั้นเป็นวัสดุที่หยาบกระด้าง เช่น ม่านพลาสติกสีขาว และเลือกให้สีโดย รวมของฉากเป็นสีขาว เพราะสีขาวเป็นสีที่ให้ความรู้สึกเยือกเย็น หลังจากใช้แสงเข้ามาประกอบ ก็จะทำให้ฉากสีขาวแปรเปลี่ยนไปกับสีของแสง สีที่สื่อให้เห็นบรรยากาศของโลกอนาคตมากที่สุด ก็คือ โทนสีฟ้าและม่วงซึ่งเป็นสีที่ให้ความรู้สึกเยือกเย็น วิธีการจัดแสงด้วยการใช้ Back Light เป็น วิธีที่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะเหมาะสมที่สุด เพราะแสงที่ปรากฏออกมานั้นจะทำให้ผู้ชมไม่สามารถมอง ภาพบนเวทีได้ชัดเจน แสงที่สร้างความรู้สึกกดดันให้คนดูรู้สึกอีกด้อดซึ่งจะตรงกันข้ามกับภาพ ตระการตาของฉากสีขาวที่ปรากฏในตอนแรกก่อนละครเริ่มแสดง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเลือกใช้ไฟ ที่มีขอบวงซัดเจน เพื่อให้ว่างไฟเป็นตัวปิดกั้นภาระของตัวละครเกศนีที่ถูกจำกัดขอบเขต

นอกจากการใช้เทคนิคของแสงเข้ามาประกอบการแสดงแล้ว ผู้วิจัยยังเลือกใช้สื่อ ผสมอathi เช่น ภาพเคลื่อนไหว และแอนิเมชั่น เข้ามาประกอบการเล่าเรื่องเพื่อสร้างความฉับไวใน การนำเสนอ และเพื่อใช้เป็นสื่อในการเล่าสถานการณ์และบรรยากาศที่เกิดขึ้นภายนอกห้องทดลอง อีกด้วย

4.2.1.2 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

นอกจากจากที่แสดงให้เห็นถึงความล้ำยุคของโลกในอนาคตแล้ว ผู้วิจัย เห็นว่าการแต่งกายของตัวละครก็ควรจะบ่งบอกให้รู้ด้วยว่า ผู้คนในลักษณะนี้อยู่ในโลกที่ต่าง จากเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่บุคลากรได้กำหนดไว้ว่าผู้คนเหล่านี้เกิดขึ้นยุคที่มนุษย์โลกถูก นิวเคลียร์ทำลายยืนสบนโลกไม่ใช่มัน ผู้วิจัยได้ให้ตัวอย่างกรณีของเด็กดักแด้แก่ฝ่ายออกแบบเสื้อผ้า เพื่อให้นำมา ปรับใช้ในการออกแบบลักษณะภายนอกของตัวละครในเรื่อง การที่ผู้คนไม่มีแขนและขาในร่างกาย จึงทำให้ตัวละครไม่สามารถเดินทางได้ นอกจากนี้ตัวละครยังจะໄວต่อความรู้สึกร้อนและ หนาว เพราะระบบระบายอากาศในร่างกายทำงานผิดปกติ ดังนั้นจึงส่งผลให้เสื้อผ้าที่ตัวละครใน

โดยนี่ส่วนไส่ควรจะทำด้วยวัสดุที่ไม่อับชื้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงคิดว่าตัวละครทุกตัวน่าจะสวมถุงมือและถุงเท้า เพื่อป้องกันผิวนังจากแสงแดด และอากาศที่หนาวเหน็บ

ในส่วนของการออกแบบเครื่องแต่งกายของตัวละครแต่ละตัวนั้น ผู้วิจัยเลือกที่ให้ออกแบบตามบุคลิกักษณะของตัวละคร ยกตัวอย่างเช่น ลักษณะนิสัยที่แข็งกร้าวของ ดร.เอลิกา ย่อมที่จะทำให้ ดร.เอลิกา ไม่น่าจะเลือกใส่ผ้าที่พลิ้วบาง สิ่งที่ทำให้ ดร.เอลิกา ดูทรงคำน้าๆ คือสีโทนเข้มและเนื้อผ้าที่มีความแข็ง ชุดเข้ารูป คอตั้ง ส่วนทรงผมนั้น เมื่อพิจารณาประกอบกับจุดมุ่งหมายของตัวละครจะพบว่า ตลอดทั้งเรื่องการกระทำหลักของ ดร.เอลิกา คือ การลักลอบโคลนนิ่ง ยืนสีเส้นผมของเกศินี เพื่อที่จะใช้เส้นผมของเกศินีช่วยกอบกู้โครโน่ให้มนุษย์ในโลกกลับมา มีผมและขนอีกครั้ง ด้วยเหตุนี้บุคลิกภายนอกของเอลิกาน่าจะแสดงให้เห็นว่าเธอให้ความสำคัญกับเส้นผม ผู้วิจัยเลือกให้เอลิกาสวมใส่วิกผมตลอดเวลา และวิกนั้นจะต้องเป็นวิกที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นสิ่งเปลกปลอมที่ไม่ใช่เส้นผมตามธรรมชาติ เพื่อให้วิกของเอลิกาดูโดดเด่นและวิกที่เชอใช้ควรจะเป็นวิกทรงสูง ที่แสดงถึงคำน้าของเธอเอง

การแต่งกายของเกศินีเป็นอีกส่วนสำคัญที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญ เนื่องจากเกศินีเป็นตัวละครที่ไร้เดียงสา ผู้วิจัยจึงให้ความคิดกับฝ่ายออกแบบว่า เกศินีควรสวมเสื้อผ้าสีขาวและครีม ความอ่อนแอด้วยตัวตนข้ามกับเอลิกา น่าจะทำให้เนื้อผ้าที่นำมายังกับเครื่องแต่งกายของเกศินีเป็นผ้าที่บางเบาและพริ้วယว เพื่อสื่อถึงความอ่อนแอด ประบาง อ่อนไหว และหัวอ่อนของเกศินี แต่อย่างไรก็ได้เสื้อผ้าของเกศินีก็จะต้องไม่เป็นเสื้อผ้าที่มีสีสดใสจนเกินไป เพราะอาจจะขัดกับโทนของเรื่องที่หนึ่ง สิ่งที่ได้ดูเด่นที่สุดของเกศินีและจะขาดไม่ได้เลยก็คือ เส้นผมที่ยาวลวยผมของเกศินี จะต้องเป็นผมที่ยาว ดำขับบ แลดูมีความมั่นคงงามเป็นธรรมชาติ เพราะเส้นผมของเกศินีนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกศินีแตกต่างไปจากมนุษย์คนอื่นในประเทศนั้น

กิติกาเป็นตัวละครที่ชีวิตต้องประสบกับความยากลำบาก ดังนั้นเสื้อผ้าของเธอจึงไม่ได้สวยงามอย่างเสื้อผ้าของเอลิกา ผู้วิจัยพบว่าเสื้อคลุมยาวสีเข้มน่าจะเป็นชุดที่เหมาะสมกับเธอและด้วยความที่เธอต้องเผชิญปัญหาในชีวิต เสื้อคลุมดังกล่าวน่าจะดูเก่าและโกรมไปบ้าง กิติกาเป็นตัวละครที่ไม่มีเส้นผมแต่เธอ ก็ไม่ได้เห็นความจำเป็นของเส้นผม ดังนั้นเชอจึงไม่เลือกที่จะสวมวิกดังเช่นเอลิกา แต่กิติกาจะใช้เพียงแค่ผ้าโพกผ้าสีเดียวกับเสื้อคลุมเพื่อปกปิดศีรษะของตนเองไว้

อิสระเป็นตัวละครชายหนุ่มไฟแรงและเปิดเผย ดวงไปตรงมา ดังนั้นเสื้อผ้าของเขางานนี้จะดูเบาสบาย ทะมัดทะแมง แต่อย่างไรก็ได้ การที่เขาเป็นสมาชิกของสถาบันที่เกี่ยวติดกับชุดที่เขาใส่ควรจะลักษณะเป็นทางการด้วย ผู้วิจัยเลือกเสื้อคลุมยาวที่ค่อนข้างดูดีเพื่อสร้างบุคลิกให้

อิสรภาพมีความน่าเชื่อถือ อิสรภาพเป็นตัวละครที่เชื่อในธรรมชาติ และคัดค้านการคัดพันธุกรรม ดังนั้น เขาก็ไม่คิดจะปกปิดศีรษะแม้ว่าเขากำลังไม่มีผงก์ตาม

4.2.2 การกำกับการแสดง

4.2.2.1 การคัดเลือกนักแสดง

ผู้วิจัยเริ่มต้นที่การคัดเลือกนักแสดงเป็นลำดับแรกเหตุผลหนึ่งที่ต้องการให้ นิสิตในภาควิชาศิลปการละครได้มีโอกาสฝึกฝนการแสดง และมีประสบการณ์ในการแสดงละครเวที จึงได้คัดเลือกนักแสดงจากนิสิตในภาควิชาศิลปการละครเพื่อมารับบทเกศินี แต่ผู้วิจัยตระหนักดีว่า บทของเอลิกาและกิติกานั้น เป็นบทที่มีความซับซ้อน ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้นักแสดงที่มีประสบการณ์ ทางการแสดงและ / หรือมีวัยรุ่นที่มากพอสำหรับบทแม่มาถ่ายทอดความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจของตัว ละคร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตั้งใจคัดเลือกนักแสดงที่มีวัยที่เหมาะสมพอที่จะใช้ประสบการณ์ในชีวิต มาเทียบเคียงกับความเป็นแม่ได้

แต่อย่างไรก็ได้เมื่อเวลาผ่านไป ผู้วิจัยก็ยังไม่สามารถเลือกนักแสดงที่ เหมาะสมกับบทของเอลิกาได้ จึงตัดสินใจเลือกนิสิตปี 4 ในภาควิชาศิลปการละคร ผู้ซึ่งมีศักยภาพ และมีแนวโน้มที่จะเข้าใจและถ่ายทอดความเป็นตัวละครตัวนี้ออกมาได้

ดังนั้น กิติกานั้นเป็นตัวละครตัวเดียวที่ผู้วิจัยได้นักแสดงที่มีวัยรุ่นที่มากกว่า ที่มากกว่าผู้แสดงคนอื่นๆ ดังนั้นถึงที่ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงคือ การกำกับการแสดง และการออกแบบ การแต่งหน้าและแต่งกายของนักแสดงที่รับบทเอลิกาให้เหมาะสมกับวัย และดูใกล้เคียงกับนักแสดง ที่รับบทเป็นกิติกา เนื่องจากตัวละครทั้งสองนั้นเป็นตัวละครที่อยู่ในร้ายเดียวกัน

ส่วนการคัดเลือกผู้ที่จะมารับบทอิสรนั้น ผู้วิจัยเลือกนักแสดงชายที่ยัง ไม่เคยมีประสบการณ์ทางการแสดงมาก่อน แต่มีวัยรุ่น บุคลิก และลักษณะนิสัย ตลอดจนทัศนคติ ในการมองโลกที่ใกล้เคียงกับตัวละครอิสระ

หลังจากผ่านกระบวนการคัดเลือกนักแสดงเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยก็ได้นักแสดงที่มาร่วมแสดงจำนวน 5 คน โดย 2 ใน 5 นั้นเป็นนักแสดงที่มารับบทกิติกา เนื่องจาก นักแสดงมีปัญหาด้านเวลาจึงจำเป็นจะต้องใช้ double cast ซึ่งกล้ายเป็นงานหนักที่ต้องทำเพิ่มขึ้น

4.2.2.2 การฝึกซ้อมการแสดง

เนื่องจากนักแสดงทั้ง 5 คนนี้มีพื้นฐานทางการแสดงที่ค่อนข้างต่างกัน กล่าวคือ นักแสดงที่มารับบทเกศินีและอิสระนั้น เป็นนักแสดงที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางการแสดงมาก่อนเลย ในขณะที่นักแสดงอีกสามคนที่มารับบทกิติกาและเอลิกานั้น เป็นนักแสดงที่เคยผ่านการแสดงละครเวทีมาบ้างแล้ว

ในช่วงสัปดาห์แรกของการซ้อม ผู้วิจัยเริ่มต้นให้นักแสดงอ่านบทแล้วตีความตัวละคร ในเบื้องต้นผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักแสดงได้ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้กำกับการแสดงจะอยู่กำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ตัวละครเบื้องต้น ซึ่งในช่วงสัปดาห์นี้ผู้วิจัยได้ปรับภาษา และบทสนทนากborg ช่วงให้เข้ากับการแสดงสามารถเปล่งเสียงและง่ายต่อการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนชื่อตัวละคร จาก กติกา เป็น กฤติกา เพื่อให้นักแสดงสามารถออกเสียงเรียกได้ง่ายขึ้นด้วย หลังจากทำความเข้าใจกันแล้ว นักแสดง และผู้วิจัยได้ร่วมกันสรุปแนวทางการแสดงของนักแสดงแต่ละคนไว้ดังนี้

ดร.เอลิกา ขัดโรคภัย

เป็นหญิงใส่วดยกลางคน กำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่อายุ 15 ปี มีความมุ่งมั่น ในจิตใจสูง ไม่ยอมใคร แต่ต้องการเป็นที่ยอมรับของทุกคน เด็กๆ ไม่เคยได้รับความรักจากทั้งพ่อแม่ เคยมีความรักหนึ่งครั้งแต่ถูกปฏิเสธจึงไม่ยอมมีความรักอีกเลย มีความมั่นใจในตนเองสูง ในเรื่องงาน แต่ลึกๆ อ้างว้างแล้วรู้สึกว่าไม่มีใครต้องการ เครื่องเชื่อว่า การเป็นคนเก่งคือสิ่งที่จะพิสูจน์ให้เห็นคุณค่าของคนๆ นั้น และถ้าหากเธอทำให้ทุกคนเชื่อได้ว่าเธอเป็นเก่งแล้วเธอ ก็จะเป็นที่ต้องการของทุกคน เอลิกามีความต้องการสูงสุด คือ ทำงานทดลองที่พ่อแม่ทำไม่ได้ให้สำเร็จ เพื่อจะได้อำนาจในการ ควบคุมประเทศ

Objective และ Action หลัก : ต้องการให้ทุกคนร่วมมือกับเธอเพื่อจะได้ทำงานทดลอง

ให้สำเร็จ

Conflict : ความรู้สึกผิดในฐานะของแม่ที่มีต่อลูกแต่ต้องทำงานให้สำเร็จ

Spine : ความพยายามต่อสู้ระหว่างหน้าที่กับความประราธนาของตนเอง

ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

กฤติกา เพื่อนในวัยเด็กของเอลิกา เป็นคนอ่อนแอก ไม่กล้าตัดสินใจ ต้องค่อยคิด ค่อยตัดสินใจให้เสมอ บ่งการได้อย่างด้วยแล้วรู้สึกว่าตนเองสำคัญ เพราะเป็นที่ต้องการ

เกศินี ลูกเลี้ยงของเอลิกา ที่เอลิกาทั้งรักและสนใจ แต่ต้องตัดใจใช้ทดลอง เพื่อทำสิ่งที่ตนประราธนาให้สำเร็จ ตอนที่เขามาเลี้ยง ไม่ได้คิดว่าจะมีความรู้สึกว่าและผูกพันแบบนี้

อิสระ นักการเมืองฝ่ายตรงข้าม ที่ค่อยค้นความคิดของเอลิกาเสมอ เอลิกาไม่ชอบ อิสระแต่ก้มองเห็นผลประโยชน์ว่าถ้าได้อิสระมาร่วมมือก็จะดี เพราะเห็นว่าเป็น

**คนสู้ไม่ถอยเมื่อกัน และลีก้า ก็อยากให้อิสรรัชีกีดีและยอมรับตน
กุติกา (เพื่อนของเอลิกา)**

หญิงมาย สามีตาย วัยกลางคน หัวอ่อน ไม่มีความมั่นใจ คราว่าอะไรเห็น
ตาม ขี้กลัว หวาดระ儆 ก่อนติดคุกเป็นแม่บ้านที่ไม่รู้ว่าสามีทำงานอะไร อยู่ไปวันๆ ไม่คิดมาก
ไม่มีเป้าหมายในชีวิตอะไร เพราะชีวิตมีความสุขดีตั้งแต่เด็กจนโต และมีความแagenให้เสมอ
ความต้องการ สูงสุดคือ มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่นพร้อมหน้า พ่อแม่ลูก

Objective และ Action หลัก : ต้องการให้เอลิกายอมปล่อยให้เกศินกลับออกไปอยู่กับตน
Conflict : ความรักตัวกลัวตายกับหน้าที่ของแม่ที่ต้องปกป้องลูก

Spine : ความพยายามต่อสู้ระหว่างหน้าที่กับความปราณາของตนเอง

ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

เอลิกา เป็นเพื่อนกันแต่เด็ก มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาเสมอ อยู่ด้วยแล้วรู้สึกปลอดภัย
แต่ก็กลัว เพราะรู้สึกว่าเอลิกาดุ และอาจริบเสมอ ไม่กล้าขัดใจ เพราะไม่รู้ว่า
เมื่อไรจะส่งเอกสารเข้าไปในคุกอีก

อิสระ ไม่รู้จักมากนัก แต่ก็ไว้ใจ เพราะเป็นคนสนิทของสามี และรู้สึกเป็นหนึ่งกับคุณที่
ช่วยเหลือตนของมาจากคุก เป็นเพื่อนคุยต่างวัย อยากให้อิสระช่วยพาออกไป
เกศิน เห็นครั้งแรกก็รักและรู้สึกผิดมากที่ทิ้งลูกไป เจ็บปวดที่เห็นเข้าห้องน้ำ อยากให้
เกศินนีอภัยและรักตน

อิสระ (ฝ่ายตรงข้ามในสภาพของเอลิกา)

นักการเมืองหนุ่มไฟแรง อายุ 30 ต้นๆ ใจร้อน ต้องการพิสูจน์ตัวเอง มีอุดมการณ์
สูง เชื่อในเรื่องความเท่าเทียมกัน และธรรมชาติจึงไม่เชื่อในเรื่องการกำหนดด้วย
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของรัฐบาล มีหัวต่อต้าน พร้อมจะทำงานใหญ่เพื่อส่วนรวมเสมอ ถึง
ขั้นยอมเสียบางส่วนเพื่องานที่ใหญ่กว่า ความต้องการสูงสุด คือ แก้ไขกฎหมาย และทำให้ทุกคน
เกิดมาได้อย่างอิสระ

Objective และ Action หลัก : ต้องการทำให้เอลิกาเปลี่ยนใจและมาช่วยกันแก้กฎหมาย
และทำให้กุติกายอมพาเกศินหนีออกไป

Conflict : หน้าที่ของการเป็นคนดี (สงสารเห็นใจแม่ลูกคู่นี้) กับความปราณາของตัวเอง
(พาเกศินออกไปเพื่อใช้ล้มเอลิกา)

Spine : ความพยายามต่อสู้ระหว่างหน้าที่กับความปราณາของตนเอง

ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

เอลิกา	มีความคิดที่ขัดแย้งกันเสมอ แข่งกันเล็กๆ ไม่เข้าใจและไม่ยอมรับความคิดของเอลิกา คิดว่าเป็นคนไม่มีจิตใจ คำมหิต และไม่มีมนุษยธรรม
กฤติกา	อยากช่วยแต่บางครั้งก็รำคาญที่เป็นคนตัดสินใจซ้ำ ซึ่งล้วนเกินกว่าเหตุ และรู้สึกว่ากฤติกาเห็นแก่ตัวเกินไปในบางครั้ง
เกศินี	สงสารและเห็นใจ อยากพาออกไปแต่ก็สับสนว่าจะช่วยเกศินีได้หรือไม่

เกศินี (ลูกเลี้ยงของเอลิกา)

เด็กหญิงวัย 16 ปี แต่ดูเหมือนเด็กอายุ 12 ปีมากกว่า เพราะตัวที่เล็กกว่าเด็กในวัยเดียวกันและไม่เคยได้ไปสัมผัสกับโลกนอกห้องทดลองเลย เชื่อว่าตัวเองไม่สบายและมีแม่เพียงคนเดียว ความต้องการสูงสุด คือ ได้ออกไปข้างนอก Objective และ Action หลัก : ต้องการทำให้แม่(เอลิกา) พ้อใจและรักษาตนให้หาย จะได้ออกไปข้างนอก

Conflict : กลัวแม่ไม่รัก จึงพยายามทำตามที่แม่บอก แต่ก็อยากออกไปข้างนอกเช่นกัน

Spine : ความพยายามต่อสู้ระหว่างหน้าที่กับความปราถนาของตนเอง

ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

เอลิกา	รักและเชือฟัง โลกนี้สำหรับเธอ มีแม่เพียงคนเดียว ไม่กล้าขัดคำสั่ง เพราะเคยถูกแม่ทำให้บอบช้ำ และก็กลัวแม่ไม่รัก
กฤติกา	เห็นว่าเป็นคุณป้าใจดี รู้สึกดี อุยด้วยแล้วชอบอุ่นไม่น่ากลัวเหมือนแม่ แต่ก็ไม่สนใจ รู้สึกว่าเป็นคนอื่นอยู่ดี
อิสระ	ประทับใจแต่แรกเห็น เพราะมีความรู้สึกถึงเพศตรงข้าม อยากอยู่ใกล้ๆ แต่ไม่รู้ทำไม เชือฟังและเคารพในสิ่งที่อิสระบอก

หลังจากทำความเข้าใจตัวละครกันในเบื้องต้นแล้ว ในระยะเวลาสองสัปดาห์ต่อมาผู้จัดฯ เน้นการซ้อมแยกภาระอย่าง เพื่อจะปรับพื้นฐานการแสดง ตลอดจนเพื่อช่วยแก้ปัญหาการแสดงให้กับนักแสดงรายบุคคล ซึ่งแต่ละคนก็มีปัญหาที่หลากหลายกันไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องเครื่องมือ ต่างๆ ของนักแสดงไม่พร้อมเช่น การเปล่งเสียงไม่ชัด ความพร้อมของอารมณ์ความรู้สึก ความ

เข้าใจเรื่องการแสดง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยในสานะผู้กำกับการแสดงก็ได้ใช้แบบฝึกหัดต่างๆ เข้าช่วยเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น แม้ผลที่ได้จะไม่ดีเยี่ยมแต่ก็เห็นพัฒนาการของนักแสดงในระดับหนึ่ง

4.2.2.3 ปัญหาและการแก้ปัญหาในการกำกับการแสดง

หลังจากซ้อมไปเป็นระยะเวลา 1 เดือนแล้ว ในเดือนที่ 2 ของการซ้อม ผู้วิจัยเริ่มซ้อมจากต่อเนื่อง นักแสดงจะมีโอกาสเข้าจากร่วมกัน²⁷ จากการซ้อมในระยะนี้ ผู้วิจัยพบปัญหาทางการแสดงอื่นนอกเหนือจากปัญหาส่วนตัวของนักแสดงแต่ละคน นั่นคือปัญหารื่องความเหมาะสมของนักแสดงกับตัวละคร ซึ่งเกิดจากขั้นตอนการการคัดเลือกนักแสดงนักแสดงที่เลือกมา ไม่สามารถจะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกในสิ่งที่ผู้วิจัยตั้งเป้าไว้ได้ผลลัพธ์ของการแสดงของนักแสดงแต่ละคน จะเน้นที่การแสดงอารมณ์ แสดงความรักหรือความทุกข์ทรมานของตัวละคร มากกว่าแสดงสัมภានดิบของความต้องการที่กระหายอยากและความเห็นแก่ตัว อันนำไปสู่ความน่ารังเกียจของพฤติกรรมของตัวละคร กล่าวโดยสรุปของปัญหาที่ผู้วิจัยพบในระหว่างการซ้อมและการค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ ดังนี้

4.2.2.3.1 นักแสดงสามารถที่ ซึ่งเกิดขึ้นจากความกังวล การกลัว ความไม่มั่นใจ หรือความเข้าใจผิดในการแสดง ทำให้นักแสดงไม่ได้มีสามารถอ่ายกับความต้องการหรือสถานการณ์ สุดๆ ที่เกิดขึ้นตรงหน้าซึ่งทำให้เกิดความไม่กลมกลืน ไม่จริง ไม่สามารถเชื่อกับเงื่อนไขของสถานการณ์และตัวละครได้ ซึ่งมีสาเหตุจำแนกออกได้ดังนี้

a. นักแสดงเกิดความรู้สึกเบรี่ยบเที่ยบ เนื่องจากมีนักแสดง 2 คน ที่รับบท กฤติกา (double cast) คนหนึ่งอายุมากกว่าและมีประสบการณ์ การแสดงสูงกว่า ทำให้ นักแสดงอีกคนกังวลและเบรี่ยบเที่ยบ กลัวทำได้เมื่อ ทั้งนักแสดงผู้นี้ยังเป็นอาจารย์พิเศษสอนนิสิตที่มาทำหน้าที่ต่างๆ ใน production ด้วย ทำให้เวลาซ้อมมักปกป่องตัวเองจากความรู้สึกไม่มั่นใจ โดยการไม่แสดงความรู้สึกใดๆ ออกมาระและสามารถอ่ายกับตนเอง สรลักษณะคนดูตลอดเวลา

การแก้ปัญหา ทำการวิเคราะห์ความเข้าใจกับนักแสดงใหม่เรื่องทัศนคติของการเป็นนักแสดง และให้กำลังใจว่านักแสดงสามารถทำได้ และทำได้ดีอยู่แล้วแม้จะมีนักแสดงสองคน ใช่ว่าจะต้องทำออกมารแล้วเหมือนกัน ให้อิสระที่จะลอง และเป็นตัวของตัวเองเต็มที่ รวมทั้งนัดซ้อมส่วนตัวโดยแยกชื่อของนักแสดงที่รับบทเดียวกันคนละวัน และให้ทีมงานและทีมกำกับเวทีรอด้านนอกในการซ้อมบางฉาก ซึ่งก็ทำให้

²⁷ สามารถดูข้อมูลและตารางระยะเวลาซ้อมได้ในภาคผนวก ง.

**นักแสดงมั่นใจขึ้น และเริ่มหันมาให้ความสนใจกับสถานการณ์และความต้องการ
ของตัวละครเพิ่มขึ้น**

b. นักแสดงมีปัญหาเรื่องการพูด เนื่องจากพูดเร็ว ร้าว และเมื่อต้องการ
ปรับการพูดใหม่ จึงไปสมารธที่ต้องพูดให้ช้า ให้ชัดมากกว่าการสื่อสาร เพื่อ
ให้ได้ในสิ่งที่ตัวละครต้องการ

การแก้ปัญหา ให้นักแสดงฝึกพูดบทของตัวเองและฝึกการหายใจ และ
project เสียงทุกวัน เพื่อให้กล้ามเนื้อปากเคลื่อนกับการเปล่งเสียงที่ถูกต้อง¹
และในขณะซ้อมก็ไม่นิ่งวิจารณ์เรื่องการพูดไม่ชัด ซึ่งทำให้นักแสดงกังวล
แต่ใช้วิธีกล่าวชมเชยในพัฒนาการ ให้กำลังใจ เพื่อให้นักแสดงไม่ต้องมา
พะวง ในขณะแสดง

c. นักแสดงมีความเคยชินกับการแสดงที่เน้นบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึก
หรือบรรยายกาศของตัวละครมากกว่าความเชื่อในตัวละคร โดยไปเน้นที่การ
ทำท่าทาง หรือใช้น้ำเสียง ซึ่งเมื่อต้องปรับก็เกิดความกังวล คอยเข็ค²
ความรู้สึกว่าสิ่งที่ทำนั้นใช่หรือไม่ และตั้งใจแก้ปัญหามากเกินไปจนสามารถ
ไปอยู่ที่ความพยายามที่แก้ปัญหามากกว่าจะปล่อยให้อยู่กับสถานการณ์ของ
ตัวละคร

การแก้ปัญหา กล่าวชมเชย ให้กำลังใจ สร้างความรู้สึกผ่อนคลายให้กับ
นักแสดง กระตุนความรู้สึกที่ว่า ลองดู ไม่ได้ไม่เป็นไร เพื่อให้นักแสดงลด
ความกดดัน และจับกำหนดจุดไฟกัสให้นักแสดงใหม่ โดยเน้นที่ความ
ต้องการ เพื่อให้นักแสดงล้มสิ่งที่กังวลอยู่

4.2.2.3.1 นักแสดงขาดประสบการณ์ด้านการแสดงและชีวิต ทำให้ไม่เชื่อและ
ไม่สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ของตัวละครเข้ากับตัวเองได้ ทำให้การแสดงออกมาไม่น่าเชื่อไม่
เข้มข้นและลีกซึ้ง ซึ่งต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งเกิดจากการเลือกนักแสดงของผู้วิจัยเอง เนื่องจาก
มีความเชื่อว่าละครเรื่องนี้ควรจะเป็นพื้นที่สำหรับให้นักเรียนและผู้สอนได้ฝึกฝนการแสดง ทำให้
ไม่ได้เลือกนักแสดงมืออาชีพและมีอายุตามตัวละคร ที่ปรึกษาด้านบทเร่องก็ได้เตือนไว้ตั้งแต่ต้นว่า
ให้เลือกนักแสดงที่มีประสบการณ์และเป็นผู้ใหญ่ เพราะเด็กอาจไม่เข้าใจและแสดงออกไม่ได้

การแก้ปัญหา คือ การใช้แบบฝึกหัดโดยถึงประสบการณ์ทางอารมณ์ ความรู้สึกของนักแสดงมาใช้เทียบเคียงกับสภาวะทางจิตใจของตัวละคร เช่น ความรู้สึกผิดที่มีต่อคนที่เรารัก ความเห็นแก่ตัวจนลืมคนที่เรารัก หรือความเกลียดชังคนที่โกรธหรือคดโง การหากความเชื่อมโยงของสถานการณ์ในละครกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การสร้างเหตุการณ์จำลอง รวมทั้งปรับบทให้ง่ายขึ้นและให้เข้ากับศักยภาพของนักแสดงที่เลือกมา

4.2.2.3.3 นักแสดงเกิดความสนุกในการอยู่กับอารมณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้การกระทำดำเนินไปอย่างเชื่องช้า ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ และพูมพายหรือ vrouณุคราภากินกว่าเหตุ

การแก้ปัญหา คือ คอยเพิ่มเงื่อนไขและกระตุ้นให้นักแสดงระลึกถึงความต้องการที่จะกระทำการกับตัวละครอื่นมากกว่ารู้สึกกับตนเอง เช่น ทำโน๊ตสันๆ ตามนักแสดงในชาติที่เล่นไปว่า ทำอะไรอยู่ อยากรู้อะไรจากคู่ หรืออยากทำให้เขารู้สึกอย่างไร เพื่อให้ได้อย่างไร ซึ่งช่วยให้นักแสดงไปสนใจที่คุ้มสุดมากกว่าความรู้สึกของตนเองและตัดบทบางช่วงที่มีแนวโน้ม ทำให้นักแสดงหมกมุนกับอารมณ์ของ

4.2.2.3.4 นักแสดงรู้ก่อนล่วงหน้าในการแสดง ซึ่งเกิดขึ้นกับนักแสดงที่ไม่มีประสบการณ์ในการแสดงมากนัก และมีความตั้งใจเจ้าจริงเจ้าจังกับการแสดงมากเกินไป จึงพยายามจำกัดอย่างเพื่อป้องกันความผิดพลาด สมานิสัย บางครั้งเกิดขึ้นเมื่อนักแสดงไม่อยู่ในเงื่อนไขของตัวละคร หรือไม่เชื่อกับสถานการณ์ตรงหน้าได้อย่างเต็มที่ และเกิดขึ้นได้เมื่อนักแสดงเริ่มขึ้นกับ blocking และ business ที่ซ้อมไปสักพักหนึ่งแล้วจึงทำให้ พูดหรือทำไปก่อนที่จะรู้สึกซึ่งผลที่ตามมาทำให้กลایเป็นปัญหาอื่นๆ ด้วย เช่น ไม่เกิดการประทะ เพราะนักแสดงได้จัดระบบความคิดและลำดับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าแล้ว ทำให้การแสดงขาดการตอบสนองสดๆ (reaction) นิ่ง ไม่มีชีวิต ไม่มีความลุนหรือพยายามมากขึ้นเพื่อให้ได้ในสิ่งที่มุ่งหวัง

การแก้ปัญหา การให้นักแสดงทำsmithก่อนแสดง ผ่อนคลายจากความกังวลและค่อยๆ ซึ่งขับเงื่อนไขของตัวละคร ให้ปล่อยวางจากความกลัวผิดพลาด ย้ำว่าความพลาดเป็นสิ่งปกติ ถ้าเกิดขึ้นให้แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ดีกว่ากลัวไม่มีความสตดและนำเข้าเชื่อกฎในระหว่างการแสดง ให้นักแสดงกำหนดสิ่งที่คาดหวังทั้งสิหน้า เวลา น้ำเสียง จากคู่แสดงในทุกๆ สิ่งที่พูด หรือทำออกไปเพื่อให้smithอยู่กับเหตุการณ์ตรงหน้า ซึ่งผลที่ได้ก็ขึ้นอยู่กับ

การเรียนรู้ของนักแสดงแต่ละคน บางคนนำไปใช้ได้ตลอดทั้งเรื่อง บางคนทำได้บ้างไม่ได้บ้างแล้วแต่วัน สุปโดยรวมแล้วนั้นถือว่ามีพัฒนาการที่น่าพอใจ

4.2.2.3.5 นักแสดงพูดบทไม่หมายความ ซึ่งก็มีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ นักแสดงอ่านภาษาไทยไม่คล่อง ทำให้แบ่งวรคไม่เป็นและไม่เข้าใจสิ่งที่พูดอย่างลึกซึ้ง นักแสดงห้องบทจนชิน เพราะเริ่มต้นการจำบทด้วยการท่องก่อนการเข้าใจ และนักแสดงเข้าใจผิดเรื่องการแสดง ไปเน้นการสร้างเสียง ด้วยการทำเสียงสูงเสียงต่ำ หรือเน้นเสียงแทนการหมายความ

การแก้ปัญหา สำหรับนักแสดงคนแรก ใช้วิธีการอธิบายความหมาย แบ่งวรรคตอนให้ และตีความที่จะประযุค อย่างไรก็ได้ ไม่ได้บันทึกเสียงอ่านออกเสียงให้นักแสดงกลับไปฟัง เพราะการทำเข่นนั้นอาจทำให้นักแสดงจำเสียง และการเว้นวรรคตอนของต้นฉบับ จะมีผลต่อการแสดงของเขาได้ ส่วนปัญหาของนักแสดงคนที่สอง ให้แก้ด้วยการให้พูดบทเป็นคำสำเนียง หรือเสียงอื่นที่ไม่ใช่ภาษาที่เข้าใจ โดยมีเงื่อนไขที่การสื่อสารความหมายของประโยคนั้นให้สัมพันธ์กับความต้องการ ทำข้าฯ จนเข้าใจและลืมจังหวะการออกเสียงแบบท่องจำ ปัญหาของนักแสดงคนสุดท้าย ซึ่งเป็นคนเดียวที่กับปัญหาที่สอง หลังจากใช้วิธีที่กล่าวมาแล้วกับการสร้างความเข้าใจในเรื่องการแสดง ทำให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการปรับปรุง การทำเสียงลดน้อยลง และเริ่มสื่อสาร และพูดหมายความมากขึ้น

4.2.2.3.6 นักแสดงไม่กล้าลองหรือเสียงทำมากกว่าที่เคยทำ เพราะยังไม่ร่วงใจในการกระทำของตัวเอง จึงกำหนดตัวเองให้ทำเท่าที่เคยทำหรือที่เคยรู้สึก โดยเฉพาะเกิดขึ้นกับนักแสดงชายที่เพิ่งเคยเล่นละครเป็นครั้งแรก และไม่คุ้นเคยกับนักแสดงคนอื่นๆ และทีมงาน

การแก้ปัญหา คือ สร้างบรรยากาศกันเอง และหาแบบฝึกหัดสนุกๆ ที่ช่วยให้ทุกคนได้ร่วมกันคิดและรู้สึก ได้ลองทำอะไรแปลกๆ ตกลงๆ ลดโ dinทางความรู้สึก เพื่อให้เกิดความสนใจและไว้ใจกันทั้งนักแสดงและทีมงาน รวมทั้งอธิบายให้นักแสดงเข้าใจว่า เขาสามารถทำในสิ่งที่นอกเหนือจากปกติได้ เพียงแค่ลองทำให้สุด รู้สึกให้สุด ซึ่งเป็นกระบวนการในการซ้อมและทดลอง จากนั้นเราจะเลือกสิ่งที่ได้ลองทำไปแล้วเพื่อนำมาใช้ในการแสดง

4.2.2.3.7 นักแสดงติดอยู่กับการแสดงความรักมากกว่าการแสดงความเห็นแก่ตัว เพราะนักแสดงอยู่ในวัยที่ต้องการความรัก และไม่มีวัยวุฒิพอก็จะหลุดไปจากความประถนาของตนเอง ณ ขณะนั้น

การแก้ปัญหา คือ พยายามให้นักแสดงแสดงออกถึงความเห็นแก่ตัวอย่างได้ อย่างเช่น และให้สามารถแสดงความต้องการที่จะต้องได้ โดยไม่ต้องสนใจในธรรมหรือความรู้สึกผิด ที่เกิดขึ้นในใจ ให้ทำแบบฝึกหัด ด้วยการให้ทุกคนเลือกเป็นสัตว์แต่ละชนิด ต่อสู้ ดันรุน เพื่อให้ได้สิ่งที่ตนต้องการ ซึ่งในแบบฝึกหัดนั้น นักแสดงทุกคนหลุดพ้นจากความรู้อยากให้คนอื่นรัก และกลับมาสนใจที่ความต้องการแล้ว แต่เมื่อกลับเข้าสู่การบท ปัญหาเดิมๆ ก็กลับมาอีก

เมื่อเวลาของการเปิดแสดงใกล้เข้ามา ปัญหาหลักเรื่องการแสดงก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข ทั้งๆ ที่ผู้วิจัยได้หยุดพักการซ้อมร่วมกัน นัดแก้ปัญหารายบุคคลแล้ว แต่ก็มิได้ผล เมื่อเชิญ อ. ดังกมล ณ ป้อมเพชร ซึ่งเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยเรื่องเก่าเล่าใหม่ และทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องการนำบทมาจัดแสดงละคร มาชุมการซ้อม อาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ก. ให้ผู้วิจัยกลับไปดูรัตตุประสงค์เริ่มต้นในการสร้างบทใหม่ โดยเฉพาะประเด็นของ การกำหนดตัวละครหลัก ตอนนี้ตัวละครหลักได้เปลี่ยนจากเอกลักษณ์แล้ว จะเลือกอะไร และทำอย่างไร

ข. ปัญหาหลักของนักแสดง ที่ทำให้ไม่สามารถแสดงออกตามแนวทางของการกำกับการแสดงที่ผู้วิจัยต้องการนั้น (ปัญหาในข้อ 7) สรุปว่าปัจจุบันเป็นปัญหาทางจิตวิทยาซึ่งเกิดจากทัศนคติ และมุมมองของนักแสดงเอง ที่ยังไม่พร้อมจะแสดงความเลวอกรมา เพราะกลัวจะถูกมองว่าไม่ดี และจะไม่ได้รับความรัก การแก้ไขตรงส่วนนี้คงต้องให้เวลาในการปรับทัศนคติกับนักแสดงสักระยะ แต่ด้วยเงื่อนไขของเวลาที่จำกัด ผู้วิจัยต้องเลือกระหว่างเปลี่ยนตัวนักแสดง หรือปรับบท

ค. ถ้าเลือกที่จะปรับบท ต้องทำให้บทสั้นลงเพื่อให้ทันเวลา เปิดการแสดง

4.2.2.4 การปรับบทละคร

หลังจากใช้เวลาเท่าที่จะทำได้ในการตัดสินใจ ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะแก้ปัญหาด้วย การปรับบทใหม่ โดยไม่เปลี่ยนตัวนักแสดงแต่อย่างใด เนื่องจากผู้วิจัยเชื่อว่าความผิดพลาด เกิดขึ้นจากการกำกับการแสดงของผู้วิจัยเอง ที่มีความสามารถแก้ปัญหานักแสดงที่เลือกมาได้ และ

เนื่องจากวัตถุประสงค์เนตตอนแรกที่เลือกนักแสดงเหล่านี้ เพราะเชื่อว่าผู้วิจัยจะสามารถใช้เวลาเท่าที่มีในการพัฒนา ฝึกฝน และแก้ปัญหาการแสดงให้พากษาได้ แต่เมื่อทำไม่ได้ ความผิดน่าจะเป็นที่ตัวผู้วิจัยเอง เมื่อทบทวนปัญหาทั้งหมดเทียบกับระยะเวลาแล้ว ผู้วิจัยจึงตัดสินใจปรับเปลี่ยนรายละเอียด ดังนี้ 1. ตัดให้บทสั้นลง 2. ลดบทของกุตติกาและเกศินีลง และเพิ่มบทให้กับเอลิกา 3. สามปรับบทสนทนากับช่วงที่มีแนวโน้มให้นักแสดงจับทางผิด และไปเล่นที่อารมณ์มากกว่าสื่อสารความรู้สึก

การแก้ปัญหาทั้งสองนี้ช่วยให้ได้ประโยชน์ ดังนี้

4.2.2.4.1 ปัญหารื่องความยาวของบทกับระยะเวลาในการซ้อมมีความเป็นไปได้มากขึ้น

4.2.2.4.2 ปัญหารื่องนักแสดง เนื่องจากนักแสดงที่รับบทเป็นกุตติกาซึ่งมีบทมาก แต่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครออกมา และปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเข้าใจเรื่องการแสดงใหม่ได้ทัน จึงเพิ่มบทให้กับเอลิกา ซึ่งเป็นนักแสดงที่รับบทนี้มีศักยภาพที่จะพัฒนาได้ทัน และจับทิศทางของละครได้ชัดเจนอยู่แล้ว รวมทั้งตัดบทบางส่วนของอิสระและเกศินีด้วยเพื่อแก้ปัญหาในส่วนการแสดงของทั้งสอง

4.2.2.4.3 การเพิ่มบทบาทให้เอลิกานี้ ยิ่งช่วยให้บทละครมีความชัดเจนขึ้น ในเรื่องการดำเนินเรื่องตามตัวละครเอกที่ผู้วิจัยตั้งใจไว้แต่เริ่มต้นว่าเป็นเอลิกาหรือแม่ดินนิทาน ซึ่งก่อนหน้าการปรับบทนั้น น้ำหนักของบทหลักๆ ตอนตกรอยู่ที่กุตติกามากกว่า และดูเหมือนว่าการกระทำส่วนใหญ่ในเรื่องจะเป็นของกุตติกามากกว่าเอลิกาเสียด้วยซ้ำ

4.2.2.4.4 การปรับบทครั้นนี้ยังมีผลกับทิศทางการกำกับการแสดงด้วย เนื่องจากตอนต้นผู้วิจัยต้องการให้คนดูติดตามตัวละครอย่างละเอียด การกำกับการแสดงจึงเน้นให้นักแสดงใช้เวลา กับการหยุดคิดและนิ่งนานมาก รวมถึงให้ขยายร่างกายและมีการเคลื่อนไหวที่น้อยมาก เพื่อสร้างความอึดอัด แต่การจะทำเช่นนั้นได้การแสดงของนักแสดงต้องชัดเจนมากกว่าความเงียบที่เกิดขึ้นนั้น มีความหมายหรือเกิดความรู้สึกอะไรข้างในใจ ซึ่งเมื่อนักแสดงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ชัดเจนได้ ผลที่ตามมาคืออนาคตความอึดอัดแล้ว ยังอาจทำให้คนดูเบื่อและหลับได้อีกด้วย²⁸

4.2.2.4 การทำงานร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ

หลังจากปรับบทละครแล้ว นักแสดงจะเป็นจังหวะของการแสดงให้ตรงตามรายละเอียดที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ในสองสัปดาห์หลังจากการปรับเปลี่ยนบทเป็นการซ้อมพร้อมกับฝ่ายเทคนิคต่างๆ ในช่วงนี้นักแสดงจะได้มีโอกาสซ้อมกับจาก อุปกรณ์ประกอบจาก เครื่อง

²⁸ บทที่ปรับเปลี่ยนในครั้นนี้สูญหาย จึงไม่สามารถนำมาแสดงในรายงานฉบับนี้ได้

แต่งกาย ตลอดจนแสง และสื่อผสมตามลำดับการแสดงจริง แต่เมื่อถึงระยะเวลาปัจจุบันที่เกิดขึ้น อีกหนึ่งปัจจุบันคือ เอนิเมชั่นที่จะใช้ฉายในเรื่องทำไม่เสร็จทั้งหมด และมีแนวโน้มว่าจะเสร็จไม่ทันกำหนดแสดง ผู้วิจัยจึงตัดสินใจแก้ปัญหาเอง ด้วยการยกเลิกภาพเอนิเมชั่นทั้งหมด และเข้าห้องอัด เลือกบางฉากในภาพยนตร์เรื่องต่างๆ มาตัดต่อแทน เพื่อให้ภาพที่ปรากฏบนจอมือเป็นไปในสไตล์เดียวกัน

นอกจากนั้นแล้ว เสื้อผ้าก็มีปัญหา เนื่องจากชุดที่ตัดมาไม่ซ่อนให้นักแสดงเคลื่อนไหวได้ง่าย การเปลี่ยนเสื้อผ้าก็ยากลำบาก ไม่ทันต่อการเปลี่ยนฉาก ผู้วิจัยจึงตัดสินใจลดจำนวนเสื้อผ้าลง ให้นักแสดงทุกคนสวมเสื้อผ้าชุดเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง

อย่างไรก็ดี แม้ปัญหาเรื่องของค่าประกอบต่างๆ จะได้รับการแก้ไขแล้ว แต่ปัญหาหลักคือ เรื่องการแสดงและการกำกับการแสดง ยังคงมีปัญหาอยู่ ซึ่งในตอนนี้ผู้วิจัยเริ่มสับสนว่า ปัญหาอยู่ที่บทหรือการกำกับการแสดง ทางเลือกเดียวที่คิดว่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดในขณะนี้ คือ การปรับบทอีกรั้ง²⁹ โดยทำให้สั้นลงอีก และเน้นแก้ปัญหาเฉพาะกับนักแสดง ที่มีแนวโน้มว่าจะกำกับได้เพื่อให้เรื่องดำเนินไปได้ทันวันเปิดแสดง และรวมถึงตัดฉากเอนิเมชั่นนิทานเรื่อง ราพูนเซล ออกซึ่งแต่เดิมวางแผนไว้ว่าจะให้ปรากฏแทรกขึ้นมาในระหว่างที่กติกาเล่านิทานให้เกิดนีฟัง ทั้งนี้

การปรับบทครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการใหม่ คือ ไม่ปรับบทเอง แต่เปิดโอกาสให้นักแสดงซึ่งในขณะนี้เข้าใจเหตุผลในการจะทำของตัวละคร ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดในบทละครอย่างดีแล้ว ได้ทดลองพูดและทำตามเงื่อนไขของตัวละคร (improvisation) ซึ่งการทดลองในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุป ในการปรับบท ดังนี้

1. ความยาวของบทเหลือ 50 นาที จากความยาวเดิม 2 ชั่วโมง
2. คงไว้แต่เฉพาะประเด็นหลักๆ ประเด็นเดียว รายละเอียดอื่นที่เป็นข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับเรื่องถูกตัดทิ้งหมด
3. เปลี่ยนบทสนทนาให้ตรงไปตรงมายิ่งขึ้น
4. เปลี่ยนจุดจบของตัวละคร จากตอนจบเดิมที่ยังให้ความหวังว่า แม้เกศินี (ราพูนเซล) จะตาย แต่ชีวิตหลังความตายเชอกั้งได้พบกับคนที่รัก นั่นคืออิสระและกติกา เป็นการจบด้วยความหมายของอุลิจิกา คือ หายนะทางความมรรคสิกของตัวละคร ที่ต้องสูญเสียเกศินีไปด้วยน้ำมือของตนเอง ซึ่งทำให้โลกในละครนี้น่าหดหู่และสิ้นหวัง

²⁹ การปรับบทที่กล่าวในรายงานฉบับนี้ หมายถึง การปรับในโครงเรื่องหลัก ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 ครั้งใหญ่ แต่การปรับบทั้งหมดนั้น มีอยู่ด้วยกันหลายครั้ง แต่เป็นการปรับเล็กๆ น้อยๆ เช่น ปรับคำ เปลี่ยนประโยค สลับคำและประโยค เพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจนขึ้น

10/08/04

ເກສາຮາພຸນເໜລ

ຈາກ 1 ເມື່ອມ່ານເປີດຈະເຫັນຈອກພາບຂາດໃໝ່ພ້ອມຄຳບຣຍາຍ

ຄຳບຣຍາຍ ພລກະຮບຈາກສົງຄຣາມນິວເຄລີຢີ່ ໃນປີ 2585 ທຳໄໜໂຄຣໂມໂໂມທີ 17 ໃນຊ່ວງ 17Q12 – 17Q19 ກັບໂຄຣໂມໂໂມທີ 12 ໃນຊ່ວງ 12Q13 ແລະ ຍືນສົບນໂຄຣໂມໂໂມທີ 1 ແລະ 5 ເກີດກາຮ່າງການພຶດປກຕີ ມີຜລໃຫ້ຜມຫຼືອັນ ຖູ້າມຸນຂົນ (Hairs and Hair Follicles) ແລະ ຕ່ອມໄໝມັນ (Sebaceous Glands) ຜຶ້ງເປັນອວຍວະປກຕີທີ່ກຳນົດຈາກພິວໜັງ (Skin Derivatives) ໄດ້ຫາຍໄປ
 ວິຊາລັດທີ່ໄໝ້ປະປະມານຈຳນວນທີ່ມີການຮັບອຸປະກອນທີ່ເລີ້ມດ້ວຍກາຮ່າງເຄື່ອງພົດຍອກຊີເຈນຂາດໃໝ່ ແລະ ໂດມກະຈົກຄອບທັ້ງປະເທດ 15 ປີ ຕ່ອມາ ສປາປະຈາກແຮ່ງໜັດໄດ້ນົມຕີໃຫ້ເຫັນໂຍບາຍກາຮຸມກຳນົດ 2600 ໂດຍກຳຫັນໃຫ້ ເຕັກທຸກຄົນທີ່ຈະເກີດມາຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸປະກອນຫຼາດກາຮີຈາກວິຊາລັດ ແລະ ໄທ້ສີທີ່ປີເສີ່ງກັບເຕັກທີ່ເກີດດ້ວຍວິຊີກາຮ່າງວິທຍາສັດວິຊີ ແຕ່ເມື່ອກາຮຸມຈົດກຳນົດໄດ້ຜລເຕີມທີ່ໃນປີ 2700
 ສປາປະຈາກແຮ່ງໜັດໄດ້ອຸປະກອນຫຼາດກາຮີ ດືອນ ໄນອຸປະກອນຫຼາດກາຮີ ທີ່ມີການຮັບອຸປະກອນຫຼາດກາຮີຈາກວິຊາລັດ ແລະ ໄທ້ສີທີ່ປີເສີ່ງກັບເຕັກທີ່ເກີດດ້ວຍວິຊີກາຮ່າງວິທຍາສັດວິຊີ ແຕ່ເມື່ອກາຮຸມຈົດກຳນົດໄດ້ຜລເຕີມທີ່ໃນປີ 2700
 ແລະ ກຳຫັນໃຫ້ປະຈາກທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນດ້ວຍວິຊີທາງວິທຍາສັດວິຊີເປັນບຸຄຄລທີ່ມີສັກຍາພສູງໃນກາຮ່າງດ້ວຍຫຼືກບນໄລກ
 ແລະ ກຳຫັນໃຫ້ປະຈາກທີ່ເກີດດ້ວຍວິຊີທາມຮຽນໜັດກຳນົດໄດ້ນົມຕີກ່ອນປີ 2700
 ເປັນປະຈາກໜັນສອງທີ່ມີສີທີ່ຈຳກັດ

ພາບປນຈອດຍາ ເຟດໜາຍໄປ ເຄລິກາເຂົ້າມາ

ເຄລິກາ ເຄລິກາ ແຈັດໂຮຄກ້ຍ
 ວິຊານັດຕີ່ວ່າກາຮ່າງກະທຽວພິທັກໝົມນຸ່າຍໍ່ຂອງພາບປນທີ່ຜ່ານມາຂອງກະທຽວຕໍ່
 ອທ່ານສມາຊີກຸ້ງທຽວເກີຍຣຕິຄະ ຕັ້ງແຕ່ປີ 2700 ເປັນຕົ້ນມາ
 ກະທຽວພິທັກໝົມນຸ່າຍໍ່ໄດ້ທຳນ້າທີ່ດູແລປ່ານຫຼຸກເຮືອງທີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບປະຈາກນາ

โดยตลอด ขณะนี้กระทรวงของเราสามารถควบคุมจำนวนประชากรได้แล้ว และได้ลดจำนวนผู้ลักลอบมีบุตรด้วยการมีเพศสัมพันธ์ได้ถึงร้อยละ 70 และกำจัดเด็กที่เกิดอย่างผิดกฎหมายได้ถึง 99 เปอร์เซ็นต์ค่าเท่านั้นยังไม่พอนะคะ ผลสำรวจความพอใจของประชาชนก็อยู่ในระดับสูงถึง 85.46 เปอร์เซ็นต์ค่า เพราะฉะนั้น..... (เอลิกาหยุดมองไปทางที่นั่งของสมาชิก)

อิสระ ปรากฏตัวขึ้นจากด้านที่นั่งของสมาชิก

อิสระ	ผู้นายอิสระ วathan สมาชิกสภาประชาชนมณฑล 16 พรอคทางเลือก ขอใช้สิทธิ์ข้อ 22 วรรค 3 หารือท่านประธานครับ จากรายงานที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวมาเห็นได้ชัดเจนครับว่าผลงานที่กระทรวงนี้ทำมากที่สุด คือการฟ้าคน คนที่พวกเขาม่าคือเด็กบริสุทธิ์ เด็กตาดำๆ ที่ต้องตายห้างๆ ที่เขาไม่ได้ทำผิดอะไรท่านคิดว่าเราควรเพิ่มงบประมาณให้กระทรวงนี้นำไปใช้ฟ้าคนอีกหรือครับ ถ้าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวมาเป็นความจริง ทำไม่ถึงมีประชาชนไปเข้าร่วมกับพวกต่อต้านมากขนาดขึ้นนั้น ทำไมครับ
เอลิกา	พวกเรางามาลังฤกศิ๊ดออกนอกประเทศเดินนะคะ เรา gastric ภารณาเรื่องการเพิ่มงบประมาณท่านสมานิคิปะพิจารณาให้ตรงประเทศเดินด้วยนะคะ เป็นประเทศเดียวที่ไม่รับเรา
อิสระ	ท่านสมานิคิปะพิจารณาให้เงินกับกระทรวงนี้ทำไปใช้ฟ้าคน
เอลิกา	ท่านสมานิคิปะพิจารณาให้เงินกับกระทรวงนี้ทำไปใช้ฟ้าคน เราจะต้องเสียทรัพยากรและออกซิเจนที่จำกัด เราจะต้องเสียทรัพยากรและออกซิเจนที่จำกัด คุณเอาอะไรมาวัดล่าครับว่าคนที่พร้อมที่สุดคือคนที่เกิดด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ห้างๆ ที่คุณยังไม่ให้โอกาสคนที่เกิดด้วยวิธีทางธรรมชาติเลย ก็ถ้าปล่อยให้คนพากันนั้นเกิดมา ประเทศเราจะอยู่รอดได้ยังไง จะต้องเสียทรัพยากรเท่าไรไปกับคนพากันนั้น
อิสระ	แต่ถ้าเขาเกิดมาแล้ว เขาเกิดมาแล้ว เขาก็ควรมีสิทธิ์ได้มีชีวิตบนโลกนี้ เขายังไม่ได้ทำผิดคนที่ผิดคือพ่อแม่เขา

	<p>ซึ่งประเทศไทยมีกิจกรรมที่ใช้ลงโทษคนพวกรั้นอย่างชัดเจนแล้ว ยกเลิกนโยบายฝ่าเด็กและการจำกัดการเกิดเตօะครับ</p>
เอลิกา	<p>ท่านประธานคะ เรายื่นในวาระเพิ่มบประมาณนะคะ ไม่ใช่ว่าจะการแก้ไขกฎหมายค่ะ (มองประธาน พยักหน้ารับ) ขอบคุณค่ะ ท่านคะ นอกจากเหตุผลที่ดีฉันได้เสนอไปแล้ว เหตุผลสำคัญอีกประการที่ดีฉันอยากให้สภาพิจารณาเพิ่มบประมาณให้กระทรวง งพิทักษ์มนุษย์ต่อไป คือ โครงการของสถาบันวิจัยทางครอบครองมนุษย์ รหัส 004 REBORNING PROJECT โปรดเช็คในคอมอนิเตอร์ของพวกร่านคะ โครงการทดลองนี้อยู่ในระยะที่สี่ค่ะ ถ้าเราทำโครงการนี้สำเร็จ เราจะแก้ไขปัญหาเรื่องสุขภาพประชาชนได้ ทุกท่านคงทราบดีแล้วนะคะว่าเพราการที่โครงไม่ใช่ของเรานำไปพร่อง ทำให้ผิวนังของเรามีเม็ดรูมขนไปด้วย ซึ่งทำให้มีปัญหานในการระบาดของเสียออกจากร่างกาย ผู้ทดลองก็เข้าสู่ร่างกายได้ง่ายขึ้น...ผิวนังก็ได้รับ...(พยักหน้ารับท่านประธาน)</p>
อิสระ	<p>ท่านประธานครับ ผู้นายอิสระ วathan สมาชิกสภาประชาชนมณฑล 16 พรุกทางเลือก ขอใช้สิทธิ์ข้อ 25 ครับ ผมอยากรู้ว่าได้เลื่อนวาระพิจารณาเรื่องนี้ออกไปก่อน ผมเชื่อว่าโครงการนี้ต้องนำคนมาทดลองครับ</p>
เอลิกา	<p>ไม่จริงค่ะ โครงการของเรามีมีคนเข้ามาเกี่ยวข้อง และถ้าเราทำสำเร็จจะแก้ไขปัญหานี้ ในประเทศไทยได้ และประเทศไทยจะก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำในด้านนี้ด้วยนะคะ</p>
อิสระ	<p>ท่านประธานครับ วิทยาศาสตร์ไม่มีทางสร้างธรรมชาติได้ ถ้าเราอยากรู้จะกลับไปมีสิ่งที่เป็นธรรมชาติ เราต้องปล่อยให้ธรรมชาติสร้างธรรมชาติครับ เพราจะนั้นถ้าเราจะถูกโครงไม่ใช่พวกรั้นกลับมา ผมเชื่อว่าจะต้องสร้างมาจากคนเท่านั้น ผมมั่นใจครับว่าโครงการนี้ต้องนำคนมาทดลอง และเขากำลังทราบคนอยู่ครับ ขอเวลาผมตรวจสอบ เลื่อนไปก่อนເຕօະครับ</p>

(ทั้งคู่เรียบไปสักครู่ใหญ่ ต่างถันคำตอบจากสอง)

เอลิกา ว่ายังไงคะ...ค่ะ

(ทั้งคู่เคารพประธาน ประธานปิดการประชุมและออกไป)

เอลิกา (หันมาพูดกับอิสระ) เลิกยุ่งกับฉันสักทีได้ไหม
อิสระ ไม่ မุมจะไม่ยอมให้คุณทำร้ายใครได้อีก

(ไฟดับ)

จาก 2 เวลาค่า ภัยในห้องทดลองซึ่งเป็นห้องโล่งๆ ประตูทางเข้าอยู่ตรงกลาง ด้านขวาเห็นอุปกรณ์ทางเคมีและคอมพิวเตอร์ ด้านซ้ายเป็นตู้กระจก ซึ่งด้านในเห็นเกศินกางนั่งกางยืน ผมยวารสลวย มีสายօอกซิเจนที่จมูก ไฟยังไม่สว่างให้เห็นเกศิน เราเห็นแต่เอลิกาพยายามตัดสินใจทำอะไร สักอย่าง เกศินร้องขึ้นเพราะฝันร้าย ไฟที่เกศินขึ้น

เอลิกา (เข้าไปปลอบ) เป็นอะไรอีก
เกศิน มันมาก็แล้ว มันตามมาอีกแล้ว ปล่อย ปล่อยหนู ปล่อย
เอลิกา ไม่เป็นไรแล้ว ไม่ต้องร้อง
เกศิน (ลีมตาขึ้น) แม่...เจ็บ เจ็บ
เอลิกา (พยายามบังคับตัวเองให้อธิบายอนหลับให้เกศิน) ทนหน่อย เดี๋ยวก็ไม่เจ็บแล้ว

ไฟดับ

จาก 3 ที่หน้าห้องทดลองเอลิกา

อิสระ ทำไม่ถึงให้ผมพาหนีมาที่นี่
กฤติกา ฉันอยากให้เธอช่วย เอาลูกฉันคืนจากเอลิกา
อิสระ ลูกคุณ

กฤษติกา	ฉันฝ่าก้าวไปก่อนที่จะถูกจับเข้าคุก
อิสระ	เขามีเมื่อง่าลูกคุณไปแล้วหรือ ลูกคุณเกิดอย่างผิดกฎหมายนี่
กฤษติกา	ไม่หรอก ฉันว่าเข้าต้องยังมีชีวิตอยู่ เข้าต้องอยู่
อิสระ	ถ้าผมช่วยคุณกิตติได้ทัน คุณคงได้อยู่กับลูก
กฤษติกา	เชอทำหน้าที่ของเชอได้ดีที่สุดแล้ว
อิสระ	(ส่งสร้อยให้) ก่อนตายเขาฝ่าให้คุณ แล้วก็บอกด้วยว่าเขารักคุณกับลูกมาก
กฤษติกา	เสียดายที่เขามีได้เห็นลูก... อิสระ ถ้าฉันเป็นอะไรไปเชอต้องช่วยลูกฉันนะ
อิสระ	ครับ เข้าไปก่อน มีอะไรติดต่อมานะ

กฤษติกา เข้าไป อิสระ มองตามแล้วกลับเข้าไปอีกทาง

จาก 4 ห้องทดลองเอลิกา เวลาต่อเนื่อง เอลิกาเอาเข็มเจาะที่ห้องเกศินี กฤษติกาเข้า

กฤษติกา	เอลิกา
เอลิกา	รีบปิดไฟตู้ทดลองเกศินีแล้วเดินเลี้ยงไปทางอื่น) เชอออกมาตั้งแต่เมื่อไร
กฤษติกา	ลูกฉันล่ะ เกศินี เข้าอยู่ในห้อง ปลดภัยรีบเล่า
เอลิกา	เข้าตายแล้ว
กฤษติกา	ทำไม่เข้าถึงตาย
เอลิกา	ก็เป็นอย่างนี้ล่ะ เด็กที่เกิดเองจากการปฏิสนธิตามธรรมชาติ อ่อนแอดูอยู่ได้ไม่นาน
กฤษติกา	ไม่จริง เข้าต้องอยู่ได้ เข้ายังอยู่ในห้องฉันได้ตั้งนาน ตอนเกิดมาก็ดูแข็งแรงดี ฉันยังได้เห็นหน้าเข้า เห็นตาเข้า แล้วก็เห็นฟันเข้า เขานี่ผิดด้วย
	เข้าต้องแข็งแรงกว่าคนอื่นด้วยซ้ำ
เอลิกา	ไม่หรอก ลูกເຂອต่างจากเด็กคนอื่น เขาร้ายอยู่ไม่ได้ในอากาศแบบที่พากเราอยู่
กฤษติกา	แล้วทำไมเชอไม่ช่วยเขา ทำไม่ปล่อยให้เขายตาย
เอลิกา	ถ้าจะโทษ ໂกรธตัวเองดีกว่า ที่ปล่อยให้เขากัดมาเป็นแบบนี้ เพราเชอเข้าถึงตาย
กฤษติกา	ศพเข้าลະ
เอลิกา	ทำลายแล้ว ไม่มีที่เก็บหรอก... กลับไปได้แล้ว หรืออย่างให้ฉันเรียกคนมาจับเชอ

ເກສີນີ້ ວ່ອງຂຶ້ນພຣະຜົນລ້າຍ ແລະ ເຈັບປາວດ

ເກສີນີ້	ແມ່ ແມ່ ແມ່
ກຸຕິກາ	ນັ້ນໂຄຣ
ເອລິກາ	ລູກຈັນ
ກຸຕິກາ	ເຂອໄມ່ມີວັນມີລູກເອງໄດ້ (ຈະເຂົ້າໄປໜາເກສີນີ້)
ເອລິກາ	ອຍ່າຍຸ່ງກັບເຂົ້ານະ ໄປໄດ້ແລ້ວ
ກຸຕິກາ	ເຂອທຳອະໄວເຂົ້າ...ເຂອໃຫ້ເຂົາທດລອງໃຫ້ໜົມ
ເອລິກາ	ໄມ່ໃໝ່
ກຸຕິກາ	ດັ່ງນັ້ນເຂອທຳອະໄວກັບເຂົ້າ
ເອລິກາ	ຈັນບອກໃໝ່ໄປ

ກຸຕິກາ ດຶງ ເອລິກາ ທີ່ຂວາງທາງໃຫ້ພັນ ແລ້ວພຍາຍາມຈະເປີດຕູ້

ກຸຕິກາ	ເກສີນີ້ ເກສີນີ້ (ເປີດຕູ້ສໍາເວົ້າ ພິຈາລະນາຍ່າງລະເຂີຍດ) ເກສີນີ້ ໃຊ້ລູກຈິງໆ
ເອລິກາ	ລູກເຂອຕາຍໄປແລ້ວ
ກຸຕິກາ	ຈັນຈຳເຂົ້າໄດ້ ຈັນຈຳເຂົ້າໄດ້
ເອລິກາ	ກົບອກວ່າໄມ່ໃໝ່ ເປັນບ້າໄປແລ້ວເຮົວ ລູກເຂອຕາຍໄປແລ້ວ ນີ້ລູກຈັນ
ກຸຕິກາ	ເຂອໄມ່ມີທາງມີລູກທີ່ມີຜົມໄດ້ ແລະເຂອກີ່ໄມ່ມີທາງທາເຕັກທີ່ມີຜົມທີ່ໃຫ້ມາທດລອງໄດ້ດ້ວຍນອກຈາກເຂົ້າຈະເປັນລູກຈັນ ເກສີນີ້ (ເຂົ້າໄປຈັບຕັວອ່າງຮັກໃກ່ຮ່າງ)
ເອລິກາ	(ເຂົ້າໄປຈັບມືອກກຸຕິກາໃຫ້ອກຈາກເກສີນີ້) ອຍ່າຍຸ່ງກັບເຂົ້ານະ
ກຸຕິກາ	ເຂອທຳອະໄວເຂົ້ານະ ເຂອທຳອະໄວ ເຂົາເຈັບວິເປົ່າ ເຂົາທຽມານວິເປົ່າ
ເອລິກາ	ເຂອໄມ່ມີສີທີ່ມາໄວຍວາຍ ຈຳໄມ້ໄດ້ເຮົວວ່າເຂອເປັນຄົນທີ່ເຂົ້າໄປ
ກຸຕິກາ	ຈັນໄມ້ໄດ້ອ່າຍາກທີ່ເຂົ້າໄປເຂອກີ້ວ້າ ຈັນຕຶງຄິດຄົງເຂົ້າ ຄິດຄົງເຂົ້າທຸກວັນ ວອຖຸກວັນທີ່ຈະໄດ້ອອກມາເຈອເຂົ້າ ເອລິກາ ດົນເຂົ້າໃຫ້ຈັນເກອະນະ ໃຫ້ຈັນໄດ້ຢູ່ກັບເຂົ້າ
ເອລິກາ	ໄດ້ ແຕ່ເຂອດຕົອງອໝູ້ທີ່ນີ້ ມ້າມອອກໄປໄໝ່ແລ້ວໃຫ້ອໝູ້ມີນເຂົ້າທຸກວັນ ດັ່ງຊ່ວງໄໝ່ເຂົ້າຕື່ນຂຶ້ນມາກີ້ວ່າ ໄທ້ຢານອນຫລັບເຂົ້າ ອຍ່າໃຫ້ເຂົ້າຕື່ນຂຶ້ນມາຮ້ອງໄດ້ລະ

กฤษติกา	จะให้ชั้นนี้ด้วยลูกตัวเองแทนเดอนี่นะ ชั้นทำไม่ได้หรอก ไม่มีแม่คนไหนทำแบบนี้กับลูกตัวเองได้หรอก
เอลิกา	ฉันถึงให้เธอทำแทนใจละ
กฤษติกา	...
เอลิกา	เลือกเองแล้วกันว่าจะทำหรือจะออกไปตาม
กฤษติกา	(ตัดสินใจ)
เอลิกา	จำไว้นะ ห้ามพาเข้าอกมาข้างนอก ถ้าเข้าอกมาเข้าจะตาย

เอลิกา เดินไปกดล็อคประตูที่คอมพิวเตอร์ แล้วเข้าไปในห้องทดลองด้านขวาของเวที

ไฟดับ

จาก 5	บนจอภาพ ปรากฏภาพเนินเมฆชั้นของสวนกุหลาบ ที่ปลูกให้ขึ้นเอง ตามธรรมชาติ ดอกออกมาสีไม่สด ตันเล็ก อ่อนแอ ในที่สุดก็ถูกทำลาย ถูกสวนเป็นการปลูกที่เกิดจากการเลือกเมล็ดพันธุ์อย่างดี ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กล้ายเป็นสวนกุหลาบที่ออกแบบสวยงาม แข็งแรง หลากหลายสี ได้รับการรับรองจาก World Standard 2747 ปรากฏภาพดร. เอลิกา และสัญลักษณ์กระทรวงพิทักษ์มนุษย์
เอลิกา	(อย่างเป็นมิตร) อยากให้ลูกคุณเป็นอย่างกุหลาบต้นนี้หน คุณเท่านั้นที่มีสิทธิ์เลือก แจ้งเบาะแสผู้กระทำผิดและศึกษาข้อมูลการกำหนดลักษณะบุตรให้ทุกที่ที่คุณเห็นสัญลักษณ์กระทรวงพิทักษ์มนุษย์

จาก 6 วันรุ่งขึ้น ห้องทดลองเอลิกา ไฟขึ้นเห็นกฤษติกากับอิสระ

กฤษติกา	ทำยังไงดี
อิสระ	หนี พาเขานี้ไป
กฤษติกา	ไม่ได้ ถ้าพาเข้าอกมาเข้าจะตาย
อิสระ	ไม่รอกรับ ร่างกายมนุษย์ต้องปรับสภาพกับอากาศได้เอง เข้าเป็นคนนะครับ มีทุกอย่างเหมือนเรา มีมากกว่าด้วยซ้ำ เอาเข้าอกมาแล้วไปกัน

กฤษติกา	ไม่ได้ เลี่ยงเกินไป
อิสระ	ถ้าไม่ทำตอนนี้ เราชจะไม่มีโอกาสแล้วนะครับ
กฤษติกา	แต่ถ้าออกมาแล้วเข้าตาຍล่ะ ไม่ได้ หาวิธีอื่น

ทั้งสองคนพยายามคิดหาวิธีอื่น

กฤษติกา	คนของเชอไง ให้พากเขามาช่วยสิ
อิสระ	มาแล้วจะช่วยอะไรได้
กฤษติกา	เขามาด้วย เพื่อเกศินเป็นอะไรได้ช่วยทัน
อิสระ	ผมจะไปหาหมอที่ไหน គุรจะยอมมาเสียงที่นี่
กฤษติกา	ก็พากต่อต้านไง เรอกันสนับสนุนเขานี่ เขาต้องช่วยเชอแน่ๆ มีมีครับเป็นหมอเลยหรือ
อิสระ	ผมว่าซ้าเกินไป ตอนนั้นเราอาจจะไม่มีโอกาสก็ได้ ผมว่าพาเกศินออกไปตอนนี้เลยดีกว่า
กฤษติกา	(คิด)
เกศิน	(กรีดร้องเพราะผึ้นร้าย)
กฤษติกา	เกศิน เป็นอะไรไปลูก เป็นอะไร
เกศิน	(สะลีมสะลือ) เจ็บ เจ็บ
กฤษติกา	(หยิบยามาจีด)
อิสระ	ทำอะไร
กฤษติกา	ต้องให้ยานอนหลับเขา เขาก็ได้มี่ทรมาน
อิสระ	เป็นข่านดันนี่แล้วคุณยังยอมให้เขากอยู่ในนี่อีกเหรอ คุณเป็นแม่คนได้ยังไง
กฤษติกา	ก็จะให้ฉันทำยังไงล่ะ

กฤษติกา	กำลังจะชิดยา เกศินรีบมาต้าขึ้นหันมาเจอ
เกศิน	ครับ แม่ แม่ แม่
กฤษติกา	ไม่ต้องกลัวจะ ไม่ต้องกลัว เราไม่ทำร้ายหนูหรอก
เกศิน	แม่ แม่
อิสระ

กฤษติกา	(เข้าไปปลอบ) ไม่ต้องกลัวนะลูก ไม่ต้องกลัว
เกศินี	(สงบ แต่ยังเจ็บระบบอยู่ หันไปมองทีละคน)
อิสระ	(หยิบเข็มฉีดยาที่กุตติกามาจัดให้เกศินี)
กฤษติกา	อิสระ...ทำไม
อิสระ	(เปิดดู) ต้องพาเขาออกไปเดี่ยวนี้
กฤษติกา	เข้าอยู่ไม่ได้ ร่างกายเข้าปรับสภาพกับอากาศข้างนอกไม่ได้
อิสระ	ต้องได้สิครับ ให้โอกาสเข้าสิครับ

เกศินี ดื่นและร้องเพราะเจ็บที่ถูกจับโดยนတัวที่ระบบ

กฤษติกา	อิสระ เขากำลังจะตาย อิสระเขากำลังจะซื้อค อิสระ
อิสระ	(พามาเก็บที่ตู้)
กฤษติกา	(ใส่สายออกซิเจนให้) ทำแบบนี้เขายังหายใจไหว
อิสระ	เข้าปลอดด้วยแล้ว เห็นไหม ผมว่าเขាត้องอยู่ได้
กฤษติกา	หายใจอีกนิดก็ กลับไปได้แล้ว

(ไฟดับ)

จาก 7 กลางคืน ห้องทดลองของเอลิกา เกศินีนอนหลับอยู่ทึ่งคู่ เอลิกาอุ่นมา จากห้องทดลอง มหาธาตุที่ตู้เกศินี มองอย่างเงื่อนๆ รักใคร่ ตัดใจหยิบเข็ม ฉีดยา เห็นหลอดยาที่ไม่ได้ฉีด เดินไปหากรุติกา ซึ่งตื่นมาสักพักแล้ว

เอลิกา	ไม่ได้เที่ยวเข้าเรvoir (นิ่ง)
กรุติกา	ทำไม่ไม่ให้ยาเข้า...ถ้าทำแบบนี้อีกฉันจะส่งเมือเข้าคุก
เอลิกา	อยู่ในคุก ก็ยังดีกว่าเห็นเขาระman ฉันไม่เข้าใจ เธอthonได้ยังไง
กรุติกา	ทำตามที่ฉันสั่งก็พอ
เอลิกา	(มองเอลิกาจับผิด) เอลิกา เธอไม่อยากทำให้เช่นกัน เธอไม่อยากทำร้ายเกศินีเช่นกัน

เอกลิกา	(นิ่ง)
กฤษติกา	ในเมื่อเธอรักเขา แล้วจะทรงมาเข้าทำไม่
เอกลิกา	...
กฤษติกา	ไม่มีประโยชน์หรอก ยังไงพ่อแม่เธอเขาก็ตายไปแล้ว เขามีรับรู้ในสิ่งที่เธอทำหรอก... เธอไม่จำเป็นต้องเสียสละตัวเองถึงขนาดนั้น
เอกลิกา
กฤษติกา	สิ่งที่เธอทำมันเกินกำลังของเธอ พ่อแม่เธอเข้าทำมาทั้งชีวิตยังไม่สำเร็จเลย แล้วเธอคนเดียวจะทำได้ยังไง
เอกลิกา	(นิ่ง)
กฤษติกา	เธออยู่คนเดียวในโลกนี้ไม่ได้นะ เลิกโครงการพวนนี้เถอะ แล้วอยู่ด้วยกัน... ให้เกิดนิมีแม่สองคน แล้วเราช่วยกันเลี้ยงเขา ดีไหม... ดูสิเขาน่ารักจะตาย อย่าให้เขารู้ต้องทรงมาอีกเลย
เอกลิกา	(ส่งหลอดยาให้กษติกา) ฉีดยาซอร์โนนให้เข้า แล้วอย่าทำให้เขารู้ตื่นขึ้นมาอีก
กฤษติกา	ฉันจะไม่ทำร้ายเขាន่อไปแล้ว

ไฟดับ

จาก 8 ภาพบนจะเป็นรูปเอกลิกากับสัญลักษณ์กระทรงพิทักษ์มนุษย์

ผู้ประกาศ (เสียง) ขณะนี้สถานการณ์ดูจะเลวร้ายลงทุกที่
ไม่เพียงแต่ประชาชนชั้นสองเท่านั้นที่ลูกขึ้นมาต่อต้านนโยบายกีดกันชนชั้นและก
จัดท่าทางที่ไม่ได้เกิดด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ประชาชนทั่วไปที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายที่ได้เข้าร่วมกับกลุ่มต่อต้านมากขึ้นทุก
ที่ และวันนี้สถาบันกำหนดคลักชณะบุตรได้ถูกเผาทำลายเสียหาย
ซึ่งทำให้กระทรงพิทักษ์มนุษย์ยืนยันที่จะใช้วิธีปราบปรามด้วยความรุนแรงหาก
กลุ่มต่อต้านยังไม่ сл้ายด้วย ตอนนี้เรามาลงอยู่กับท่านวัชร์มนตรีค่ะ ท่านค่ะ
ไม่ทราบว่า...

ไฟเบิด เห็นกุติกา กับ อิสระที่มุมหนึ่ง เกศนีน่อนหลับสนับยอยู่ในตู้

อิสระ	ตกลงพรุ่งนี้ผมกับพากต่อต้านจะเข้ามาช่วยคุณและเกศินีหนีออกไป
กุติกา (นิง)	ผมเต็รี่ยมหม้อ เตรียมทิมปัลสูมพยาบาลไว้ทุกอย่าง
อิสระ	รับรองเขาปลดภัย...เข้าเป็นถึงขนาดนี้แล้วคุณยังจะยอมให้เขายอยู่ในนี่อีกหรือ รู้ไหมว่าเอลิกากำลังทำอะไร เขาจัดยอร์โมนให้เกศินีเพื่อเง่งให้เข้าอกเร็วขึ้น แล้วเอาไปเพาะทำโครโน่ซ์มส์สันnod เพื่อให้เด็กคนอื่นๆ เกิดมา้ม่อมเหมือนเกศินีไป
กุติกา	(คิดตามและเริ่มคล้อยตามสิ่งที่อิสระพูด แต่ยังไม่ตัดสินใจ เลี่ยงไปดูเกศินี)
อิสระ	เข้าเป็นยังไงบ้างแล้วครับ
กุติกา	แข็งแรงขึ้นบ้าง ฉันไม่ค่อยได้ให้ยอร์โมนเข้า ช่วงนี้เขายหลับได้เอง แต่ยังไม่ค่อย รู้สึกตัว
อิสระ	พยายามสร้างสัมพันธ์กับเข้าไว้นะครับ เขาจะได้ยอมไปกับเรา
กุติกา	(พยักหน้า)
เกศินี	(รู้สึกตัว ลืมตานาเห็นอิสระ pang) ใจ
กุติกา	ไม่ต้องกลัว แม่...แม่เป็น...แม่หนูให้ฉันมาดูหนูแทน
เกศินี
อิสระ	เกศินี เราเป็นพี่อนเอนะ เราไม่ทำร้ายเธอหรอก ใจเย็นๆ เกศินี ฉันขออิสระ
เกศินี	(เริ่มสงบแต่ยังไม่ร่างใจ)
อิสระ	(หยิบกล่องไฟออกมายเปิด) ดูนี่สิ ชอบไหม
เกศินี	(มองดาว)
อิสระ	พวงนี้เรียกว่าดาว
เกศินี	ดาวเทวะ
อิสระ	ใช่ อยากเห็นดาวจริงๆ ไหม ข้างนอก สายกว่านี้เป็นร้อยเท่าเลยนะ อยากเห็นไหม
เกศินี	(พยักหน้า) แต่หนูออกไปไม่ได้ แม่บอกว่าถ้าออกไปหนูจะตาย
กุติกา	หนูไม่ตายหรอกจ๊ะ หนูจะต้องได้ออกไป
เกศินี	จริงๆเทวะ